

**CIHM
Microfiche
Series
(Monographs)**

**ICMH
Collection de
microfiches
(monographies)**

Canadian Institute for Historical Microreproductions / Institut canadien de microreproductions historiques

© 1999

The
copy
may
the
signi
check

This
Ce d

10x

The copy filmed here has been reproduced thanks to the generosity of:

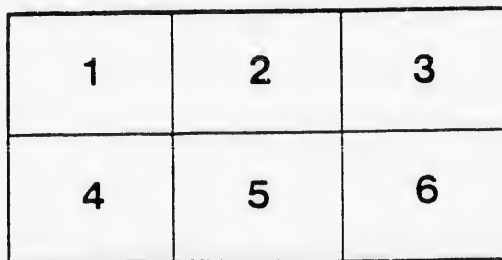
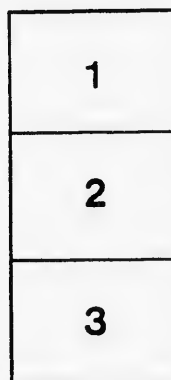
Special Collections,
D.B. Weldon Library,
University of Western Ontario

The images appearing here are the best quality possible considering the condition and legibility of the original copy and in keeping with the filming contract specifications.

Original copies in printed paper covers are filmed beginning with the front cover and ending on the last page with a printed or illustrated impression, or the back cover when appropriate. All other original copies are filmed beginning on the first page with a printed or illustrated impression, and ending on the last page with a printed or illustrated impression.

The last recorded frame on each microfiche shall contain the symbol \rightarrow (meaning "CONTINUED"), or the symbol ∇ (meaning "END"), whichever applies.

Maps, plates, charts, etc., may be filmed at different reduction ratios. Those too large to be entirely included in one exposure are filmed beginning in the upper left hand corner, left to right and top to bottom, as many frames as required. The following diagrams illustrate the method:

L'exemplaire filmé fut reproduit grâce à la générosité de:

Special Collections,
D.B. Weldon Library,
University of Western Ontario

Les images suivantes ont été reproduites avec le plus grand soin, compte tenu de la condition et de la netteté de l'exemplaire filmé, et en conformité avec les conditions du contrat de filmage.

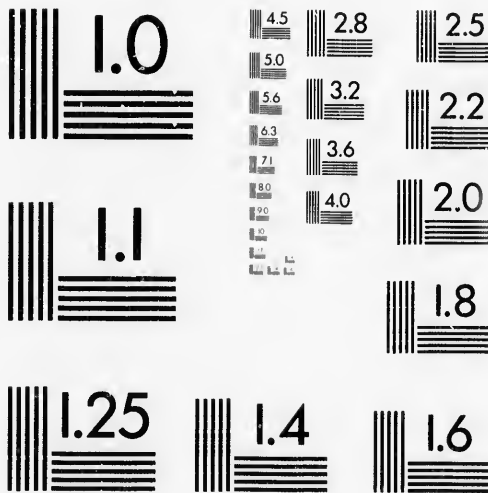
Les exemplaires originaux dont la couverture en papier est imprimée sont filmés en commençant par le premier plat et en terminant soit par la dernière page qui comporte une empreinte d'impression ou d'illustration, soit par le second plat, selon le cas. Tous les autres exemplaires originaux sont filmés en commençant par la première page qui comporte une empreinte d'impression ou d'illustration et en terminant par la dernière page qui comporte une telle empreinte.

Un des symboles suivants apparaîtra sur la dernière image de chaque microfiche, selon le cas: le symbole \rightarrow signifie "A SUIVRE", le symbole ∇ signifie "FIN".

Les cartes, planches, tableaux, etc., peuvent être filmés à des taux de réduction différents. Lorsque le document est trop grand pour être reproduit en un seul cliché, il est filmé à partir de l'angle supérieur gauche, de gauche à droite, et de haut en bas, en prenant le nombre d'images nécessaire. Les diagrammes suivants illustrent la méthode.

MICROCOPY RESOLUTION TEST CHART

(ANSI and ISO TEST CHART No. 2)

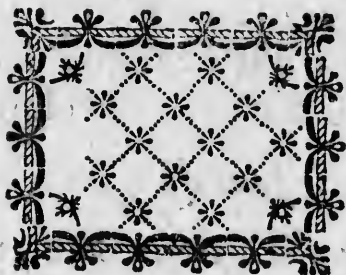

APPLIED IMAGE Inc

1653 East Main Street
Rochester, New York 14609 USA
(716) 482 - 0300 - Phone
(716) 289 - 5989 - Fax

P S E A U T I E R
D E D A V I D,
A V E C
L E S C A N T I Q U E S
à l'usage des Ecoles.

A M O N T R E A L,
C h e z F L E U R Y M E S P L E T ; I m p r i m e u r
& L i b r a i r e .

M. DCC. LXXXII.

P R I E R E

Qui peut servir le matin & le soir.

E Sprit Saint , venez en nous , & remplissez nos cœurs de votre amour , afin que par votre secours , nous fassions notre priere avec la piété , l'attention & le respect que nous devons à notre Dieu , à notre Pere & à notre Juge , à qui nous osons l'adresser. Par Jesus-Christ notre Seigneur , qui vit & regne dans tous les siècles des siècles. Ainsi soit-il.

Le soir il faut dire ,

Que le Seigneur tout-puissant & tout miséricordieux , le Pere , le Fils & le Saint-Esprit , nous donne une nuit tranquille & une heureuse fin ; qu'il nous bénisse & nous protège.

Ainsi soit-il.

PRIERES

Pour assister au Sacrifice de la Messe.

L'entrée du Prêtre à l'Autel, Jesus entre au Jardin.

MON Seigneur Jesus-Christ, Fils du Dieu vivant, qui avez voulu être saisi de crainte & de tristesse à l'instant de votre Passion, donnez-moi la grace de vous consacrer tous mes ennuis : vous qui êtes le Dieu de mon cœur, endurez-les avec moi dans l'union de vos souffrances & tristesses; afin que par les mérites de votre Passion, ils me soient rendus salutaires.

Au commencement de la Messe, la Priere de Jesus au Jardin.

MON Seigneur Jesus-Christ, Fils du Dieu vivant, qui avez voulu être consolé pendant l'Oraison; faites que par la vertu de votre Oraison, votre saint Ange m'assiste toujours en mes prieres.

Ainsi soit-il.

Au Confiteor. Jesus est couché par terre.

Mon Seigneur Jesus-Christ, qui avez
 sué admirablement du sang de tous
 vos membres réduits en l'agonie, lorsque
 vous priez le Pere éternel au Jardin, faites
 que par la souvenance de votre Passion, je
 puisse être rassasié de vos douceurs divines;
 & qu'au lieu de sang je pleure des larmes.
 Ainsi soit-il.

Au baiser de l'Autel.

O Mon Seigneur J. C. vous avez endu-
 ré le baiser du traître Judas, donnez-
 moi la grace de ne vous trahir, ni en moi ni
 en mon prochain; & de ne refuser à mes
 parens les saints offices d'amitié. Ainsi soit.

Le Prêtre se retourne vers l'Épître.

O Mon Seigneur J. C. qui avez permis
 que vous fussiez garotté par les mé-
 chans, rompez les liens de mes péchés, &
 me liez tellement par les chaînes de la cha-
 rité & de vos Commandemens, que les
 puissances de mon ame & de mon corps ne
 se lachent à commettre ce qui est contraire
 à votre sainte volonté. Ainsi soit-il.

A l'Introit, Jesus est fouetté.

O Mon Seigneur J. C. qui avez voulu être conduit comme un criminel à la maison d'Anne, faites-moi la grace de ne pas être attaché au péché par l'esprit malin, ou par les hommes pervers; mais d'être guidé par votre S. Esprit, à tout ce qui est agréable à votre divine volonté. Ainsi soit.

Au Kyrie, eleison.

Mon Seigneur J. C. qui avez permis d'être trois fois renié en la maison de Caïphe par le Prince des Apôtres, préservez-moi des mauvaises compagnies, afin que le péché mortel ne me sépare jamais de vous. Ainsi soit-il.

Au Dominus vobiscum. Jesus convertit Pierre.

O larmes de pénitence des yeux de St. Pierre, le regardant doucement, faites par votre miséricorde que je puisse pleurer amèrement mes péchés, & ne vous jamais renier de fait ou de paroles, vous qui êtes mon Seigneur & mon Dieu.

Ainsi soit-il.

MOn Seigneur J. C. qui avez voulu être mené devant Pilate, & accusé fausement en sa présence : apprenez-moi le moyen d'éviter les tromperies des méchans, & de confesser votre foi par la pratique des bonnes œuvres. Ainsi soit-il.

Au Munda cor meum.

MOn S. J. C. étant en la présence d'Hérodé, vous avez souffert de fausses accusations, sans répliquer un seul mot, donnez-moi la force d'endurer courageusement les injures & les calomnies, & de publier aux indignes les sacrés Mysteres. Ainsi soit-il.

A l'Evangile.

O Mon Seigneur J. C. qui avez permis d'être renvoyé d'Hérodé à Pilate, se faisant ami par ce moyen, donnez-moi la grace de craindre les conspirations que les méchans pratiquent contre moi, mais d'en tirer du profit, afin de vous être conforme.

A l'ouverture du Calice.

O Mon Seigneur J. C. qui avez voulu être dépouillé de vos habits, & recevoir le fouet sur votre sacré Corps pour mon

salut ; donnez-moi la grace de me détacher du fardeau de mes péchés par une pure Confession, & de ne pas comparoître devant vous dépouillé de vertu. Ainsi soit-il.

A la couverture du Calice.

MON Seigneur J. C. qui avez voulu être couronné d'épines pour moi : faites que je sois tellement piqué par les épines de pénitence en ce monde, que je mérite d'être couronné au Ciel. Ainsi soit.

A l'Offertoire.

O Mon Seigneur J. C. qui avez voulu être lié à une colonne, & fouetté cruellement, donnez-moi la grace d'endurer patiemment les fléaux de votre correction paternelle, & de ne vous affliger dorénavant par mes péchés. Ainsi soit-il.

Au Lavabo.

O Mon Seigneur J. C. Fils du Dieu vivant, étant déclaré innocent par la Sentence de Pilate, vous avez souffert des furieuses impostures & reproches des Juifs : donnez-moi la grace de vivre dans l'innocence, & de ne m'inquiéter de la persécution de mes ennemis.

A l'Orate fratres.

Jesus-Christ mon Seigneur, qui avez permis d'être bafoué pour moi, en présence des Juifs, étant l'instrument de leur risée, faites que je ne ressente en moi aucune vaine gloire, & que je puisse comparoître au Jugement dernier, sous l'enseigne de vos marques mystiques. Ainsi soit-il.

A la Préface.

O Mon Seigneur J. C. qui avez voulu être innocemment condamné pour moi au supplice de la Croix, donnez-moi la force de soutenir la sentence d'une mort cruelle pour votre amour, de ne redouter les faux jugemens des hommes, & de ne juger autrui injustement. Ainsi soit-il.

Au Memento pour les vivans.

Mon Seigneur J. C. qui avez porté la Croix pour moi sur vos épaules, faites que j'embrasse volontairement la Croix de mortification, & que je la porte toute ma vie pour votre amour.

Ainsi soit-il.

A l'Ablution.

MOn Seigneur J. C. étant dans le chemin pitoyable par lequel vous marchiez au supplice de la Croix, vous avez dit aux femmes qui pleuroient pour votre respect, qu'elles devoient pleurer pour elles-mêmes : donnez-moi des larmes de compassion & du saint amour, qui me rendent agréable à votre Divine Majesté.

Ainsi soit-il.

A la Bénédiction des Offrandes.

O Mon Sauveur J. C. qui avez voulu être mis en Croix pour mon salut, à laquelle vous avez attaché l'obligation de mes péchés & de la mort; percez ma chair d'une sainte crainte, afin qu'étant fermement lié à vos Commandemens, je sois toujours lié à votre Croix. Ainsi soit-il.

A l'élévation de l'Hostie.

O Mon Sauveur J. C. qui avez voulu être élevé pour moi en Croix, & ainsi élevé de terre, retirez-moi des affections terrestres : attirez mon esprit à la considération des choses célestes. Ainsi soit-il.

À l'élévation du Calice.

O Mon Seigneur J. C. qui fites couler de vos plaies salutaires la Fontaine de votre grace; mais qu'étant affailli des mauvais desirs, je puisse recevoir le remède convenable à tous mes péchés & plaies mortelles. Ainsi soit il.

Au Memento pour les Trépassés, Jesus prie pour le genre humain.

O Mon Seigneur J.C. pendant en Croix, vous avez prié votre Pere pour le genre humain, même aussi pour vos bourreaux, donnez-moi l'esprit de douceur & de patience, par lequel j'aime mes ennemis, & rendre le bien pour le mal ensuite de votre exemple. Ainsi soit-il.

Au Nobis quoque peccatoribus.

O Mon Seigneur J. C. qui avez promis la gloire du Paradis au Larron qui connoissoit sa faute, regardez-moi des yeux de votre miséricorde, afin qu'aux abois de la mort, je puisse ouir de votre bouche cette voix souhaitable: *Aujoura'hui tu seras avec moi en Paradis.* Ainsi soit-il.

Au Pater noster.

Les sept Paroles de J̄esus à la Croix.

O Mon Seigneur J. C. qui, entre autres choses, avez recommandé en la Croix la Mere au Disciple & le Disciple à la Mere, je me recommande entièrement à votre sainte grace, en vertu de la même foi, & de l'amour que vous leur avez réciproquement recommandé, afin que par ces grands gages d'amour, je puisse arriver au saint cabinet de votre affection, & être affranchi des adversités & dangers de cette vie. Ainsi soit-il.

A la division de l'Hostie.

MOn Seigneur J. C. qui avez recommandé votre ame au Pere Eternel, mourant en Croix pour mon salut; faites que je meure avec vous spirituellement afin qu'à l'heure de ma mort vous ayez ma pauvre ame pour recommandée. Ainsi soit-il.

Une parcelle de l'Hostie au Calice.

MOn Seigneur J. C. après avoir terrassé le démon, vous êtes descendu aux enfers, & avez soulagé les Peres qui y

étoient détenus : faites , je vous prie , descendre en Purgatoire la vertu de votre sang & passion sur les ames des Fidèles trépassés ; afin qu'étant absous de leurs péchés, elles soient reçues au sein de la gloire éternelle. Ainsi soit il.

A l'Agnes Dei.

La conversion de plusieurs à la Croix.

O Mon Seigneur J. C. plusieurs ont déposé leurs péchés par l'exemple de la patience que vous avez témoignée aux tourmens de votre heureuse mort : donnez-moi la grace par les mérites de votre Passion douloureuse & de votre mort , que je conçoive une parfaite contrition de mes offenses , & que désormais je ne vienne à vous offenser. Ainsi soit-il.

A la Communion.

Seigneur J. C. qui avez voulu être enseveli dans un nouveau monument, donnez-moi un cœur nouveau , afin qu'étant enseveli avec vous, je parvienne à la gloire de votre Résurrection.

Ainsi soit-il.

A l'Ablution.

MON Seigneur J. C. vous avez voulu mourir pour moi misérable pécheur, & être embaumé & enveloppé d'un linge par Joseph & Nicodème ; donnez-moi la grace de recevoir dignement votre Corps vivant au S. Sacrement de l'Autel, & l'embaumer des onguens de vertus, & de le conserver perpétuellement dans le sein d'un cœur parfait. Ainsi soit-il.

Après la Communion.

MON Seigneur J. C. qui êtes sorti victorieux du Sépulchre fermé & cacheté, triomphant de la mort ; faites-moi la grace que ressuscitant du tombeau de mes vieilles habitudes, je marche en nouveauté de vie, afin que lorsque ma vie apparoîtra, j'apparoisse aussi avec vous dans le Ciel. Ainsi soit-il.

Au Dominus vobiscum.

MON Seigneur J. C. qui avez réjoui votre Mère & vos Disciples par l'aspect de votre Corps glorieux après la Résurrection, donnez-moi cette grace puisque

je ne puis vous voir en cette vie mortelle,
que je puisse pour le moins éternellement
vous contempler en votre gloire. Ainsi soit.

A la dernière Collecte.

O Mon Seigneur J. C. qui avez daigné
converser l'espace de quarante jours
avec vos Disciples après votre Résurrec-
tion, & leur avez enseigné les Mysteres de
la Foi : je vous supplie instamment de
m'instruire à vivre selon votre sainte vo-
lonté. Ainsi soit-il.

A Dominus vobiscum.

O Mon Seigneur J. C. qui êtes monté
glorieux au Ciel en présence de vos
Disciples : faites que mon ame se puisse
dégouter des choses de la terre, de maniere
qu'elle aspire à l'éternité, & qu'elle vous
désire comme le comble de ses félicités.

A la Bénédiction.

O Mon Sauveur, qui avez donné le St.
Esprit à vos Disciples, préservez-moi
de tout péché, afin que le Paraclet trouve
en mon ame un séjour agréable, & l'em-
bellisse par les dons de ses graces & conso-
lations.

Après la Sainte Messe.

MON Seigneur J. C. Fils de Dieu, mon Rédempteur, je vous remercie de ce que vous m'avez fait la grace d'avoir entendu aujourd'hui la Sainte Messe, je vous prie par les mérites d'icelle de me donner l'esprit & la force de résister à jamais contre toutes mauvaises tentations, afin que mon ame sortant de mon corps, soit digne du Paradis. Ainsi soit-il.

Venez, mes enfans, je vous enseignerai la crainte du Seigneur. *Pseaume 33.*

L'enfant sage est la joie de son pere. *Proverbe 15.*

Mon fils, ne rejetez point la correction du Seigneur, & ne vous abattez point lorsqu'il vous châtie; car le Seigneur châtie celui qu'il aime, & il trouve en lui son plaisir, comme un pere dans son fils.

Celui qui aime son fils, le châtie souvent, afin qu'il en reçoive de la joie quand il sera grand, & qu'il n'aille pas mendier aux portes des autres. *Eccl. 30.*

Mes très-chers enfans , ayez soin de travailler à votre salut , avec crainte & avec tremblement. *Philippe 2.*

Mon fils , ne craignez point ; il est vrai que nous sommes pauvres , mais nous aurons beaucoup de bien si nous craignons Dieu , & si nous nous éloignons de tout péché , & si nous faisons de bonnes actions. *Tobie 4.*

Ne portez point envie aux méchans , & ne désirez pas d'être comme eux. *Prov. 4.*

Les méchans & les scélérats périront ; & ceux qui abandonnent le Seigneur , seront consommés. *Isaie 1.*

Mon fils , demandez toujours conseil à un homme sage. *Tobie 4.*

LE PSEAUTIER

DE

DAVID.

LE DIMANCHE A MATINES.

Pseaume I.

BEATUS vir qui non abiit in consilio
impiorum, & in viâ peccatorum non
stetit, * & in cathedrâ pestilentiae non
sedit;

Sed in lege Domini voluntas ejus * &
in lege ejus meditabitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum quod planta-
tum est secûs decursus aquarum, * quod
fructum suum dabit in tempore suo.

Et folium ejus non defluet: * & omnia
quaecûmque faciet, prosperabuntur.

• A

Non sic impii , non sic , * sed tanquam
pulvis quem projicit ventus à facie terræ.

Ideò non resurgent impii in judicio , *
neque peccatores in concilio justorum ;

Quoniam novit Dominus viam justo-
rum , * & iter impiorum peribit.

Pseaume 2.

Quare fremuerunt gentes ; * & po-
puli meditati sunt inania ?

Assiterunt reges terræ , & principes
convenerunt in unum * adversùs Domi-
num & adversùs Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum , * & pro-
jiciamus à nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in coelis , iridebit eos , *
& Dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in irâ suâ , * &
in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo
super Sion montem sanctum ejus ; * præ-
dicans præceptum ejus.

Dominus dixit ad me : * Filius meus
es tu , ego hodie genui te.

Postula à me , & dabo tibi gentes hæ-

reditatem tuam, * & possessionem tuam
terminos terræ.

Reges eos in virga ferreâ, * & tan-
quam vas figuli confringes eos.

Et nunc, Reges, intelligite: * erudi-
mini, qui iudicatis terram.

Servite Domino in timore, * & exul-
tate ei cum tremore:

Apprehendite disciplinam, nequando
irascatur Dominus, * & pereatis de viâ
justâ.

Cùm exarserit in brevi ira ejus, * beati
omnes qui confidunt in eo.

Pseaume 3.

Domine, quid multiplicati sunt qui
tribulant me? * multi insurgunt
adversùm me.

Multi dicunt animæ meæ; * non est
salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Domine, susceptor meus
es, * gloria mea, & exaltans caput meum.

Voce meâ ad Dominum clamavi, * &
exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, & soporatus sum; * &

4.
exurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis
me: * exurge, Domine, salvum me fac,
Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adver-
santes mihi sine causâ, * dentes peccato-
rum contrivisti.

Domini est salus; * & super populum
tuum benedictio tua.

Pseaume 4.

CUM invocarem, exaudivit me Deus
justitiæ meæ: * in tribulatione di-
latasti mihi.

Miserere mei, * & exaudi orationem
meam.

Filii hominum, usquequò gravi corde? *
ut quid diligitis vanitatem, & quæritis
mendacium?

Et scitote quoniam mirificavit Dominus
sanctum suum: * Dominus exaudiet me,
cùm clamavero ad eum.

Irascimini, & nolite peccare: * quæ
dicitis in cordibus vestris, in cubilibus
vestris compungimini.

5

Sacrificate sacrificium justitiæ, & sperate in Domino : * multi dicunt, quis ostendit nobis bona ?

Signatum est super nos lumen vultus tui, Domine : * dedisti lætitiã in corde meo.

A fructu frumenti vini & olei sui, * multiplicati sunt.

In pace in idipsum, * dormiam & requiescam.

Quoniam tu, Domine, * singulariter in spe, constituisti me.

Pseaume 5.

VERBA mea auribus percipe, Domine : * intellige clamorem meum :
Intende voci orationis meæ, * Rex meus & Deus meus.

Quoniam ad te orabo, Domine ; * mane exaudies vocem meam.

Mane astabo tibi, & videbo ; * quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitabit juxta te malignus, * neque permanebunt injusti ante oculos tuos.

Odisti omnes qui operantur iniquitatem : * perdes omnes qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum & dolosum * abominabitur Dominus.

Ego autem in multitudine misericordix tuæ : introibo in domum tuam, * adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

Domine , deduc me in justitiâ tuâ : * propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam ;

Quoniam non est in ore eorum veritas ; * cor eorum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eorum , linguis suis dolosè agebant : * judica illos Deus.

Decidant à cogitationibus suis : secundùm multitudinem impietatum eorum expelle eos ; * quoniam irritaverunt te , Domine.

Et lætentur omnes qui sperant in te : * in æternum exultabunt ; & habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes qui dili-

gunt nomen tuum ; * quoniam tu benedices iusto.

Domine , ut scuto bonæ voluntatis tuæ , * coronasti nos.

Psæume 6.

Domine , ne infurore tuo arguas me ; * neque in irâ tuâ corripas me.

Miserere meî , Domine , quoniam infirmus sum : * sana me , Domine , quoniam conturbata sunt ossa mea.

Et anima mea turbata est valde : * sed tu , Domine , usquequò ?

Convertere , Domine , & eripe animam meam : * saluum me fac propter misericordiam tuam.

Quoniam non est in morte , qui memor fit tui : * in inferno autem quis confitebitur tibi ?

Laboravi in gemitu meo , lavabo per singulas noctes lectum meum : * lacrymis meis stratum meum rigabo.

Turbatus est à furore oculus meus : * inveteravi inter omnes inimicos meos.

Discedite à me , omnes qui operamini

iniquitatem ; * quoniam exaudivit Dominus vocem fletûs mei.

Exaudivit Dominus deprecationem meam ; * Dominus orationem meam suscepit.

Erubescant & conturbentur vehementer omnes inimici mei : * convertantur & erubescant valdè velociter.

Pseaume 7.

Domine Deus meus , in te speravi : *
salvum me fac ex omnibus persequentibus me , & libera me.

Nequando rapiat ut leo animam meam , *
dum non est qui redimat , neque qui salvum faciat.

Domine Deus meus , si feci istud : * si
est iniquitas in manibus meis ;

Si reddidi retribuendis mihi mala , *
decidam meritò ab inimicis meis inanis.

Pesequatur inimicus animam meam &
comprehendat , & conculcet in terrâ vitam meam , * & gloriam meam in pulverem deducat.

Exurge , Domine , in irâ tuâ ; * & exaltare in finibus inimicorum meorum.

Et exurge, Domine Deus meus, * in precepto quod mandasti.

Et synagoga populorum circumdabit te; * & propter hanc in altum regredere.

Dominus iudicat populos: * iudica me, Domine, secundum iustitiam meam, & secundum innocentiam meam super me.

Consumetur nequitia peccatorum: & diriges iustum, * scrutans corda & renes, Deus.

Iustum adiutorium meum à Domino, * qui salvos facit rectos corde.

DEus, iudex iustus, fortis & patiens, * numquid irascitur per singulos dies?

Nisi conversi fueritis, gladium suum vibravit: * arcum suum tetendit, & paravit illum;

Et in eo paravit vasa mortis: * sagittas suas ardentibus effecit.

Ecce parturiit iniustitiam: * concepit dolorem, & peperit iniquitatem.

Lacum aperuit, & effodit eum; * & incidit in foveam quam fecit.

Convertetur dolor ejus in caput ejus; *

& in verticem ipsius iniquitas ejus descendet.

Confitebor Domino secundum justitiam ejus, * & psallam nomini Domini altissimi.

Pseaume 8.

Domine, Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Quoniam elevata est magnificentia tua* super cœlos.

Exore infantium & lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos; * ut destruas inimicum & ultorem.

Quoniam videbo cœlos tuos, opera digitorum tuorum: * lunam & stellas, quæ tu fundasti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hominis, quoniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minus ab Angelis, gloria & honore coronasti eum, * & constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subjecisti sub pedibus ejus, * oves & boves universas, insuper, & pecora campi.

Volucres cœli, & pisces maris, * qui

perambulant semitas maris.

Domine Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in uniuersa terra.

Pseaume 9.

Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo, * narrabo omnia mirabilia tua.

Lætabor & exultabo in te: * psallam nomini tuo, altissime.

In convertendo inimicum meum retrorsum, infirmabuntur & peribunt à facie tua.

Quoniam fecisti iudicium meum, & causam meam: * sedisti super thronum, qui iudicas iustitiam.

Increpasti gentes, & periit impius: * nomen eorum delesti in æternum, & in seculum seculi.

Inimici defecerunt frameæ in finem, * & civitates eorum destruxisti.

Periit memoria eorum cum sonitu; * & Dominus in æternum permanet.

Paravit in iudicio thronum suum: * & ipse iudicabit orbem terræ in æquitate,

judicabit populos in justitiâ.

Et factus est Dominus refugium pauperi: * adjutor in opportunitatibus, in tribulatione.

Et sperent in te qui noverunt nomen tuum: * quoniam non dereliquisti quærentes te, Domine.

Pfallite Domino qui habitat in Sion: * annuntiate inter gentes studia ejus:

Quoniam requirens sanguinem eorum recordatus est; * non est oblitus clamorem pauperum.

Miserere mei, Domine: * vide humilitatem meam de inimicis meis.

Qui exaltas me de portis mortis: * ut annuntiem omnes laudationes tuas in portis filiæ Sion.

Exultabo in salutari tuo: * infixæ sunt gentes in interitu quem fecerunt.

In laqueo isto quem absconderunt: * comprehensus est per eorum.

Cognoscetur Dominus judicia faciens: * in operibus manuum suarum comprehensus est peccator.

Convertantur peccatores in infernum : *
omnes gentes quæ obliviscuntur Deum.

Quoniam non in finem oblivio erit
pauperis : * patientia pauperum non peri-
bit in finem.

Exurge, Domine, non confortetur
homo : * judicentur gentes in conspectu tuo.

Constituë, Domine, legislatorem su-
per eos, * ut sciant gentes quoniam ho-
mines sunt.

UT quid, Domine, recessisti longè ? *
despicias in opportunitatibus, in tri-
bulatione ?

Dum superbit impius, incenditur pau-
per : * comprehenduntur in consiliis qui-
bus cogitant.

Quoniam laudatur peccator in desi-
deriis animæ suæ : * & iniquus benedicitur.

Exacerbavit Dominum peccator : * se-
cundum multitudinem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspectu ejus : * in-
quinatæ sunt viæ illius in omni tempore.

Auferuntur iudicia tua a facie ejus : *
omnium inimicorum suorum dominabitur.

Dixit enim in corde suo : * non movebor a generatione in generationem sine malo.

Cujus maledictione os plenum est , & amaritudine , & dolo : * sub lingua ejus labor & dolor.

Sedet in insidiis cum divitibus in occultis : * ut interficiat innocentem.

Oculi ejus in pauperem respiciunt : * insidiatur in abscondito quasi leo in speluncâ suâ.

Insidiatur, ut rapiat pauperem : * rapere pauperem , dum attrahit eum.

In laqueo suo humiliabit eum : * inclinabit se , & cadet , cum dominatus fuerit pauperum.

Dixit enim in corde suo : oblitus est Deus ; * avertit faciem suam , ne videat in finem.

Exurge , Domine Deus , & exaltetur manus tua : * ne obliviscaris pauperum.

Propter quid irritavit impius Deum ? * dixit enim in corde suo ; non requiret.

Vides , quoniam tu laborem & dolo-

rem consideras, * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelictus est pauper : * orphano tu eris adjutor.

Contere brachium peccatoris & maligni ; * quæretur peccatum illius, & non invenietur.

Dominus regnabit in æternum, & in seculum seculi : * peribitis, gentes, de terrâ illius.

Desiderium pauperum exaudivit Dominus : * præparationem cordis eorum exaudivit auris tua.

Judicare pupillo & humili ; * ut non apponat ultra magnificare se homo super terram.

Pseaume. 10.

IN Domino confido : * quomodo dicitis animæ meæ : transmigra in montem sicut passer ?

Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetrâ, * ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quoniam quæ perfecisti, destruxerunt, * justus autem quid fecit ?

Dominus in templo sancto suo : *

Dominus in cœlo sedes ejus.

Oculi ejus in pauperem respiciunt : *
palpebræ ejus interrogant filios hominum.

Dominus interrogat justum & impium ; *
qui autem diligit iniquitatem, odit animam
suam.

Pluet super peccatores laqueos ; * ignis,
& sulphur , & spiritus procellarum , pars
calicis eorum.

Quoniam justus Dominus , & justitias
dilexit : * Æquitatem vidit vultus ejus.

Pseaume II.

Salvum me fac , Domine , quoniam
defecit sanctus ; * quoniam diminutæ
sunt veritates a filiis hominum.

Vana locuti sunt unusquisque ad pro-
ximum suum : * labia dolosa , in corde &
corde locuti sunt.

Disperdat Dominus universa labia
dolosa , * & linguam magniloquam ;

Qui dixerunt : linguam nostram ma-
gnificabimus , labia nostra à nobis sunt : *
quis noster Dominus est ? Propter

Propter miseriam inopum, & genitum
pauperum, * nunc exurgam, dicit Domi-
nus.

Ponam in salutari: fiducialiter agam
in eo.

Eloquia Domini, eloquia casta; * argen-
tum igne examinatum, probatum terræ,
purgatum septuplum.

Tu, Domine, servabis nos, * & custo-
dies nos à generatione hâc in æternum.

In circuitu impii ambulant: * secun-
dum altitudinem tuam multiplicasti filios
hominum. *Pseaume 12.*

USquequò, Domine, oblivisceris me
in finem? * usquequò avertis fa-
ciem tuam à me?

Quandiù ponam consilia in animâ meâ,*
dolorem in corde meo per diem?

Usquequò exaltabitur inimicus meus
super me? * respice, & exaudi me, Do-
minus Deus meus.

Illumina oculos meos, ne unquam ob-
dormiam in morte; * nequandò dicat ini-
micus meus: prævalui adversùs eum.

Qui tribulant me, exultabunt si motus fuero: * ego autem in misericordiâ tuâ speravi.

Exultabit cor meum in salutari tuo: * cantabo Domino qui bona tribuit mihi, & psallam nomini Domini altissimi.

Psalme 13.

Dixit insipiens in corde suo: * non est Deus.

Corrupti sunt, & abominabiles facti sunt in studiis suis; * non est qui faciat bonum; non est usque ad unum.

Dominus de cœlo prospexit super filios hominum; * ut videat si est intelligens, aut requirens Deum.

Omnes declinaverunt, simul inutiles facti sunt: * non est qui faciat bonum, non est usque ad unum.

Sepulchrum patens est guttur eorum, linguis suis dolosè agebant: venenum aspidum sub labiis eorum,

Quorum os maledictione & amaritudine plenum est: veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem.

Contritio & infelicitas in viis eorum,
& viam pacis non cognoverunt: non est
timor Dei antè oculos eorum.

Nonne cognoscent omnes, qui operan-
tur iniquitatem, qui devorant plebera
meam sicut escam panis?

Dominum non invocaverunt: illic tre-
pidaverunt timore; ubi non erat timor;
quoniam Dominus in generatione justa est.

Consilium inopis confudistis, quoniam
Dominus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutare Israel? cùm
averterit Dominus captivitatem plebis
suae, exultabit Jacob, & lætabitur Israel.

Pseaume 14.

Domine, quis habitabit in tabernaculo
tuo? aut quis requiescet in monte
sancto tuo?

Qui ingreditur sine maculâ, & opera-
tur justitiam.

Qui loquitur veritatem in corde suo;
qui non egit dolum in linguâ suâ.

Nec fecit proximo suo malum, & op-
probrium non accepit adversus proximos
suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu
ejus malignus; timentes autem Dominum
glorificat.

Qui jurat proximo suo, & non decipit;
qui pecuniam suam non dedit ad usuram,
& munera super innocentem non accepit.

Qui facit hæc, non movebitur in æter-
num. *Pseaume 15.*

Conserva me, Domine, quoniam spe-
ravi in te.

Dixi Domino, Deus meus es tu, quo-
niam bonorum meorum non egēs.

Sanctis qui sunt in terrâ ejus, mirifi-
cavit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicatæ sunt infirmitates eorum;
postea acceleraverunt.

Non congregabo conventicula eorum de
sanguinibus; nec memor ero nominum
eorum per labia mea.

Dominus pars hæreditatis meæ, & ca-
licis mei: tu es qui restitues hæreditatem
meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in præclaris; ete-
nim hæreditas mea præclara est mihi.

Benedicam Dominum qui tribuit mihi
intellectum; insuper & usque ad noctem
increpauerunt me renes mei.

Providebam Dominum in conspectu
meo semper; quoniam à dextris est mihi,
ne comovear.

Propter hoc lætatum est cor meum, &
exultavit lingua mea; insuper & caro mea
requiescet in spe.

Quoniam non derelinques animam meam
in inferno, nec dabis sanctum tuum videre
corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vitæ, adimple-
bis me lætitiâ cum vultu tuo: delectatio-
nes in dexterâ tuâ usque in finem.

Pseaume 16.

EXaudi, Domine, justitiam meam:
intende deprecationem meam.

Auribus percipe orationem meam, non
in labiis dolosis.

De vultu tuo iudicium meum prodeat:
oculi tui videant æquitates.

Probasti cor meum, & visitasti nocte:
igne me examinasti, & non est inventa in
me iniquitas.

Ut non loquatur os meum opera hominum, propter verba labiorum tuorum ego custodivi vias duras.

Perfice gressus meos in semitis tuis, ut non moveantur vestigia mea.

Ego clamavi, quoniam exaudisti me, Deus: inclina aurem tuam mihi, & exaudi verba mea.

Mirifica misericordias tuas, qui salvos facis sperantes in te.

A resistentibus dexteræ tuæ custodi me, ut pupillam oculi.

Sub umbrâ alarum tuarum protege me, à facie impiorum qui me affixerunt.

INimici mei animam meam circumderunt; adipem suum concluderunt: os eorum locutum est superbiam.

Projicientes me, nunc circumdederunt me: oculos suos statuerunt declinare in terram.

Susceperunt me sicut leo paratus ad prædam, & sicut catulus leonis habitans in abditis.

Exurge, Domine, præveni eum, &

supplanta eum : eripe animam meam ab
impio, frameam tuam ab inimicis manus
tuæ.

Domine, à paucis de terrâ divide eos
in vitâ eorum : de absconditis tuis adim-
pletus est venter eorum.

Saturati sunt filiis ; & dimiserant reli-
quias suas parvulis suis.

Ego autem in justitia apparebo conf-
pectui tuo : satiabor cum apparuerit gloria
tua.

Pseaume 17.

Diligam te, domine, fortitudo mea :
dominus firmamentum meum, & re-
fugium meum, & liberator meus.

deus meus adjutor meus, & sperabo in
eum.

Protektor meus, & cornu salutis meæ,
& susceptor meus.

Laudans invocabo Dominum ; & ab
inimicis meis salvus ero.

Circumdederunt me dolores mortis, &
torrentes iniquitatis conturbaverunt me.

Dolores inferni circumdederunt me,
præoccupaverunt me laquei mortis.

In tribulatione meâ invocavi Dominum,
& ad deum meum clamavi.

Et exaudivit de templo sancto suo vo-
cem meam ; & clamor meus in conspectu
ejus introivit in aures ejus.

Commota est, & contremuit terra :
fundamenta montium conturbata sunt, &
commota sunt, quoniam iratus est eis.

Ascendit fumus in irâ ejus, & ignis à
facie ejus exarsit : carbones succensi sunt
ab eo.

Inclinavit cœlos, & descendit : & caligo
sub pedibus ejus.

Et ascendit super Cherubim, & vola-
vit : volavit super pennas ventorum.

Et posuit tenebras latibulum suum : in
circuitu ejus tabernaculum ejus, tenebrosa
aqua in nubibus aeris.

Præ fulgore in conspectu ejus nubes
transierunt, grando & carbones ignis.

Et intonuit de cœlo dominus, & al-
tissimus dedit vocem suam ; grando &
carbones ignis.

Et misit sagittas suas, & dissipavit eos ;

fulgura multiplicavit, & conturbavit eos.

Et apparuerunt fontes aquarum, & revelata sunt fundamenta orbis terrarum.

Ab increpatione tuâ, domine, ab inspiratione spiritûs iræ tuæ.

Misit de summo [dominus] & accepit me, & assumpsit me de aquis multis.

Eripuit me de inimicis meis fortissimis, & ab his qui oderunt me; quoniam confortati sunt super me.

Prævenerunt me in die afflictionis meæ, & factus est Dominus protector meus.

Et eduxit me in latitudinem: salvum me fecit, quoniam voluit me.

Et retribuet mihi Dominus secundum justitiam meam: * & secundum puritatem manuum mearum retribuet mihi.

Quia custodivi vias Domini, * nec impie gessi à Deo meo.

Quoniam omnia judicia ejus in conspectu meo, * & justitias ejus non repuli à me.

Et ero immaculatus cum eo, * & observabo me ab iniquitate meâ.

Et retribuet mihi Dominus secundum
justitiam meam, * & secundum puritatem
manuum mearum in conspectu oculorum
ejus.

Cum sancto sanctus eris: * & cum
viro innocente innocens eris:

Et cum electo electus eris: * & cum
perverso perverteris.

Quoniam tu populum humilem salvum
facies, * & oculos superborum humiliabis.

Quoniam tu illuminas lucernam meam,
Domine: * Deus meus, illumina tene-
bras meas.

Quoniam in te eripiar à tentatione; *
& in Deo meo transgrediar murum.

DEus meus, impolluta via ejus; eloquia
Domini igne examinata: * protector
est omnium sperantium in se.

Quoniam quis Deus præter Dominum: *
Aut quis Deus præter Deum nostrum?

Deus qui præcinxit me virtute: * &
posuit immaculatam viam meam.

Qui perfecit pedes meos tanquam cer-
vorum: * & super excelsa statuens me.

Qui docet manus meas ad prælium : *
 & posuisti ut arcum æreum brachia mea.
 Et dedisti mihi protectionem salutis
 tuæ : * & dextera tua suscepit me.

Et disciplina tua correxit me in fine : *
 & disciplina tua ipsa me docebit.

Dilatasti gressus meos subtus me : * &
 non sunt infirmata vestigia mea.

Persequar inimicos meos , & compre-
 hendam illos : * & non convertar donec
 deficient.

Confringam illos , nec poterunt stare : *
 cadent subtus pedes meos.

Et præinxisti me virtute ad bellum : *
 & supplantasti insurgentes in me subtus me.

Et inimicos meos dedisti mihi dorsum ; *
 & odientes me disperdidisti.

Clamaverunt , nec erat qui salvos fa-
 ceret ; * ad Dominum , nec exaudivit eos.

Et comminuam eos ut pulverem ante
 faciem venti : * ut lutum platearum
 delebo eos.

Eripies me de contradictionibus po-
 puli : * constitues me in caput gentium.

Populus quem non cognovi, servivit mihi: * in auditu auris obedivit mihi.

Filii alieni mentiti sunt mihi: * filii alieni inveterati sunt, & claudicaverunt à semitis suis.

Vivit Dominus, & benedictus Deus meus: * & exaltetur Deus salutis meæ.

Deus, qui das vindictas mihi & subdis populos sub me: * liberator meus de inimicis meis iracundis.

Et ab insurgentibus in me exaltabis me: * à viro iniquo eripies me.

Propterea confitebor tibi in nationibus, Domine: * & nomini tuo psalmum dicam.

Magnificans salutes regis ejus, & faciens misericordiam Christo suo David, * & semini ejus usque in seculum.

Pseaume 18.

Cœli enarrant gloriam Dei: * & opera manuum ejus annuntiat firmamentum.

Dies diei eructat verbum: * & nox nocti indicat scientiam.

Non sunt loquelæ neque sermones: * quorum non audiantur voces eorum.

In omnem terram exivit sonus eorum,
& in fines orbis terræ verba eorum: * in
sole posuit tabernaculum suum;

Et ipse tanquam sponsus procedens de
thalamo suo: * exultavit ut gigas ad cur-
rendam viam.

A summo cœlo egressio ejus, & occurfus
ejus usque ad summum ejus: * nec est qui
se abscondat à calore ejus.

L Ex Domini immaculata, convertens
animas: * testimonium domini fidele,
sapientiam præstans parvulis.

Justitiæ domini rectæ, lætificantes
corda: * præceptum domini lucidum,
illuminans oculos.

Timor domini sanctus, permanens in
seculum seculi: * judicia domini vera,
justificata in semetipsa.

Desiderabilia super aurum, & lapidem
pretiosum multum: * & dulciora super
mel & favum.

Etenim servus tuus custodit ea: * in
custodiendis illis retributio multa.

Delicta quis intelligit? * Ab occultis

30
meis munda me, & ab alienis parce seruo
tuo.

Si mei non fuerint dominati, tunc im-
maculatus ero: & emundabor à delicto
maximo.

Et erunt ut complacent eloquia oris
mei: * & meditatio cordis mei in conspectu
tuo semper.

Domine, adjutor meus: * & redemp-
tor meus. *Pseume 19.*

EXaudiat te dominus in die tribula-
tionis: * protegat te nomen dei
Jacob.

Mittat tibi auxilium de sancto: * & de
Sion tueatur te.

Memor sit omnis sacrificii tui: * & ho-
locustum tuum pingue fiat

Tribuat tibi secundum cor tuum: * &
omne consilium tuum confirmet.

Lætabimur in salutari tuo: * & in no-
mine dei nostri magnificabimur.

Impleat Dominus omnes petitiones
tuas: * nunc cognovi quoniam salvum
fecit Dominus Christum suum.

31
Exaudiet illum de cœlo sancto suo : *
in potentatibus salus dexteræ ejus.

Hi in curribus , & hi in equis : * nos
autem in nomine Domini Dei nostri invo-
cabimus.

Ipsi obligati sunt & ceciderunt : * nos
autem surreximus , & erecti sumus.

Domine, saluum fac Regem : * & exau-
dinos in die quâ invocaverimus te.

Psæume 20.

Domine, in virtute tuâ lætabitur Rex : *
& super salutare tuum exultabit vehe-
menter.

Desiderium cordis ejus tribuisti ei : * &
voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

Quoniam prævenisti eum in benedic-
tionibus dulcedinis : posuisti in capite ejus
coronam de lapide pretioso.

Vitam petiit à te : & tribuisti ei longi-
tudinem dierum , in seculum , & in se-
culum seculi.

Magna est gloria ejus in salutari tuo :
gloriam & magnam decorem impones su-
per eum.

Quoniam dabis eum in benedictionem
in seculum seculi : lætificabis eum in gau-
dio cum vultu tuo.

Quoniam Rex sperat in domino : & in
misericordiâ altissimi non commovebitur.

Inveniatur manus tua omnibus inimicis
tuis : dextera tua inveniatur omnes qui te
oderunt.

Pones eos ut clibanum ignis in tempore
vultus tui : dominus in irâ suâ conturba-
bit eos , & devorabit eos ignis.

Fructum eorum de terrâ perdes : & fe-
men eorum à filiis hominum.

Quoniam declinaverunt in te mala :
cogitaverunt consilia , quæ non potuerunt
stabilire.

Quoniam pones eos dorsum : in reli-
quiis tuis præparabis vultum eorum.

Exaltare , domine , in virtute tuâ :
cantabimus & psallemus virtutes tuas.

Psæume 21.

DEus , deus meus , respice in me :
quare me dereliquisti ? longè à salute
meâ verba delictorum meorum.

deus

Deus meus , clamabo per diem , & non exaudies ; & nocte , & non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas, laus Israel. In te speraverunt patres nostri : speraverunt , & liberaſti eos.

Ad te clamaverunt , & salvi facti sunt in te speraverunt , & non sunt confusi.

Ego autem sum vermis , & non homo : opprobrium hominum , & abjectio plebis.

Omnes videntes me , deriserunt me : locuti sunt labiis , & moverunt caput.

Speravit in Domino , eripiat eum : saluum faciat eum , quoniam vult eum.

Quoniam tu es qui extraxisti me de ventre ; spes mea ab uberibus matris meæ.

In te projectus sum ex utero : de ventre matris meæ Deus meus es tu.

Deus meus ,] ne discesseris à me , quoniam tribulatio proxima est , quoniam non est qui adjuvet.

Circumdederunt me vituli multi : tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum , sicut leo rapiens & rugiens.

C

ionem
n gau-
: & in
ebitur.
nemicis
qui te
mpore
nturba-
: & fe-
mala :
tuerunt
in reli-
m.
te tuâ :
tuas.
in me :
à salute
deus

Sicut aqua effusus sum, & dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tanquam cera liquefscens, in medio ventris meis.

Arui: tanquam testa virtus mea, & lingua mea adæsit faucibus meis, & in pulverem mortis deduxisti me.

Quoniam circumdederunt me canes multi, concilium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas & pedes meos: dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ipsi verò consideraverunt & inspexerunt me: diviserunt sibi vestimenta mea, & super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem, Domine, ne elongaveris auxilium tuum à me: ad defensionem meam conspice.

Erue à frameâ, Deus, animam meam, & de manu canis uncam meam.

Salva me ex ore leonis, & à cornibus unicornium humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratribus meis: in medio Ecclesiæ laudabo te.

Qui timetis Dominum , laudate eum :
 univcrsum semen Jacob , glorificate
 eum.

Timeat eum omne semen Israel , quo-
 niam non spreuit , neque despexit depre-
 cationem pauperis.

Nec avertit faciem suam à me , & cùm
 clamarem ad eum exaudivit me.

Apud te laus mea in Ecclesiâ magnâ :
 vota mea reddam in conspectu timentium
 eum.

Edent pauperes & saturabuntur , & lau-
 dabunt Dominum qui requirunt eum : vi-
 vent corda eorum in seculum seculi.

Reminiscentur & convertentur ad Do-
 minum , universi fines terræ.

Et adorabunt in conspectu ejus , uni-
 versæ familiæ gentium.

Quoniam Domini est regnum ; & ipse
 dominabitur gentium.

Manducaverunt , & adoraverunt omnes
 pingues terræ , in conspectu ejus cadent
 omnes qui descendunt in terram.

Et anima mea illi vivet ; & semen meum
 serviet ipsi.

Annuntiabitur Domino generatio ventura : & annuntiabunt cœli iustitiam ejus populo qui nascetur, quem fecit Dominus.

Pseaume 22.

Dominus regit me, & nihil mihi deerit; in loco pascuæ ibi me collocavit.

Super aquam refectiōnis educavit me : animam meam convertit.

Deduxit me super semitas justitiæ, propter nomen suum.

Nam & si ambulavero in medio umbræ mortis, non timebo mala, quoniam tu mecum es.

Virga tua, & baculus tuus, ipsa me consolata sunt.

Parasti in conspectu meo mensam, adversus eos qui tribulant me.

Impinguasti in oleo caput meum, & calix meus inebrians quàm præclarus est !

Et misericordia tua subsequetur me, omnibus diebus vitæ meæ ;

Et ut inhabitem in domo Domini, in longitudinem dierum.

Domini est terra, & plenitudo ejus :
orbis terrarum, & universi qui habi-
tant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum :
& super flumina præparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini ? aut
quis habitabit in loco sancto ejus ?

Innocens manibus & mundo corde : qui
non accepit in vano animam suam, nec
juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem à Domino,
& misericordiam à Deo salutari suo.

Hæc est generatio quærentium eum,
quærentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas, principes vestras, &
elevamini, portæ æternales : & introibit
Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ ? Dominus
fortis & potens, Dominus potens in prælio.

Attollite portas, principes vestras, &
elevamini, portæ æternales : & introibit
Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ ? Dominus
virtutum ipse est Rex gloriæ.

AD te, Domine, levavi animam
meam: Deus meus, in te confido,
non erubescam.

Neque irrideant me inimici mei; etenim
universi qui sustinent te, non confun-
dentur.

Confundantur omnes iniqua agentes
supervacue.

Vias tuas, Domine, demonstra mihi;
& semitas tuas edoce me.

Dirige me in veritate tua, & doce me;
quia tu es Deus salvator meus & te sustinui
tota die.

Reminiscere miserationum tuarum,
Domine, & misericordiarum tuarum quæ
à seculo sunt.

Delicta juventutis meæ, & ignorantias
meas ne memineris.

Secundum misericordiam tuam me-
mento mei tu, propter bonitatem tuam,
Domine.

Dulcis & rectus Dominus; propter hoc
legem dabit delinquentibus in via.

Diriget mansuetos in iudicio, docebit
mites vias suas.

Universæ viæ Domini misericordia & veritas, requirentibus testamentum ejus & testimonia ejus.

Propter nomen tuum, Domine, propitiaberis peccato meo; multum est enim.

Quis est homo qui timet Dominum? legem statuit ei in via quam elegit.

Anima ejus in bonis demorabitur, & semen ejus hæreditabit terram.

Firmamentum est Dominus timentibus eum; & testamentum ipsius, ut manifestetur illis.

Oculi mei semper ad Dominum; quoniam ipse evellet de laqueo pedes meos.

Respice in me, & miserere mei; quia unicus & pauper sum ego.

Tribulationes cordis mei multiplicatæ sunt: de necessitatibus meis erue me.

Vide humilitatem meam, & laborem meum; & dimitte universa delicta mea.

Respice inimicos meos, quoniam multiplicati sunt; & odio iniquo oderunt me.

Custodi animam meam, & erue me: non erubescam, quoniam speravi in te.

Innocentes & recti adhæferunt mihi,
quia sustinui te.

Libera, Deus, Israel: ex omnibus
tribulationibus suis.

Pseaume 25.

Judica me, Domine, quoniam ego in
innocentia mea ingressus sum; & in
Domino sperans non infirmabor.

Proba me, Domine, & tenta me: Ure
renes meos & cor meum.

Quoniam misericordia tua ante oculos
meos est; & complacui in veritate tua.

Non sedi cum concilio vanitatis, & cum
iniqua gerentibus non introibo.

Odivi Ecclesiam malignantium, & cum
impiis non sedebo.

Lavabo inter innocentes manus meas,
& circumdabo altare tuum, Domine;

Ut audiam vocem laudis, & enarrem
universa mirabilia tua.

Domine, dilexi decorem domus tuæ,
& locum habitationis gloriæ tuæ.

Ne perdas cum impiis, Deus, animam
meam, & cum viris sanguinum vitam
meam.

In quorum manibus iniquitates sunt :
dextera eorum repleta est muneribus.

Ego autem in innocentia mea ingressus
sum : redime me , & miserere mei.

Pes meus stetit in directo : in Ecclesiis
benedicam te , Domine.

Pseaume 26.

Dominus illuminatio mea , & salus
mea : quem timebo ?

Domine protector viæ meæ : à quo
trepidabo ?

Dum appropiant super me nocentes : ut
edant carnes meas.

Qui tribulant me inimici mei : ipsi
infirmati sunt & ceciderunt.

Si consistant adversum me castra : non
timebit cor meum.

Si exurgat adversum me prælium : in
hoc ego sperabo.

Unam petii à Domino , hanc requiram :
ut inhabitem in domo Domini omnibus
diebus vitæ meæ.

Ut videam voluptatem domini ; &
visitem templum ejus.

Quoniam abscondit me in tabernaculo suo: in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui.

In petra exaltavit me; & nunc exaltavit caput meum super inimicos meos.

Circuivi & immolavi, in tabernaculo ejus hostiam vociferationis: cantabo, & psalmum dicam domino.

EXaudi, domine, vocem meam qua clamavi ad te: miserere mei, & exaudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisivit te facies mea: faciem tuam, domine, requiram.

Ne avertas faciem tuam à me: ne declines in ira à servo tuo.

Adjutor meus esto, ne derelinquas me: neque despicias me, deus salutaris meus.

Quoniam pater meus & mater mea dereliquerunt me: dominus autem assumpsit me.

Legem pone mihi, domine, in via tua; & dirige me in semitam rectam propter inimicos meos.

Ne tradideris me in animas tribulan-

tium me : quoniam insurrexerunt in me
testes iniqui ; & mentita est iniquitas sibi.

Credo videre bona domini : in terra
viventium.

Expecta dominum , viriliter age ; &
confortetur cor tuum , & sustine dominum.

Pseaume 27.

AD te , domine , clamabo deus meus,
ne fileas à me : nequando taceas à
me , & assimilabor descendentibus in lacum.

Exaudi , Domine , vocem deprecationis
meæ , dum oro ad te : dum extollo manus
meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatoribus ;
& cum operantibus iniquitatem ne perdas
me.

Qui loquuntur pacem cum proximo
suo : mala autem in cordibus eorum.

Da illis secundum opera eorum ; &
secundum nequitiam ad inventionum ip-
sorum.

Secundum opera manuum eorum tri-
bue illis : redde retributionem eorum ipsis.

Quoniam non intellexerunt opera Do-

mini, & in opera manuum ejus: destrues illos, & non ædificabis eos.

Benedictus Dominus: quoniam exaudivit vocem deprecationis meæ.

Dominus adjutor meus, & protector meus: in ipso speravit cor meum & adjutus sum.

Et refioruit caro mea; & ex voluntate mea confitebor ei.

Dominus fortitudo plebis suæ; & protector salvationum Christi sui est.

Salvum fac populum tuum, Domine, & benedic hæreditati tuæ; & rege eos, & extolle illos, usque in æternum.

Pseaume 28.

Afferte Domino, filii Dei: afferte Domino filios arietum.

Afferte Domino gloriam & honorem; afferte Domino gloriam nomini ejus: adorate Dominum in atrio sancto ejus.

Vox Domini super aquas, deus majestatis intonuit: dominus super aquas multas.

Vox domini in virtute: vox domini in magnificentia.

Vox Domini confringentis cedros; & confringet Dominus cedros Libani.

Et comminuet eas tanquam vitulum Libani; & dilectus quemadmodum filius unicornium.

Vox Domini intercidentis flammam ignis, vox domini concutientis desertum; & commovebit dominus desertum Cades.

Vox domini præparantis cervos, & revelabit condensa: & in templo ejus omnes dicent gloriam.

Dominus diluvium inhabitare facit; & sedebit dominus Rex in æternum.

Dominus virtutem populo suo dabit: dominus benedicet populo suo in pace.

Pseaume 29.

EXaltabo te, Domine, quoniam suscepisti me: nec delectasti inimicos meos super me.

Domine, deus meus, clamavi ad te; & sanasti me.

Domine, eduxisti ab inferno animam meam: salvasti me à descendentibus in lacum.

Psallite domino, sancti ejus: & confitemini memoriæ sanctitatis ejus.

Quoniam ira in indignatione ejus; & vita in voluntate ejus.

Ad vesperum demorabitur fletus; & ad matutinum lætitia.

Ego autem dixi in abundantia mea: non movebor in æternum.

Domine, in voluntate tua: prestitisti decori meo virtutem.

Avertisti faciem tuam à me; & factus sum conturbatus.

Ad te, domine, clamabo; & ad deum meum deprecabor.

Quæ utilitas in sanguine meo: dum descendo in corruptionem?

Numquid confitebitur tibi pulvis: aut annuntiabit veritatem tuam?

Audivit Dominus, & misertus est mei: dominus factus est adjutor meus.

Convertisti planctum meum in gaudium mihi: conscidisti saccum meum, & circumdedisti me lætitia.

Ut cantet tibi gloria mea, & non com-

pungar : domine Deus meus, in æternum
confitebor tibi.

Pseaume 30.

IN te, Domine speravi, non confundar
in æternum : in iustitia tua libera me.

Inclina ad me aurem tuam : accelera ut
eruas me.

Esto mihi in Deum protectorem, & in
domum refugii ; ut saluum me facias

Quoniam fortitudo me, & refugium
meum es tu ; & propter nomen tuum
deduces me, & enutries me.

Educes me de laqueo hoc quem abs-
conderunt mihi : quoniam tu es protector
meus.

In manus tuas commendo spiritum
meum : redemisti me, Domine, Deus
veritatis.

Odisti observantes vanitates superva-
cue : ego autem in Domino speravi.

Exultabo, & lætabor in misericordia
tua : & quoniam respexisti humilitatem
meam, salvasti de necessitatibus animam
meam.

Nec conclusisti me in manibus inimici :
statuisti in loco spatioſo pedes meos.

Miserere mei, Domine, quoniam
tribulor : conturbatus est in ira
oculus meus, anima mea, & venter meus :

Quoniam defecit in dolore vita mea ;
& anni mei in gemitibus.

Infirmata est in paupertate virtus mea ;
& ossa mea conturbata sunt.

Super omnes inimicos meos factus sum
opprobrium, & vicinis meis valde ; &
timor notis meis.

Qui videbant me : foras fugerunt à me.

Oblivioni datus sum tanquam mortuus
à corde : factus sum tanquam vas perditum.

Quoniam audivi vituperationem mul-
torum commorantium in circuitu : in eo-
dem convenirent simul adversum me,
accipere animam meam consiliati sunt.

Ego autem in te speravi ; Domine :
dixi : Deus meus es tu : in manibus tuis
fortes meæ.

Eripe me de manu inimicorum meorum ;
& à persequéntibus me.

Illustra

Illustra faciem tuam super servum tuum:
salvum me fac in misericordiâ tuâ.

Domine, non confundar, quoniam invocavi te : erubescant impii, & duducantur infernum.

Multa fiant labia dolosa : quæ loquuntur adversùs justum iniquitatem, in superbiâ, & in abusione.

QUàm magna multitudo dulcedinis tuæ, Domine : quam abscondisti timentibus te !

Perfecisti eis qui sperant in te : in conspectu filiorum hominum.

Abscondes eos in abscondito faciei tuæ : à conturbatione hominum.

Proteges eos in tabernaculo tuo : à contradictione linguarum.

Benedictus Dominus : quoniam mirificavit misericordiam suam mihi in civitate munitâ.

Ego autem dixi in excessu mentis meæ : projectus sum à facie oculorum tuorum.

Ideò exaudisti vocem orationis meæ : dum clamarem ad te.

Diligite Dominum omnes sancti ejus,
 quoniam veritatem requirit Dominus; &
 retribuet abundanter facientibus superbiam
 Viriliter agite, & confortetur cor ves-
 trum: omnes qui speratis in Domino.

Pseaume 31.

BEati quorum remissæ sunt iniquitates;
 & quorum tecta sunt peccata.

Beatus vir cui non imputavit Dominus
 peccatum: nec est in spiritu ejus dolus.

Quoniam tacui, inveteraverunt ossa
 mea: dum clamarem totâ die.

Quoniam die ac nocte gravata est super
 me manus tua: conversus sum in ærumnâ
 meâ, dum configitur spina.

Delictum meum cognitum tibi feci;
 & injustitiam meam non abscondi.

Dixi, confitebor adversum me injusti-
 tiam meam Domino; & tu remisisti im-
 pietatem peccati mei.

Pro hac orabit ad te omnis sanctus: in
 tempore opportuno.

Verumtamen in diluvio aquarum multa-
 rum; ad eum non approximabunt.

Tu es refugium meum à tribulatione,
quæ circumdedit me : exultatio mea, erue
me à circumdantibus me.

Intellectum tibi dabo, & instruam te in
viâ hac quâ gradieris : firmabo super te
oculos meos.

Nolite fieri sicut equus & mulus : qui-
bus non est intellectus.

In campo & fræno maxillas eorum con-
stringe : qui non approximant ad te.

Multa flagella peccatoris : sperantem
autem in Domino misericordia circumdabit

Lætamini in Domino, & exultate, iusti,
& gloriamini, omnes recti corde.

Pseaume 32.

EXultate, iusti, in Domino : rectos
decet collaudatio.

Confitemini Domino in cithara : in psal-
terio decem chordarum psallite illi.

Cantate ei canticum novum : bene psal-
lite ei in vociferatione :

Quia rectum est verbum Domini ; &
omnia opera ejus in fide.

Diligit misericordiam & iudicium : mi-

iericordiâ Domini plena est terra.

Verbo Domini cœli firmati sunt ; & spiritu oris ejus omnis virtus eorum.

Congregans sicut in utre aquas maris : ponens in thesauris abyssos.

Timeat Dominum omnis terra : ab eo autem commoveantur omnes inhabitantes orbem ;

Quoniam ipse dixit , & facta sunt : ipse mandavit & creata sunt.

Dominus dissipat consilia gentium ; reprobat autem cogitationes populorum , & reprobat consilia principum.

Consilium autem Domini in æternum manet : cogitationes cordis ejus in generatione & generationem.

BEata gens , cujus est Dominus Deus ejus : populus , quem elegit in hæreditatem sibi.

De cœlo respexit Dominus : vidit omnes filios hominum.

De præparato habitaculo suo : respexit super omnes qui habitant terram.

Qui fingit singillatim corda eorum : qui intelligit omnia opera eorum.

Non salvatur Rex per multam virtutem ;
& gigas non salvabitur in multitudine vir-
tutis suæ.

Fallax equus ad salutem : in abundan-
tiâ autem virtutis suæ non salvabitur.

Ecce oculi Domini super metuentes
eum , & in eis qui sperant super miseri-
cordiâ ejus.

Ut eruat à morte animas eorum ; &
alat eos in fame.

Anima nostra sustinet Dominum quo-
niam adjutor & protector noster est.

Quia in eo lætabitur cor nostrum ; & in
nomine sancto ejus speravimus.

Fiat misericordia tua , Domine , super
nos ; quemadmodùm speravimus in te.

Pseaume 33.

Benedicam Dominum in omni tempo-
re : semper laus ejus in ore meo.

In Domino laudabitur anima mea : au-
diant mansueti , & lætentur.

Magnificate Dominum mecum , & ex-
altemus nomen ejus in idipsum.

Exquisivi Dominum , & exaudivit me ,

& ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.

Accedite ad eum , & illuminamini ; & facies vestræ non confundentur.

Iste pauper clamavit , & Dominus exaudivit eum ; & de omnibus tribulationibus ejus salvavit eum.

Inmittet Angelus Domini in circuitu timentium eum ; & eripiet eos.

Gustate , & videte quoniam suavis est Dominus : beatus vir qui sperat in eo.

Timete Dominum , omnes Sancti ejus ; quoniam non est inopia timentibus eum ,

Divites eguerunt & esurierunt : inquirentes autem Dominum non minuentur omni bono.

Venite , filii , audite me , timorem Domini docebo vos.

Quis est homo qui vult vitam : diligit dies videre bonos ?

Prohibe linguam tuam à malo ; & labia tua ne loquantur dolum.

Diverte à malo , & fac bonum : inquire pacem , & persequere eam.

Oculi Domini super justos; & aures
ejus in preces eorum.

Vultus autem Domini super facientes
mala: ut perdat de terrâ memoriam eo-
rum.

Clamaverunt justi; & Dominus exau-
divit eos; & ex omnibus tribulationibus
eorum liberavit eos.

Juxta est Dominus iis qui tribulato sunt
corde; & humiles spiritu salvabit.

Multæ tribulationes justorum; & de
omnibus his liberabit eos Dominus.

Custodit Dominus omnia ossa eorum:
unum ex his non conteretur.

Mors peccatorum pessima; & qui ode-
runt justum, delinquent.

Redimet Dominus animas fervorum
suorum; & non delinquent omnes qui
sperant in eo.

Pseaume 34.

JUdica, Domine, nocentes me: ex-
pugna impugnantes me.

Apprehende arma & scutum; & exur-
ge in adjutorium mihi.

Effunde frameam, & conclude adversus eos qui persequuntur me: dic animæ meæ, salus tua ego sum.

Confundantur & reveantur: quærentes animam meam.

Avertantur retrorsum; & confundantur cogitantes mihi mala.

Fiant tanquam pulvis antè faciem venti; & Angelus Domini coarctans eos.

Fiat via illorum tenebræ, & lubricum; & Angelus Domini persequens eos.

Quoniam gratis absconderunt mihi interitum laquei sui: supervacue exprobraverunt animam meam.

Veniat illi laqueus quem ignorat, & captio quam abscondit, apprehendat eum: & in laqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exultabit in Domino; & delectabitur super salutari suo.

Omnia ossa mea dicent: Domine, quis similis tibi.

Eripiens inopem de manu fortiorum ejus: egenum & pauperem à diripientibus eum.

Surgentes testes iniqui : quæ ignorabam interrogabant me.

Retribuebant mihi mala pro bonis : sterilitatem animæ meæ.

Ego autem, cùm mihi molesti essent, induebar cilicio.

Humiliabam in jejuniis animam meam; & oratio mea in sinu meo convertetur.

Quasi proximum; & quasi fratrem nostrum, sic complacebam : quasi lugens & contristatus sic humiliabar.

Et adversùm me lætati sunt, & convenerunt : congregata sunt super me flagella, & ignoravi.

Diffipati sunt, nec compuncti tentaverunt me, subsannaverunt me subsannatione : frenduerunt super me dentibus suis.

Domine, quando respicies : restitue animam meam à malignitate eorum, à leonibus unicam meam.

Confitebor tibi in Ecclesiâ magnâ : in populo gravi laudabo te.

Non supergaudeant mihi qui adversantur mihi iniquè : qui oderunt me gratis, & annuntiant oculis.

Quoniam mihi quidem pacificè loquebantur ; & in iracundiâ terræ loquentes , dolos cogitabant.

Et dilataverunt super me os suum : dixerunt : euge, euge, viderunt oculi nostri.

Vidisti, Domine, ne fileas : Domine, ne discedas à me.

EXurge, & intende iudicio meo : Deus meus & Dominus meus, in causam meam.

Judica me secundùm justitiam tuam, Domine Deus meus ; & non supergaudeant mihi.

Non dicant in cordibus suis : Euge, euge, animæ nostræ : nec dicant : devoravimus eum.

Erubescant & revercantur simul : qui gratulantur malis meis.

Induantur confusione & reverentiâ, qui magna loquuntur super me.

Exultent & lætentur qui volunt justitiam meam ; & dicant semper : magnificetur Dominus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditabitur justitiam tuam, tota die laudem tuam.

Dixit inſtuſtus, ut delinquat in ſemetipſo,
non eſt timor Dei antè oculos ejus.

Quoniam dolosè egit in conſpectu ejus,
ut inveniatur iniquitas ejus ad odium.

Verba oris ejus iniquitas & dolus : no-
luit intelligere , ut benè ageret.

Iniquitatem meditatus eſt in cubili ſuo :
aſtitit omni viæ non bonæ ; malitiam au-
tem non odivit.

Domine , in cœlo miſericordia tua &
veritas tua uſque ad nubes.

Juſtitia tua ſicut montes Dei : judicia
tua abyſſus multa.

Homines & jumenta ſalvabis , Domine,
quemadmodùm multiplicavi miſericordi-
am tuam , Deus.

Filii autem hominum , in tegmine ala-
rum tuarum ſperabunt.

Inebriabuntur ab ubertate domus tuæ ,
& torrente voluptatis tuæ potabis eos.

Quoniam apud te eſt fons vitæ , & in
lumine tuo videbimus lumen.

Prætende miſericordiam tuam ſcienti-
bus te , & juſtitiam tuam iſtis qui recto
ſunt corde.

Non veniat mihi pes superbiæ, & manus peccatoris non moveat me.

Ibi ceciderunt qui operantur iniquitatem: expulsi sunt, nec potuerunt stare.

Pseaume 36.

Noli æmulari in malignantibus, neque zelaveris facientes iniquitatem.

Quoniam tanquam fœnum velociter arescent: & quemadmodum olera herbarum citò decident.

Spera in Domino, & fac bonitatem, & inhabita terram, & pascaris in divitiis ejus.

Delectare in Domino, & dabit tibi petitiones cordis tui.

Revela Domino viam tuam, & spera in eo; & ipse faciet.

Et educet quasi lumen justitiam tuam, & iudicium tuum tanquam meridiem: subditus esto Domino, & ora eum.

Noli æmulari in eo qui prosperatur in via sua, in homine faciente injustitias.

Desine ab ira, & derelinque furorem: noli æmulari, ut maligneris.

Quoniam qui malignantur, extermin-

nabuntur: sustinentes autem Dominum,
ipsi hæreditabunt terram.

Et adhuc pusillum, & non erit pec-
cator; & quæres locum ejus, & non
invenies.

Mansueti autem hæreditabunt terram,
& delectabuntur in multitudine pacis.

Observabit peccator justum, & stri-
debit super eum dentibus suis.

Dominus autem irridebit eum; quo-
niam prospicit quod veniet dies ejus.

Gladium evaginaverunt peccatores,
intenderunt arcum suum.

Ut dejiciant pauperem & inopem, ut
trucident rectos corde.

Gladius eorum intret in corda ipsorum;
& arcus eorum confringatur.

Melius est modicum justo, super di-
vitiis peccatorum multas;

Quoniam brachia peccatorum conte-
rentur: confirmat autem justos Dominus.

NOVIT Dominus dies immaculorum:
& hæreditas eorum in æternum erit.

Non confundentur in tempore malo,

& in diebus famis saturabuntur ; quia peccatores peribunt.

Inimici verò Domini mox ut honorificati fuerint & exaltari , deficientes , quemadmodùm fumus , deficient.

Mutuabitur peccator , & non solvet : justus autem miseretur , & tribuet.

Quia benedicentes ei hæreditabunt terram ; maledicentes autem ei disperibunt.

Apud Dominum gressus hominis dirigentur ; & viam ejus volet.

Cùm ceciderit , non collidetur : quia Dominus supponit manum suam.

Junior fui , etenim senui & non vidi justum derelictum , nec semen ejus quærens panem.

Totâ die miseretur & commodat ; & semen illius in benedictione erit.

Declina à malo , & fac bonum ; & inhabita in seculum seculi.

Quia Dominus amat judicium , & non derelinquet sanctos suos : in æternum conservabuntur.

Injusti punientur , & semen impiorum peribit.

Justi autem hæreditabunt terram, & inhabitabunt in seculum seculi super eam.

QOS justi meditabitur sapientiam, & lingua ejus loquetur iudicium.

Lex Dei ejus in corde ipsius; & non supplantabuntur gressus ejus.

Considerat peccator justum, & quærit mortificare eum.

Dominus autem non derelinquet eum, in manibus ejus, nec damnabit eum, cum iudicabitur illi.

Expecta Dominum, & custodi viam ejus, & exaltabit te; ut hæreditate capias, terram: cum perierint peccatores, videbis.

Vidi impium superexaltatum, & elevatum sicut cedros Libani.

Et transivi, & ecce non erat: & quæsi eum, & non est inventus locus ejus.

Custodi innocentiam, & vide æquitatem, quoniam sunt reliquæ homini pacifico.

Injusti autem disperibunt: simul reliquæ impiorum interibunt.

Salus autem justorum à Domino, &

protector eorum in tempore tribulationis.

Et adjuvabit eos Dominus, & liberabit eos: & eruet eos à peccatoribus, & salvabit eos, quia speraverunt in eo.

Psalme 37.

Domine, ne in furore tuo arguas me, neque in irâ tuâ coripias me.

Quoniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi, & confirmasti super me manum tuam.

Non est sanitas in carne meâ à facie iræ tuæ; non est pax ossibus meis à facie peccatorum meorum.

Quoniam iniquitates meæ supergressæ sunt caput meum: & sicut onus grave, gravatæ sunt super me.

Putruerunt & corruptæ sunt cicatrices meæ, à facie insipientiæ meæ.

Miserfactus sum, & curvatus sum usque in finem: totâ die contristatus ingrediebar.

Quoniam lumbi mei impleti sunt illusionibus, & non est sanitas in carne meâ.

Afflictus sum, & humiliatus sum nimis: rugiebam à gemitu cordis mei.

Domine,

Domine, ante te omne desiderium meum; & gemitus meus à te non est absconditus.

Cor meum conturbatum est, dereliquit me virtus mea; & lumen oculorum meorum, & ipsum non est mecum.

A Mici mei, & proximi mei, adversum me appropinquaverunt & steterunt.

Et qui juxtà me erant, de longè steterunt; & vim faciebant qui quærebant animam meam.

Et qui inquirebant mala mihi, locuti sunt vanitates, & dolos totâ die meditabantur.

Ego autem tanquam surdus non audiebam, & sicut mutus non aperiens os suum.

Et factus sum sicut homo non audiens, & non habens in ore suo redargutiones.

Quoniam in te, Domine; speravi: tu exaudies me, Domine Deus meus.

Quia dixi: nequando supergaudeant mihi inimici mei; & dum commoventur pedes mei, super me magna locuti sunt,

Quoniam ego in flagella paratus sum :
& dolor meus in conspectu meo semper.

Quoniam iniquitatem meam annuntiabo,
& cogitabo pro peccato meo.

Inimici autem mei vivunt , & confirmati
sunt super me ; & multiplicati sunt qui
oderunt me iniquè.

Qui retribuunt mala pro bonis , detrahe-
bant mihi ; quoniam sequebar bonitatem.

Ne derelinquas me , Domine Deus
meus : ne discefferis à me.

Intende in adiutorium meum , Domine
Deus salutis meæ.

Pseaume 38.

DIxi , custodiam vias meas ; ut non de-
linquam in linguâ meâ.

Posui ori meo custodiam , cùm confiste-
ret peccator adversum me.

Obmuti & humiliatus sum , & filii à
bonis ; & dolor meus renovatus est.

Concaluit cor meum intra me , & in
meditatione meâ exardescet ignis : locu-
tus sum in linguâ meâ.

Notum fac mihi , Domine , finem me-

um, & numerum dierum meorum quis est; ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurabiles posuisti dies meos; & substantia mea tanquam nihilum ante te.

Verumtamen universa vanitas, omnis homo vivens:

Verumtamen in imagine pertransit homo, sed & frustra conturbatur.

Thesaurizat, & ignorat cui congregabit ea.

Et nunc quæ est expectatio mea? nonne Dominus? & substantia mea apud te est.

AB omnibus iniquitatibus meis erue me: opprobrium insipienti dedisti me.

Obmuti, & non aperui os meum, quoniam tu fecisti.

Amove à me plagas tuas: à fortitudine manûs tuæ ego defeci.

In increpationibus propter iniquitatem corripuisti hominem, & tabescere fecisti sicut araneam animam ejus: verumtamen vanè conturbatur omnis homo.

Exaudi orationem meam, Domine, &

deprecationem meam : auribus percipe lacrymas meas.

Ne fileas, quoniam advena ego sum apud te, & peregrinus, sicut omnes patres mei.

Remitte mihi; ut refrigerer priusquam abeam; & amplius non ero.

Pseaume 39.

EXpectans expectavi Dominum, & intendit mihi.

Et exaudivit preces meas; & eduxit me de lacu miseriæ, & de luto fæcis.

Et statuit super petram pedes meos, & direxit gressus meos.

Et immisit in os meum canticum novum, carmen Deo nostro.

Videbunt multi, & timebunt; & sperabunt in Domino.

Beatus vir cuius est nomen Domini spes ejus, & non respexit in vanitates, & insanias falsas.

Multa fecisti tu, Domine Deus meus, mirabilia tua; & cogitationibus tuis; non est qui similis sit tibi.

Annuntiavi & locutus sum: multiplicati sunt super numerum,

Sacrificium & oblationem noluisti; aures autem perfecisti mihi.

Holocaustum & pro peccato non postulasti: tunc dixi, ecce venio.

In capite libri scriptum est de me, ut facerem voluntatem tuam: Deus meus; volui, & legem tuam in medio cordis mei.

Anuntiavi iustitiam tuam in Ecclesiam magnam; ecce labia mea non prohibebo, Domine, tu scisti.

Iustitiam tuam non abscondi in corde meo: veritatem tuam & salutare tuum dixi.

Non abscondi misericordiam tuam & veritatem tuam à concilio multo.

Tu autem, Domine, ne longè facias miserationes tuas à me: misericordia tua & veritas tua semper susceperunt me.

Quoniam circumdederunt me mala, quorum non est numerus; comprehenderunt me iniquitates meæ, & non potui ut viderem.

Multiplicatæ sunt super capillos capitis mei; & cor meum dereliquit me.

Complaceat tibi, Domine, ut eruas me:

Domine, ad adiuvandum me respice.

Confundantur & revereantur simul, qui
quærent animam meam, ut auferant eam.

Convertantur retrorsum & revereantur,
qui volunt mihi mala.

Ferant confestim confusionem suam, qui
dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent & lætentur super te omnes
quærentes te; & dicant semper, magnifi-
cetur Dominus, qui diligunt salutare tuum.

Ego autem mendicus sum & pauper:
Dominus sollicitus est mei.

Adjutor meus, & protector meus tu es:
Deus meus, ne tardaveris.

Pseaume. 40.

BEatus qui intelligit super egenum &
pauperem; in die malâ liberabit eum
Dominus.

Dominus conservet eum, & vivificet
eum; & beatum faciat eum in terrâ, &
non tradat eum in animam inimicorum ejus,

Dominus opem ferat illi super lectum
doloris ejus: universum stratum ejus ver-
sasti in infirmitate ejus.

Ego dixi : Domine, miserere mei ; sana animam meam , quia peccavi tibi.

Inimici mei dixerunt mala mihi : quando morietur , & peribit nomen ejus ?

Et fingrediebatur ut videret , vana loquebatur : cor ejus congregavit iniquitatem sibi.

Egrediebatur foras , & loquebatur in idipsum.

Adversum me susurrabant omnes inimici mei : adversum me cogitabant mala mihi.

Verbum iniquum constituerunt adversum me , numquid qui dormit , non adjiciet ut resurgat ?

Etenim homo pacis meæ in quo speravi , qui edebat panes meos , magnificavit super me supplantationem.

Tu autem , Domine, miserere mei , & resuscita me ; & retribuam eis.

In hoc cognovi quoniam voluisti me : quoniam non gaudebit inimicus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepisti , & confirmasti me in conspectu tuo in æternum.

Benedictus Dominus Deus Israel à seculo, & usque in seculum : fiat, fiat.

Pseaume 41.

Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum ; ita desiderat anima mea ad te , Deus.

Sitivit anima mea ad Deum fortem , vivum : quando veniam , & apparebo ante faciem Dei ?

Fuerunt mihi lacrymæ meæ panes die ac nocte : dum dicitur mihi quotidie : ubi est Deus tuus ?

Hæc recordatus sum , & effudi in me animam meam : quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis , usque ad domum Dei.

In voce exultationis & confessionis : somnis epulantis.

Quare tristis es , anima mea ; & quare conturbas me ?

Spera in Deo , quoniam adhuc confitebor illi : salutare vultus mei , & Deus meus.

AD me ipsum anima mea conturbata est : propterea memor ero tui , de

terrâ Jordanis , & Hermoniim à monte modico.

Ab, fuis abyssum invocat : in voce cataractarum tuarum.

Omnia excelsa tua , & fluctus tui : super me transferunt.

In die mandavit Dominus misericordiam suam ; & nocte canticum ejus.

Apud me orati Deo vitæ meæ : dicam Deo , susceptor meus es.

Quare oblitus es mei , & quare contristatus incedo : dum affligit me inimicus.

Dum confringuntur ossa mea : exprobraverunt mihi qui tribulant me inimici mei.

Dum dicunt mihi per singulos dies ; ubi est Deus tuus.

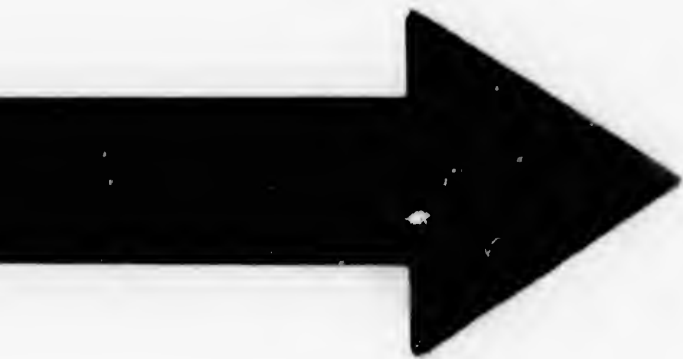
Quare tristis es , anima mea ; & quare conturbas me ?

Spera in Deo, Quoniam adhuc confitebor illi : salutare vultus mei , & Deus meus.

Pseume 42.

Judica me, Deus, & discerne causam meam de gente non sanctâ : ab homine iniquo & doloso erue me.

Quia tu es, Deus, fortitudo mea :
quare me repulisti ? & quare tristis incedo,
dum affligit me inimicus ?

Emitte lucem tuam & veritatem tuam :
ipsa me deduxerunt, & adduxerunt in
montem sanctum tuum, & in tabernacula
tua.

Et introibo ad altare Dei : ad Deum
qui lætificat juventutem meam.

Confitebor tibi in citharâ, Deus, Deus
meus : quare tristis es, anima mea ? &
quare conturbas me ?

Spera in Deo, quoniam adhuc confite-
bor illi : salutare vultûs mei, & Deûs
meus.

Pseume 43.

DEus, auribus nostris audivimus, pa-
tres nostri annuntiaverunt nobis opus :
quod operatus es in diebus eorum, & in
diebus antiquis.

Manus tua gentes disperdidit, & plan-
tasti eos : afflixisti populos, & expulisti
eos.

Nec enim in gladio suo possederunt ter-
ram ; & brachium eorum non salvavit eos.

Sed dextera tua, & brachium tuum, & illuminatio vultûs tui: quoniam complacuiſti in eis.

Tu es ipſe Rex meus & Deus meus: qui mandas ſalutes Jacob.

In te inimicos noſtros ventilabimus cornu; & in nomine tuo ſpernemus inſurgentes in nobis.

Non enim in arcu meo ſperabo; & Gladius meus non ſalvabit me.

Salvaſti enim nos de affligentibus nos, & odientes nos confundiſti.

IN Deo laudabimur totâ die; & in nomine tuo confitebimur in ſeculum.

Nunc autem repuliſti, & confundiſti nos; & non egredieris, Deus, in virtutibus noſtris.

Avertiſti nos retrorsùm poſt inimicos noſtros: & qui oderunt nos, diripiebant ſibi.

Dediſti nos tanquam oves eſcarum; & in gentibus diſperſiſti nos.

Vendiſti populum tuum ſine pretio; & non fuit multitudo in commutationibus eorum.

Posuisti nos opprobrium vicinis nostris : subsannationem & derisum his qui sunt in circuitu nostro.

Posuisti nos in similitudinem gentibus : commotionem capitis in populis.

Tota die verecundia mea contra me est ; & confusio faciei meæ cooperuit me.

A voce exprobrantis & obloquentis : à facie inimici & persequentis.

Hæc omnia venerunt super nos ; nec obliti sumus te ; & inique non egimus in testamento tuo.

Et non recessit retro cor nostrum , & declinasti semitas nostras à viâ tuâ.

Quoniam humiliasti nos in loco afflictionis ; & cooperuit nos umbra mortis.

SI obliti sumus nomen Dei nostri ; & si expandimus manus nostras ad Deum alienum.

Nonne Deus requiret iñ : ipse enim novit abscondita cordis.

Quoniam propter te mortificamur totâ die ; æstimati sumus sicut oves occisionis.

Exurge , quare obdormis , Domine : exurge , & ne repellas in finem.

Quare faciem tuam avertis : oblivisceris
inopix nostræ & tribulationis nostræ ?

Quoniam humiliata est in pulvere anima
nostra : conglutinatus est in terrâ venter
noster.

Exurge, Domine, adjuva nos; & re-
dime nos propter nomen tuum.

Pseaume 44.

ERUCTAVIT cor meum verbum bonum :
dico ego opera mea Regi.

Lingua mea : calamus scribæ velociter
scribentis.

Speciosus formâ præ filiis hominum :
diffusa est gratia in labiis tuis : propterea
benedixit te Deus, in æternum.

Accingere gladio tuo super femur tuum :
potentissime.

Specie tuâ & pulchritudine tua intende :
prosperè procede.

Et regna propter veritatem & mansue-
tudinem, & justitiam; & deducet te mi-
rabiler dextera tua.

Sagitræ tuæ acutæ, populi sub te cadent :
in corda inimicorum Regis.

Sedes tua, Deus, in seculum seculi :
virga directionis, virga regni tui.

Dilexisti iustitiam, & odisti iniquitatem :
propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo
lætitiæ, præ confortibus tuis.

Myrrha & gutta, & casia à vestimentis
tuis, à domibus eburneis : ex quibus de-
lectaverunt te filiæ Regum in honore tuo.

Astitit Regina à dextris tuis in vestitu
deaurato : circumdata varietate.

Audi, filia, & vide, & inclina aurem
tuam; & obliviscere populum tuum, &
domum patris tui.

Et concupiscet Rex decorem tuum :
quoniam ipse est Dominus Deus tuus, &
adorabunt eum.

Et filiæ Tyri in muneribus : vultum
tuum deprecabuntur omnes divites plebis.

Omnis gloria ejus filiæ Regis ab intus :
in simbriis aureis, circumamicta varietati-
bus.

Adducentur Regi virgines post eam :
proximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætitiâ & exultatione : ad-
ducentur in templum Regis.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filii :
constitues eos principes super omnem ter-
ram.

Memores erunt nominis tui : in omni
generatione & generationem.

Propterea populi confitebuntur tibi in
æternum ; & in seculum seculi.

Pseaume 45.

Deus noster refugium : & virtus : ad-
jutor in tribulationibus quæ invene-
runt nos nimis.

Propterea non timebimus dum turbabi-
tur terra , & transferentur montes in cor-
maris.

Sonuerunt & turbatæ sunt aquæ eorum :
conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus lætificat civitatem Dei,
sanctificavit tabernaculum suum Altissi-
mus

Deus in medio ejus , non commovebi-
tur : adjuvabit eam Deus manè diluculo.

Conturbatæ sunt gentes , & inclinata
sunt regna : dedit vocem suam , mota est
terra.

Dominus virtutum nobiscum : suscep-
tor noster Deus Jacob.

Venite, & videtè opera Domini, quæ
posuit prodigia super terram : auferens
bella usque ad finem terræ.

Arcum conteret, & confringet arma :
& scuta comburet igni.

Vacate, & videte quoniam ego sum
Deus : exaltabor in gentibus, & exalta-
bor in terrâ.

Dominus virtutum nobiscum : suscep-
tor noster Deus Jacob.

Psæume 46.

OMnes gentes, plaudite manibus : ju-
bilate Deo in voce exultationis.

Quoniam Dominus excelsus, terribilis :
Rex magnus super omnem terram.

Subjecit populos nobis, & gentes sub
pedibus nostris.

Elegit nobis hæreditatem suam : spe-
ciem Jacob quam dilexit.

Ascendit Deus in júbilo, & Dominus
in voce tubæ.

Pfallite Deo nostro, pfallite : pfallite
Regi nostro, pfallite. Quoniam

Quoniam Rex omnis terræ Deus : psal-
lite sapienter.

Regnabit Deus super gentes : Deus se-
det super sedem sanctam suam.

Principes populorum congregati sunt
cum Deo Abraham : quoniam Dii fortes
terræ vehementer elevati sunt.

Pseaume 47.

Magnus Dominus, & laudabilis ni-
mis : in civitate Dei nostri, in
monte sancto ejus.

Fundatur exultatione universæ terræ
mons Sion : latera Aquilonis civitas Regis
magni.

Deus in domibus ejus cognoscetur : cum
fufcipiet eam.

Quoniam ecce Reges terræ congregati
sunt : convenerunt in unum.

Ipsi videntes sic admirati sunt : con-
turbati sunt, commoti sunt.

Tremor apprehendit eos : ibi dolores
ut parturientis.

In spiritu vehemanti : conteres naves
Tarsis.

Sicut audivimus, sic vidimus in civitate Domini virtutum, in civitate Dei nostri: Deus fundavit eam in æternum.

Suscepimus, Deus, misericordiam tuam: in medio templi tui.

Secundùm nomen tuum, Deus, sic & laus tua in fines terræ: justitia plena est dextera tua.

Lætetur mons Sion, & exultent filiæ Judæ: propter judicia tua, Domine.

Circumdate Sion, & complectimini eam: narrate in turribus ejus.

Ponite corda vestra in virtute ejus & distribuite domos ejus: ut enarretis in progenie altera.

Quoniam hic est Deus, Deus noster in æternum, & in seculum seculi: ipse reget nos in secula.

Pseaume 48.

Audite hæc, omnes gentes: auribus percipite, omnes qui habitatis orbem.

Quique terrigenæ, & filii hominum, simul in unum dives & pauper.

Os meum loquetur sapientiam; &
meditatio cordis mei prudentiam.

Inclinabo in parabolam aurem meam:
aperiam in psalterio propositionem meam.

Cur timebo in die malâ: iniquitas calcanei mei circumdabit me.

Qui confidunt in virtute suâ; & in multitudine divitiarum suarum gloriantur.

Frater non redimit, redimet homo:
non dabit Deo placationem suam.

Et pretium redemptionis animæ suæ:
& laborabit in æternum, & vivet adhuc
in finem.

Non videbit interitum, cùm viderit
sapientes morientes.

Simul insipiens & stultus peribunt; &
relinquent alienis divitias suas.

Et sepulchra eorum domus illorum in
æternum; tabernacula eorum in progénie
& progénie: vocaverunt nomina sua in
terris suis.

Et homo, cùm in honore esset, non intellexit: comparatus est jumentis insipientibus, & similis factus est illis.

Hæc via illorum scandalum ipsis; & postea in ore suo complacent.

Sicut oves in inferno positi sunt: mors depascet eos.

Et dominabuntur eorum iusti in matutino; & auxilium eorum veterascet inferno à gloriâ eorum.

Verumtamen Deus redimet animam meam de manu inferi: cum acceperit me.

NE timueris cum dives factus fuerit homo; & cum multiplicata fuerit gloriâ domûs ejus.

Quoniam cum interierit, non sumet omnia: neque descendet cum eo gloria ejus.

Quia anima ejus in vitâ ipsius benedicetur; confitebitur tibi cum benefeceris ei.

Introibit usque in progenies patrum suorum; & usque in æternum non videbit lumen.

Homo, cum in honore esset, non intellexit: comparatus est jumentis insipientibus, & similis factus est illis.

DEUS Deorum Dominus locutus est ;
& vocavit terram à ſolis ortu uſque
ad occaſum.

Ex Sion : ſpecies decoris ejus.

Deus manifeſtè veniet : Deus noſter , &
non filebit.

Ignis in conſpectu ejus exardeſcet ; & in
circuitu ejus tempeſtas valida.

Advocabit cœlum deſuſum , & terram :
discernere populum ſuum.

Congregate illi ſanctos ejus : qui ordi-
nant teſtamentum ejus ſuper ſacrificia.

Et annuntiabunt cœli juſtitiam ejus ,
quoniam Deus judex eſt.

Audi , populus meus , & loquar , Iſrael ,
& teſtificabor tibi : Deus ; Deus tuus ego
ſum.

Non in ſacrificiis tuis arguam te : holo-
cauſta autem tua in conſpectu meo ſunt
ſemper.

Non accipiam de domo tuâ vitulos :
neque de gregibus tuis hircos.

Quoniam meæ ſunt omnes feræ ſylva-
rum : jumenta in montibus & boves.

Cognovi omnia volatilia cœli ; & pulchritudo agri mecum est.

Si esuriero , non dicam tibi : meus est enim orbis terræ , & plenitudo ejus.

Numquid manducabo carnes taurorum : aut sanguinem hircorum potabo ?

Immola Deo sacrificium laudis , & redde Altissimo vota tua.

Et invoca me in die tribulationis : eruam te , & honorificabis me.

PEccatori autem dixit Deus : quare tu enarras justitias meas , & assumis testamentum meum per os tuum ?

Tu verò odisti disciplinam ; & projecisti sermones meos retrorsùm.

Si videbas furem , currebas cum eo : & cum adulteris portionem tuam ponebas.

Os tuum abundavit malitiâ , & lingua tua concinnabat dolos.

Sedens adversus fratrem tuum loquebaris , & adversus filium matris tuæ , ponebas scandalum : hæc fecisti , & tacui.

Existimasti , iniquè , quod ero tui similis : arguam te , & statuam contra faciem tuam.

Intelligite hæc, qui obliviscimini Deum :
nequandò rapiat , & non sit qui eripiat.

Sacrificium laudis honorificabit me ; &
illic iter quò ostendam illi salutare Dei.

Pseaume 50.

Miserere mei , Deus : secundùm mag-
nam misericordiam tuam.

Et secundùm multitudinem miserationum
tuarum : dele iniquitatem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitate meâ : &
à peccato meo munda me.

Quoniam iniquitatem meam ego cog-
nosco ; & peccatum meum contra me est
semper.

Tibi soli peccavi , & malum coram te
feci : ut justificeris in sermonibus tuis , &
vincas cùm judicaris.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus
sum ; & in peccatis concepit me mater
mea.

Ecce enim veritatem dilexisti : incerta &
occulta sapientiæ tuæ manifestasti mihi.

Asperges me hyssopo & mundabor : la-
vabis me , & super nivem dealbabor.

Auditui meo dabis gaudium & lætitiã ;
& exultabunt ossa humiliãta.

Averte faciem tuã à peccatis meis , &
omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me , Deus ; & spi-
ritum rectum innova in visceribus meis.

Ne projicias me à facie tua ; & Spiritum
sanctum tuum ne auferas à me.

Redde mihi lætitiã salutaris tui ; &
spiritu principali confirma me.

Docebo iniquos vias tuas ; & impii ad
te convertentur.

Libera me de sanguinibus , Deus , Deus
salutis meæ ; & exultabit lingua mea jus-
titiã tuã.

Domine , labia mea aperies ; & os
meum annuntiabit laudem tuã.

Quoniam si voluisses sacrificium dedis-
sem utique : holocaustis non delectaberis.

Sacrificium Deo spiritus contribulatus :
cor contritum & humilitatum , Deus , non
despicias.

Benignè fac , Domine , in bonã voluntate
tuã Sion : ut ædificentur muri Jerusalem.

Tunc acceptabis sacrificium justitiæ,
oblationes & holocausta : tunc imponent
super altare tuum vitulos.

Pseaume 51.

Quid gloriaris in malitiâ ; qui potens es
iniquitate ?

Totâ die injustitiam cogitavit lingua tua :
sicut novacula acuta fecisti dolum.

Dilexisti malitiam super benignitatem :
iniquitatem magis,quàm loqui æquitatem.

Dilexisti omnia verba præcipitationis :
lingua dolosa.

Propterea Deus destruet te in finem :
evellet te, & emigrabit te de tabernaculo
tuo, & radicem tuam de terrâ viventium.

Videbunt justi, & timebunt, & super
eum ridebunt ; & dicent : Ecce homo, qui
non posuit Deum adiutorem suum.

Sed Speravit in multitudine divitiarum
suarum ; & prævaluit in vanitate suâ.

Ego autem sicut oliva fructifera in do-
mo Dei : speravi in misericordiâ Dei in
æternum, & in seculum seculi.

Confitebor tibi in seculum, quia fecisti ;

& expectabo nomen tuum, quoniam bonum est in conspectu sanctorum tuorum.

Pseume 52.

DIxit insipiens in corde suo: non est Deus.

Corrupti sunt, & abominabiles facti sunt in iniquitatibus: non est qui faciat bonum.

Deus de cœlo, prospexit super filios hominum: ut videat si est intelligens, aut requirens Deum.

Omnes declinaverunt, simul inutiles facti sunt: non est qui faciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes, qui operantur iniquitatem: qui devorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocaverunt: illic trepidaverunt timore, ubi non erat timor.

Quoniam Deus dissipavit ossa eorum qui hominibus placent: confusi sunt, quoniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutare Israel: cum converterit Deus captivitatem plebis suæ; exultabit Jacob, & lætabitur Israel.

DEus, in nomine tuo ſalvum me fac ;
& in virtute tuâ judica me.

Deus, exaudi orationem meam : auri-
bus percipe verba oris mei.

Quoniam alieni inſurrexerunt adverſum
me, & fortes quæſierunt animam meam :
& non propoſuerunt Deum ante conſpec-
tum ſuum.

Ecce enim Deus adjuvat me ; & Domi-
nus ſuſceptor eſt animæ meæ.

Averte mala inimicis meis ; & in veri-
tate tuâ diſperde illos.

Voluntarie ſacrificabo tibi ; & confite-
bor nomini tuo, Domine, quoniam bo-
num eſt.

Quoniam ex omni tribulatione eripuisti
me ; & ſuper inimicos meos deſpexit ocu-
lus meus. *Pſeume 54.*

EXaudi, Deus, orationem meam, &
ne deſpexeris deprecationem meam :
intende mihi, & exaudi me.

Contriftatus ſum in exercitatione meâ ;
& conturbatus ſum à voce inimici ; & à
tribulatione peccatoris.

Quoniam declinaverunt in me iniquitates; & in irâ molesti erant mihi.

Cor meum conturbatum est in me; & formido mortis cecidit super me.

Timor & tremor venerunt super me, & contexerunt me tenebræ.

Et dixi, quis dabit mihi pennas sicut columbæ; & volabo, & requiescam.

Ecce elongavi fugiens, & mansi in solitudine.

Expectabam eum qui salvum me fecit à pusillanimitate spiritûs & tempestate.

Præcipita, Domine, divide linguas eorum: quoniam vidi iniquitatem & contradictionem in civitate.

Die ac nocte circumdabit eam super muros ejus iniquitas: & labor in medio ejus, & injustitia.

Et non defecit de plateis ejus, usura & dolus.

Quoniam si inimicus meus maledixisset mihi: sustinuissem utique.

Et si is qui oderat me, super me magna locutus fuisset, abscondissem me forsitan ab eo.

93

Tu verò, homo unanimes, Dux meus
& notus meus.

Qui simul mecum dulces capiebas ci-
bos; in domo Dei ambulavimus cum
consensu.

Veniat mors super illos; & descendant
in infernum viventes.

Quoniam nequitiae in habitaculis eo-
rum: in medio eorum.

Ego autem ad Deum clamavi; & Do-
minus salvabit me.

Vesperè & manè, & meridiè narrabo
& annuntiabo; & exaudiet vocem
meam.

Redimet in pace animam meam ab his
qui appropinquant mihi: quoniam inter
multos erant mecum.

Exaudiet Deus, & humiliabit illos:
qui est ante secula.

Non est enim illis commutatio, & non
timuerunt Deum: extendit manum suam
in retribuendo.

Contaminaverunt testamentum ejus, di-
vifi sunt ab irâ vultûs ejus; & appropin-
quavit cor illius.

Moliti sunt sermones ejus super oleum ;
& ipsi sunt jacula.

Jacta super Dominum curam tuam , &
ipse te enutriet : non dabit in æternum
fluctuationem justo.

Tu verò , Deus , deduces eos in pu-
teum interitûs.

Viri sanguinum & dolosi non dimidia-
bunt dies suos : ego autem sperabo in te ,
Domine. *Pseaume 55.*

Miserere mei , Deus , quoniam con-
culcavit me homo ; totâ die impug-
nans tribulavit me.

Conculcaverunt me inimici mei totâ die :
quoniam multi bellantes adversum me.

Ab altitudine diei timebo : ego verò in
te sperabo.

In Deo laudabo sermones meos , in Deo
speravi : non timebo quid faciat mihi caro.

Totâ die verba mea execrabantur : ad-
versum me omnes cogitationes eorum in
malum.

Inhabitabunt & abscondent : ipsi calca-
neum meum observabunt.

95
Sicut sustinuerunt animam meam : pro
nihilò salvos facies illos : in ira populos
confringes.

Deus , vitam meam annuntiavi tibi :
posuisti lacrimas meas in conspectu tuo ,
sicut & in promissione tua.

Tunc convertentur inimici mei retror-
sùm : in quacumque die invocaverò te.

Ecce cognovi , quoniam Deus meus es.

In Deo laudabo verbum : in Domino
laudabo sermonem.

In Deo speravi : non timebo quid faciat
mihi homo.

In me sunt , Deus , vota tua : quæ
reddam , laudationes tibi ?

Quoniam eripuisti animam meam de
morte , & pedes meos de lapsu ; ut pla-
ceam coram Deo in lumine viventium.

Pseaume 56.

Miserere mei , Deus , miserere mei ,
quoniam in te confidit anima mea.

Et in umbra alarum tuarum sperabo ,
donec transeat iniquitas.

Clamabo ad Deum altissimum : Deum
qui benefecit mihi.

Misit de cœlo , & liberavit me : dedit
in opprobrium conculcantes me.

Misit Deus misericordiam suam & veri-
tatem suam ; & eripuit animam meam de
medio catulorum leonum : dormivi con-
turbatus.

Filii hominum , dentes eorum arma &
sagittæ ; & lingua eorum gladius acutus.

Exaltare super cœlos , Deus ; & in om-
nem terram gloria tua.

Laqueum paraverunt pedibus meis ; &
incurvaverunt animam meam.

Foderunt ante faciem meam foveam ;
& inciderunt in eam.

Paratum cor meum , Deus , paratum
cor meum : cantabo & psalmum dicam.

Exurge , gloria mea ; exurge , psalte-
rium & cithara : exurgam dilueulo.

Confitebor tibi in populis , Domine : &
psalmum dicam tibi in gentibus.

Quoniam magnificata est usque ad cœ-
los misericordia tua ; & usque ad nubes
veritas tua.

Exaltare super cœlos Deus ; & super
omnem terram gloria tua.

SI verè utique iuſtitiam loquimini ,
recta iudicate , filii hominum.

Etenim in corde iniquitates operamini :
in terrâ iniuſtitias manus veſtræ concin-
nant.

Alienati ſunt peccatores à vulva , er-
raverunt ab utero : locuti ſunt falſa.

Furor illis ſecundum ſimilitudinem
ſerpentis : ſicut aſpidis ſurdæ , & obturan-
tis aures ſuas ;

Quæ non exaudiet vocem incantantium,
& venefici incantantis ſapienter.

Deus conteret dentes eorum in ore ip-
ſorum : molas leonum confringet Dominus.

Ad nihilum devenient tanquam aqua
decurrens : intendit arcum ſuum donec
infirmantur.

Sicut cera quæ fluit, auferentur : ſuper-
cecidit ignis , & non viderunt ſolem.

Priusquàm intelligerent ſpinæ veſtræ
rhamnum : ſicut viventes , ſic in ira ab-
ſorbet eos.

Lætabitur juſtus , cùm viderit vindic-
tam : manus ſuas lavabit in ſanguine
peccatoris.

Et dicet homo : si utique est fructus-
justo utique est Deus judicans eos in terra.

Psalmus 58.

ERipe me de inimicis meis, Deus
meus; & ab insurgentibus in me
libera me.

Eripe me de operantibus iniquitatem,
& de viris sanguinum salva me.

Quia ecce ceperunt animam meam :
irruerunt in me fortes.

Neque iniquitas mea, neque peccatum
meum, Domine : sine iniquitate cucurri,
& direxi.

Exurge in occursum meum & vide, &
tu, Domine Deus virtutum, Deus Israel.

Intende ad visitandas omnes gentes :
non miserearis omnibus qui operantur
iniquitatem.

Convertentur ad vesperam; & famen
patientur ut canes, & circuibunt civitatem.

Ecce loquentur in ore suo, & gladius in
labiis eorum : quoniam quis audivit ?

Et tu, Domine, deridebis eos : ad
nihilum deduces omnes gentes.

Fortitudinem meam ad te custodiam,
quia Deus susceptor meus es: Deus meus,
misericordia ejus præveniet me.

Deus ostendet mihi super inimicos
meos: ne occidas eos, nequando
obliviscantur populi mei.

Disperge illos in virtute tua; & depone
eos, protector meus, Domine.

Delictum oris eorum, sermonem la-
biorum ipsorum, & comprehendantur in
superbia sua.

Et de execratione & mendacio annun-
tiabuntur in consummatione: in ira con-
summationis, & non erunt.

Et scient quia Deus Dominabitur Ja-
cob; & finium terræ.

Convertentur ad vesperam; & famem
patientur ut canes, & circuibunt civitatem.

Ipsi dispergentur ad manducandum:
si vero non fuerint saturati, & murmura-
bunt.

Ego autem cantabo fortitudinem tuam;
& exultabo manè misericordiam tuam.

Quia factus es susceptor meus & re-

fugium meum : in die tribulationis meæ.

Adjutor meus , tibi psallam , quia Deus
susceptor meus es : Deus meus misere-
ricordia mea.

Pseaume 59.

DEus repulisti nos , destruxisti nos :
iratus es , & misertus es nobis.

Commovisti terram , & conturbasti eam :
fana contritiones ejus , quia commota est.

Ostendisti populo tuo dura : potasti nos
vino compunctionis.

Dedisti metuentibus te significationem :
ut fugiant à facie arcus.

Ut liberentur dilecti tui : salvum fac
dextera tua , & exaudi me.

Deus locutus est in sancto suo : læta-
bor & partibor Sichimam , & convallem
tabernaculorum metibor.

Meus est Galaad ; & meus est Manasses ;
& Ephraim fortitudo capitis mei.

Juda Rex meus : Moab olla spei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum
meum : mihi alienigenæ subditi sunt.

Quis deducet me in civitatem munitam ?

quis deducet me usque in idumæam ?

Nonne tu, Deus, qui repulisti nos ? & non egredieris, Deus, in virtutibus nostris ?

Da nobis axilium de tribulatione : quia vana salus hominis.

In deo faciemus virtutem ; & ipse ad nihilum deducet tribulantes nos.

Psæume 60.

EXaudi, Deus, deprecationem meam : intende orationi meæ.

A finibus terræ ad te clamavi, dùm anxietur cor meum : in petrâ exaltasti me.

Deduxisti me, quia factus es spes mea : turris fortitudinis à facie inimici.

Inhabitabo in tabernaculo tuo in secula : protegar in velamento alarum tuarum.

Quoniam tu Deus meus, exaudisti orationem meam : dedisti hæreditatem timentibus nomen tuum.

Dies super dies Regis adjicies : annos ejus usque in diem generationis & generationis.

Permanet in æternum in conspectu Dei :

misericordiam & veritatem ejus quis requirit ?

Sic psalmum dicam nomini tuo in seculum seculi : ut reddam vota mea de die in diem.

Pseume 61.

Nonne Deo subjecta erit anima mea : ab ipso enim salutare meum.

Nam & ipse Deus meus, & salutaris meus : susceptor meus, non movebor amplius.

Quousque irruitis in hominem ? interficitis universi vos tanquam parieti inclinato, & maceriae depulsæ.

Verumtamen pretium meum cogitaverunt repellere ; cucurri in siti : ore suo benedicebant, & corde suo maledicebant.

Verumtamen Deo subjecta, esto, anima mea, quoniam ab ipso patientia mea.

Quia ipse Deus meus, & salvator meus : adjutor meus non emigrabo.

In Deo salutare meum & gloria mea : Deus auxilii mei ; & spes mea in Deo est.

Sperate in eo, omnis congregatio populi, effundite coram illo corda vestra : Deus adjutor noster in æternum.

Verumtamen vani filii hominum, mendaces filii hominum in stateris, ut decipiant ipsi de vanitate in idipsum.

Nolite sperare in iniquitate, & rapinas nolite concupiscere: divitiæ si affluent, nolite cor apponere.

Semel locutus est Deus, duo hæc adivi: quia potestas Dei est, & tibi.

Domine, misericordia: quia tu reddes unicuique juxta opera sua.

Pseaume. 62.

DEus, Deus meus, ad te de luce vigilo.

Sitivit in te anima mea, quàm multipliciter tibi caro mea: in terrâ desertâ, & inaquosâ.

Sic in sancto apparui tibi, ut viderem virtutem tuam & gloriam tuam.

Quoniam melior est misericordia tua super vitas, labia mea laudabunt te.

Sic benedicam te in vitâ meâ; & in nomine tuo levabo manus meas.

Sicut adipe & pinguedine repleatur anima mea; & labiis exultationis laudabit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum :
in matutinis meditabor in te.

Quia fuisti adiutor meus, & in vela-
mento alarum tuarum exultabo.

Adhæsit anima mea post te : me susce-
pit dextera tua.

Ipsi verò in vanum quæsierunt animam
meam : introibunt in inferiora terræ.

Tradentur in manus gladii : partes vul-
pium erunt.

Rex verò lætabitur in Deo, laudabun-
tur omnes qui jurant in eo, quia obstruc-
tum est os loquentium iniqua.

Pseume 63.

EXaudi, Deus, orationem meam cum
deprecor : à timore inimici eripe
animam meam.

Protexisti me à conventu malignantium :
à multitudine operantium iniquitatem.

Quia exacuerunt ut gladium linguas
suas : intenderunt arcum rem amaram, ut
sagittent in occultis immaculatum.

Subitò sagittabunt eum, & non time-
bunt : firmaverunt sibi sermonem nequam,

Narraverunt, ut absconderent laqueos:
dixerunt, quis videbit eos?

Scrutati sunt iniquitates: defecerunt
scrutantes scrutinio.

Accedet homo ad cor altum; & exalta-
bitur Deus.

Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ
eorum; & infirmatæ sunt contra eos lin-
guæ eorum.

Conturbati sunt omnes qui videbant
eos; & timuit omnis homo.

Et annuntiaverunt opera Dei; & facta
ejus intellexerunt.

Lætabitur justus in Domino, & sperabit
in eo; & laudabuntur omnes recti corde.

Pseaume 64.

TE decet hymnus, Deus, in Sion: &
tibi reddetur votum in Jerusalem.

Exaudi orationem meam: ad te omnis
caro veniet.

Verba iniquorum prævaluerunt super
nos; & impietatibus nostris tu propitia-
beris.

Beatus quem elegisti, & assumpsisti:
inhabitabit in atriis tuis.

Replebimur in bonis domûs tuæ : sanctum est templum tuum , mirabile in æquitate.

Exaudi nos, Deus, salutaris noster : spes omnium finium terræ , & in mari longè.

Præparans montes in virtute tuâ, accinctus potentiâ : qui conturbas profundam maris, sonum fluctuum ejus.

Turbabuntur gentes , & timebunt qui habitant terminos à signis tuis : exius matutini & vesperè delectabis.

Visitasti terram , & inebriasti eam : multiplicasti locupletare eam.

Flumen Dei repletum est aquis : parasti cibum illorum , quoniam ita est præparatio ejus.

Rivos ejus inebria , multiplica genimina ejus : in stillicidiis ejus lætabitur germinans.

Benedices coronæ anni benignitatis tuæ ; & campi tui replebuntur ubertate.

Pinguescent speciosa deserti , & exultatione colles accingentur.

Induti sunt arietes ovium , & valles

abundabunt frumento : clamabunt, ete-
nim hymnum dicent. 107

Psæume 65.

Jubilate Deo, omnis terra; psalmum
dicite nomini ejus : date gloriam laudi
ejus.

Dicite Deo : quam terribilia sunt opera
tua, Domine in multitudine virtutis tuæ
mentientur tibi inimici tui.

Omnis terra adoret te & psallat tibi,
psalmum dicat nomini tuo.

Venite & videte opera Dei : terribiis in
consiliis super filios hominum.

Qui convertit mare in aridam, in flu-
mine pertransibunt pede : ibi lætabimur in
ipso.

Qui dominatur in virtute suâ in æter-
num : oculi ejus super gentes respiciunt :
qui exasperant, non exaltentur in semet-
ipsis.

Benedicite, gentes, Deum nostrum ; &
auditam facite vocem laudis ejus.

Qui posuit animam meam ad vitam ; &
non dedit in commotionem pedes meos.

Quoniam probasti nos, Deus : igne nos examinasti, sicut examinatur argentum.

Induxisti nos in laqueum, posuisti tribulationes in dorso nostro : imposuisti homines super capita nostra.

Transivimus per ignem & aquam ; & eduxisti nos in refrigerium.

Introibo in domum tuam in holocaustis, reddam tibi vota mea.

Quæ distinxerunt labia mea, & locutum est os meum, in tribulatione meâ.

Holocausta medullata offeram tibi cum incenso arietum : offeram tibi boves cum hircis.

Venite, audite, & narrabo, omnes qui timetis Deum, quanta fecit animæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamavi, & exaltavi sub linguâ meâ.

Iniquitatem si aspexi in corde meo, non exaudiet Dominus.

Propterea exaudivit Deus, & attendit voci deprecationis meæ.

Benedictus Deus, qui non amovit orationem meam, & misericordiam suam à me.

DEus misereatur nostri, & benedicat nobis : illuminet vultum suum super nos, & misereatur nostri.

Ut cognoscamus in terrâ viam tuam, in omnibus gentibus salutare tuum.

Confiteantur tibi populi, Deus, confiteantur tibi populi omnes.

Lætentur & exultent gentes, quoniam judicas populos in æquitate, & gentes in terrâ dirigis.

Confiteantur tibi populi, Deus, confiteantur tibi populi omnes : terra dedit fructum suum.

Benedicat nos Deus, Deus noster, benedicat nos Deus, & metuant eum omnes fines terræ.

Pseaume 67.

EXurgat Deus, & dissipentur inimici ejus ; & fugiant, qui oderunt eum, à facie ejus.

Sicut deficit fumus, deficient : sicut fluit cera à facie ignis, sic pereant peccatores à facie Dei.

Et justî epulentur, & exultent in conspectu Dei, & delectentur in lætitiâ.

Cantate Deo, psalmum dicite nomini ejus :
iter facite ei qui ascendit super occasum.

Dominus nomen illi : exultate in conspectu ejus.

Turbabuntur à facie ejus , patris orphanorum , & judicis viduarum.

Deus in loco sancto suo : Deus qui inhabitare facit unius moris in domo.

Qui educit vinctos in fortitudine , similiter eos qui exasperant , qui habitant in sepulcris.

Deus , cum egredereris in conspectu populi tui , cum pertransires in deserto.

Terra mota est : etenim cœli distillaverunt à facie Dei Sinai , à facie Dei Israel.

Pluviam voluntariam segregabis , Deus , hæreditati tuæ : & infirmata est , tu verò perfecisti eam.

Animalia tua habitabunt in eà : parasti in dulcedine tuâ pauperi , Deus.

Dominus dabit verbum evangelizantibus , virtute multâ.

Rex virtutum dilecti , dilecti ; & speciei domus dividere spolia.

co
eju
ear
gu
U
mo
tare
fine
C
mil
in f
A
tem
E
min
Ber
peru
nostr
D
Dom
V

Si dormiatis inter medios clericos, penna
columbæ deargentatæ; & posteriora dor
eius in pallore auri.

Dum discernit Cœlestis Reges super
eam, nive dealbabuntur in Selmon.

Mons Dei, mons pinguis: mons coa-
gulatus, mons pinguis.

Ut quid suspicamini montes coagulatos?
mons in quo beneplacitum est Deo habi-
tare in eo: etenim Dominus habitabit in
finem.

Currus Dei decem millibus multiplex,
millia lætantium: Dominus in eis, in Sina,
in sancto.

Ascendisti in altum, cepisti captivita-
tem: accepisti dona in hominibus.

Etenim non credentes, inhabitare Do-
minum Deum.

Benedictus Dominus die quotidie: prof-
perum iter faciet nobis Deus salutarium
nostrorum.

Deus noster, Deus salvos faciendi; &
Domini, Domini exitus mortis.

Verumtamen Deus confringet capita

inimicorum suorum, verticem capilli perambulantium in delictis suis.

Dixit Dominus : ex Basan convertam, convertam in profundum maris.

Ut intingatur pes tuus in sanguine, lingua canum tuorum ex inimicis ab ipso.

Viderunt ingressus tuos, Deus ; ingressus dei mei, Regis mei qui est in sancto.

Prævenerunt principes conjuncti psallentibus, in medio juvenularum tympaniftriarum.

IN Ecclesiis benedicite deo domino, de fontibus Israel.

Ibi Benjamin adolescentulus, in mentis excessu.

Principes Juda, duces eorum : principes Zabulon, principes Nephthali.

Manda, deus, virtuti tuæ : confirma hoc, deus, quod operatus es in nobis.

A templo tuo in Jerusalem, tibi offerent Reges munera.

Increpa feras arundinis, congregatio taurorum in vaccis populorum, ut excludant eos qui probati sunt argento.

dissipa

113
 Dissipa gentes quæ bella volunt: venient legati ex Ægypto; Ethiopia præveniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantate Deo: psallite Domino.

Psallite Deo qui ascendit super cœlum cœli, ad orientem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtutis: date gloriam Deo.

Super Israel magnificentia ejus, & virtus ejus in nubibus.

Mirabilis Deus in sanctis suis, Deus Israel ipse dabit virtutem & fortitudinem plebi suæ: benedictus Deus.

Psæume 68.

Salvum me fac Deus, quoniam intraverunt aquæ usque ad animam meam.

Infixus sum in limo profundi, & non est substantia.

Veni in altitudinem maris, & tempestas demersit me.

Laboravi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ: defecerunt oculi mei, dum spero in Deum meum.

H

Multiplicati sunt super capillos capitis mei, qui oderunt me gratis.

Confortati sunt qui persecuti sunt me inimici mei injustè: quæ non rapui, tunc exolvebam.

Deus, tu scis insipientiam meam; & delicta mea à te non sunt abscondita.

Non erubescant in me qui expectant te, Domine, Domine virtutum.

Non confundantur super me, qui quærunt te, Deus Israel.

Quoniam propter te sustinui opprobrium, operuit confusio faciem meam.

Extraneus factus sum fratribus meis, & peregrinus filiis matris meæ.

Quoniam zelus domûs tuæ comedit me, & oprobria exprobrantium tibi ceciderunt super me.

Et operui in jejunio animam meam, & factum est in opprobrium mihi.

Et posui vestimentum meum cilicium: & factus sum illis in parabolam.

Adversùm me loquebantur qui sedebant in portâ, & in me psallebant qui bi-
bebant vinum.

Ego verò orationem meam ad te, Domine : tempus beneplaciti, Deus.

In multitudine misericordiæ tuæ, exaudi me, in veritate salutis tuæ.

Eripe me de luto, ut non infigar; libera me ab iis qui oderunt me, & de profundis aquarum.

Non me demergat tempestas aquæ, neque absorbeat me profundum, neque urgeat super me puteus os suum.

EXaudi me, Domine, quoniam benigna est misericordia tua: secundum multitudinem miserationum tuarum respice in me.

Et ne avertas faciem tuam à puero tuo: quoniam tribulor, velociter exaudi me.

Intendæ animæ meæ, & libera eam: propter inimicos meos eripe me.

Tu scis improperium meum, & confusionem meam; & reverentiam meam.

In conspectu tuo sunt omnes qui tribulant me: improperium expectavit cor meum, & miseriam.

Et sustinui qui simul contristaretur, &

non fuit ; & qui consolaretur , & non inveni.

Et dederunt in escam meam fel ; & in siti meâ potaverunt me aceto.

Fiat mensa eorum coram ipsis in laqueum , & in retributiones , & in scandalum.

Obscurentur oculi eorum ne videant ; & dorsum eorum semper incurva.

Effunde super eos iram tuam ; & furor iræ tuæ comprehendat eos.

Fiat habitatio eorum deserta , & tabernaculis eorum non sit qui inhabitet.

Quoniam quem tu percussisti , persecuti sunt , & super dolorem vulnerum meorum addiderunt.

Appone iniquitatem super iniquitatem eorum ; & non intrent in justitiam tuam.

Deleantur de libro viventium , & cum justis non scribantur.

Ego sum pauper & dolens : salus tua, Deus , suscepit me.

Laudabo nomen Dei cum cantico , & magnificabo eum in laude.

Et placebit Deo super vitulum novel-

lum, cornua producentem & ungulas.

Videant pauperes & lætentur : quærite
Deum & vivet anima vestra.

Quoniam exaudivit pauperes Dominus,
& vinctos suos non despexit.

Laudent illum cœli & terra, mare, &
omnia reptilia in eis.

Quoniam Deus salvam faciet Sion, &
ædificabuntur civitates Juda.

Et inhabitabunt ibi, & hæreditate ac-
quirent eam.

Et semen servorum ejus possidebit eam;
& qui diligunt nomen ejus, habitabunt
in eâ.

Pseaume 69.

DEus, in adjutorium meum intende :
Domine ad adjuvandum me festina.

Confundantur & reveantur, qui quæ-
runt animam meam.

Avertantur retrorsùm, & erubescant,
qui volunt mihi mala.

Avertantur statim erubescèntes, qui
dicunt mihi : Euge, euge.

Exultent & lætentur in te omnes qui
quærunte te, & dicant semper ;

Magnificetur Dominus , qui diligunt
salutare tuum.

Ego verò egenus & pauper sum : Deus,
adjuva me.

Adjutor meus & liberator meus es tu :
Domine , ne moreris.

Pseaume 70.

IN te , Domine , speravi , non confun-
dar in æternum : in iustitiâ tuâ libera
me , & eripe me.

Inclina ad me aurem tuam , salva me.

Esto mihi in Deum protectorem , & in
locum munitum , ut salvum me facias.

Quoniam firmamentum meum , & re-
fugium meum es tu.

Deus meus , eripe me de manu pecca-
toris , & de manu contrâ legem agentis &
iniqui.

Quoniam tu es patientia mea , Domine :
Domine , spes mea à juventute meâ.

In te confirmatus sum ex utero : de ven-
tre matris meæ tu es protector meus ; in
te cantatio mea semper.

Tanquam prodigium factus sum multis ,
& tu adjutor fortis.

Repleatur os meum laude, ut cantem
gloriam tuam, totâ die magnitudinem
tuam.

Ne projicias me in tempore senectutis :
cùm defecerit virtus mea, ne derelinquas
me.

Quia dixerunt inimici mei mihi; &
qui custodiebant animam meam, consilium
fecerunt in unum.

Dicentes : Deus dereliquit eum, per-
sequimini; & comprehendite eum, quia
non est qui eripiat.

Deus, ne elongeris à me : Deus meus,
in auxilium meum respice.

Confundantur & deficiant detrahentes
animæ meæ : operiantur confusione & pu-
dore qui quærent mala mihi.

Ego autem semper sperabo, & adjiciam
super omnem laudem tuam.

QS meum annuntiabit justitiam tuam,
totâ die salutare tuum.

Quoniam non cognovi litteraturam; in-
troibo in potentias Domini : Domine, me-
morabor justitiæ tuæ solius.

Deus, docuisti me à juventute meâ : & usque nunc pronuntiabo mirabilia tua.

Et usque in senectam & senium : Deus, ne derelinquas me.

Donec annuntiem brachium tuum, generationi omni quæ ventura est :

Potentiam tuam & justitiam tuam, Deus, usque in altissima quæ fecisti magnalia : Deus, quis similis tibi ?

Quantas ostendisti mihi tribulationes multas & malas ? & conversus, vivificasti me, & de abyssis terræ iterùm reduxisti me.

Multiplicasti magnificentiam tuam ; & conversus, consolatus es me.

Nâm & ego confitebor tibi in vasis psal- mi veritatem tuam, Deus : psallam tibi in citharâ, Sanctus Israel.

Exultabunt labia mea cùm cantavero tibi : & anima mea, quam redemisti.

Sed & lingua mea totâ die meditabitur justitiam tuam, cùm confusi & reveriti fuerint qui quærunt mala mihi.

Pseaume 71.

Deus, judicium tuum Regi da, & justitiam tuam filio Regis.

Judicare populum tuum in justitiâ, & pauperes tuos in judicio.

Suscipiant montes pacem populo, & colles justitiam.

Judicabit pauperes populi, & salvos faciet filios pauperum, & humiliabit calumniatorem.

Et permanebit cum sole, & ante lunam, in generatione & generationem.

Descendet sicut pluvia in vellus, & sicut stillicidia stillantia super terram.

Orietur in diebus ejus justitia, & abundantia pacis, donec auferatur luna.

Et dominabitur à mari usque ad mare, & à flumine usque ad terminos orbis terrarum.

Coram illo procident Æthiopes, & inimici ejus terram lingent.

Reges Tharsis & insulæ munera offerent : Reges Arabum & Saba dona adducent.

Et adorabunt eum omnes Reges terræ : omnes gentes servient ei.

Quia liberabit pauperem à potente, & pauperem cui non erat adjutor.

Parcet pauperi & inopi ; & animas pauperum salvas faciet.

Ex uluris & iniquitate redimet animas eorum ; & honorabile nomen eorum coram illo.

Et vivet , & dabitur ei de auro Arabiae , & adorabunt de ipso semper : totâ die benedicent ei.

Er erit firmamentum in terrâ in summis montium , super extolletur super Libanum fructus ejus ; & florebut de civitate sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedictum in secula : ante solem permanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipso omnes tribus terræ : omnes gentes magnificabunt eum.

Benedictus Dominus Deus Israel , qui facit mirabilia solus.

Et benedictum nomen majestatis ejus in æternum , & replebitur majestate ejus omnis terra : fiat , fiat.

Psæume 72.

Quam bonus Israel Deus , his qui recto sunt corde !

Mei autem penè moti sunt pedes, penè effusi sunt gressus mei.

Quia zelavi super iniquos, pacem peccatorum videns.

Quia non est respectus morti eorum, & firmamentum in plagâ eorum.

In labore hominum non sunt, & cum hominibus non flagellabuntur.

Ideò tenuit eos superbia: operti sunt iniquitate & impietate suâ.

Prodit quasi ex adipe iniquitas eorum: transferunt in affectum cordis.

Cogitaverunt & locuti sunt nequitiam: iniquitatem in excelsis locuti sunt.

Posuerunt in cœlum os suum, & lingua eorum transfivit in terrâ.

Ideò convertetur populus meus hîc; & dies pleni invenientur in eis.

Et dixerunt: Quomodò scit Deus? & si est scientia in excelsis?

Ecce ipsi peccatores & abundantes in seculo, obtinuerunt divitias.

Et dixi: ergò sine causâ justificavi cor meum, & lavi inter innocentes manus meas.

Et fui flagellatus totâ die, & castigatio
mea in matutinis.

Si dicebam, narrabo sic; ecce nationem
filiorum tuorum reprobavi.

Existimabam ut cognoscerem hoc: la-
bor est ante me.

Donec intrem in sanctuarium Dei, &
intelligam in novissimis eorum.

Verumtamen propter dolorem posuisti eis,
dejecisti eos dum allevarentur.

Quomodò facti sunt in desolationem?
subitò defecerunt; perierunt propter ini-
quitàtem suam.

Velut somnium surgentium, Domine:
in civitate tuâ imaginem ipsorum ad nihi-
lum rediges.

Quia inflammatum est cor meum, &
renes mei commutati sunt, & ego ad nihi-
lum redactus sum, & nescivi.

Ut jumentum factus sum apud te; &
ego semper tecum.

Tenuisti (Domine) manum dexte-
ram meam, & in voluntate tuâ de-
duxisti me, & cum gloriâ suscepisti me.

Q
volu
D
cord
C
bun
abs t
M
pone
Ut
in po

U
cuæ t
Me
posse
Red
Sion,
Lé
finem
sancto
Et g
dio fol

Quid enim mihi est in cœlo? & à te quid
volui super terram?

Defecit caro mea & cor meum: Deus
cordis mei, & pars mea, Deus, in æternum.

Quia ecce qui elongant se à te, peri-
bunt: perdidisti omnes qui fornicantur
abs te.

Mihi autem adhærere Deo bonum est,
ponere in Domino Deo spem meam.

Ut annuntiem omnes prædicationes tuas
in portis filiæ sion.

Pseaume 73.

UT quid, Deus, repulisti in finem?
Iratatus est furor tuus super oves pas-
cuarum tuarum?

Memor esto congregationis tuæ, quam
possedisti ab initio.

Redemisti virgam hæreditatis tuæ: mons
Sion, in quo habitasti in eo.

Leva manus tuas in superbias eorum in
finem: quanta malignatus est inimicus in
sancto!

Et gloriati sunt qui oderunt te, in me-
dio solemnitatis tuæ.

Posuerunt signa sua, signa; & non cognoverunt, sicut in exitu super summum.

Quasi in silvâ lignorum securibus exciderunt januas ejus in idipsum; in securi & ascia dejecerunt eam.

Incenderunt igni sanctuarium tuum; in terrâ polluerunt tabernaculum nominis tui.

Dixerunt in corde suo cognatio eorum simul: quiescere faciamus omnes dies festos Dei à terrâ.

Signa nostra non vidimus: jam non est propheta; & nos non cognoscet ampliùs.

USquequò, Deus, improperebit inimicus? irritat adversarius nomen tuum in finem?

Ut quid avertis manum tuam & dexteram tuam, de medio sinu tuo in finem?

Deus autem, Rex noster ante secula, operatus est salutem in medio terræ.

Tu confirmasti in virtute tuâ mare: & contribulasti capita draconum in aquis.

Tu confregisti capita draconis: dedisti eum escam populis Æthiopum.

Tu dirupisti fontes & torrentes : tu sic-
casti fluvios Ethan.

Tuus est dies , & tua est nox : tu fabri-
catus es auroram & solem.

Tu fecisti omnes terminos terræ : æsta-
tem & ver , tu plasmaſti ea.

Memor eſto hujus , inimicus imprope-
ravit Domino , & populus inſipiens inci-
tavit nomen tuum.

Ne tradas beſtiis animas confitentes tibi ,
& animas pauperum tuorum ne oblivisca-
ris in finem.

Respice in teſtamentum tuum ; quia re-
pleti ſunt , qui obſcurati ſunt terræ , do-
mibus iniquitatum.

Ne avertatur humilis factus confuſus :
pauper & inops laudabunt nomen tuum.

Exurge , Deus , iudica cauſam tuam :
memor eſto improperiorum tuorum , eo-
rum quæ ab inſipiente ſunt totâ die.

Ne oblivſcaris voces inimicorum tuo-
rum : ſuperbia eorum qui te oderunt af-
cendit ſemper.

Psæume 74.

Confitebimur tibi, Deus; confitebimur, & invocabimus nomen tuum: narrabimus mirabilia tua.

Cùm accepero tempus, ego justitias judicabo.

Liquefacta est terra, & omnes qui habitant in eâ: ego confirmavi columnas ejus.

Dixi iniquis: Nolite iniquè agere: & delinquentibus: Nolite exaltare cornu.

Nolite extollere in altum cornu vestrum: nolite loqui adversùs deum iniquitatem.

Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque à desertis montibus.

Quoniam deus judex est: hunc humiliat, & hunc exaltat.

Quia calix in manu domini vini meri plenus mixto; & inclinavit ex hoc in hoc.

Verumtamen fæx ejus non est exinanita: bibent omnes peccatores terræ.

Ego autem annuntiabo in seculum; cantabo deo Jacob.

Et omnia cornua peccatorum confringam; & exaltabuntur cornua justi.

Psæume 75.

NOtus in Judea deus: in Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus, & habitatio ejus in Sion.

Ibi confregit potentias arcuum, scutum, gladium & bellum.

Illuminans tu mirabiliter à montibus æternis: turbati sunt omnes insipientes corde.

Dormierunt somnum suum; & nihil invenerunt omnes viri divitiarum in manibus suis.

Ab increpatione tua, Deus Jacob, dormitaverunt qui ascenderunt equos.

Tu terribilis es, & quis resistet tibi? ex tunc ira tua.

De cœlo auditum fecisti judicium: terra tremuit & quievit.

Cum exurgeret in judicium Deus; ut salvos faceret omnes mansuetos terræ.

Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi; & reliquæ cogitationis diem festum agent tibi.

Vovete, & reddite Domino Deo vestro,

omnes qui in circuitu ejus affertis munera.
 Terribili, & ei qui aufert spiritum
 principum; terribili apud Reges terræ.

Pſeume 76.

Voce meâ ad Dominum clamavi, voce
 meâ ad Deum, & intendit mihi.

In die tribulationis meæ Deum exqui-
 ſivi, manibus meis nocte, contra eum;
 & non ſum deceptus.

Renuit conſolari anima mea; memor
 fuit Dei, & delectatus ſum, & exercita-
 tus ſum; & defecit ſpiritus meus.

Anticipaverunt vigiliâs oculi mei; tur-
 batus ſum, & non ſum locutus.

Cogitavi dies antiquos, & annos æter-
 nos in mente habui.

Et meditatus ſum nocte cum corde meo;
 & exercitabar, & ſcopebam ſpiritum
 meum.

Numquid in æternum projiciet Deus?
 aut non apponet ut complacitior ſit adhuc?

Aut in finem miſericordiam ſuam abſ-
 cindet; à generatione in generationem?

Aut obliſceetur miſereri Deus? aut

continebit in irâ suâ misericordias suas ?

Et dixi : nunc cœpi : hæc mutatio dexteræ excelsi.

Memor fui operum Domini quia memor ero ab initio mirabilium tuorum.

Et meditabor in omnibus operibus tuis, & in adinventionibus tuis exercebor.

Deus, in sancto via tua : quis Deus magnus sicut Deus noster ?

Tu es Deus, qui facis mirabilia, notam fecisti in populis virtutem tuam.

Redemisti in brachio tuo populum tuum, filios Jacob & Joseph.

Viderunt te aquæ, Deus, viderunt te aquæ, & timuerunt; & turbatæ sunt abyssi.

Multitudo sonitus aquarum, vocem dederunt nubes.

Etenim sagittæ tuæ transeunt; vox tonitruui tui in rotâ.

Illuxerunt coruscationes tuæ orbi terræ; commota est, & contremuit terra.

In mari via tua, & semitæ tuæ in aquis multis; & vestigia tua non cognoscentur.

Deduxisti sicut oves populum tuum, in manu Moyfi & Aaron.

Pſeume 77.

At tendite, popule meus, legem meam: inclinate aurem vestram in verba oris mei.

Aperiam in parabolis os meum: loquar propositiones ab initio.

Quanta audivimus, & cognovimus ea, & patres nostri narraverunt nobis.

Non sunt occultata à filiis eorum, in generatione alterâ.

Narrantes laudes Domini, & virtutes ejus, & mirabilia ejus quæ fecit.

Et suscitavit testimonium in Jacob: & legem posuit in Israel.

Quanta mandavit patribus nostris, nota facere ea filiis suis; ut cognoscat generatio altera.

Filii qui nascentur & exurgent, & narrabunt filiis suis.

Ut ponant in Deo spem suam, & non obliviscantur operam Dei, & mandata ejus exquirant.

Ne fiant sicut patres eorum, generatio
prava & exasperans.

Generatio quæ non direxit cor suum, &
non est creditus cum Deo spiritu ejus.

Filii Ephrem intendentes & mittentes
arcum, conversi sunt in die belli.

Non custodierunt testamentum Dei, &
in lege ejus noluerunt ambulare.

Et obliti sunt benefactorum ejus, &
mirabilium ejus quæ ostendit eis.

Coram patribus eorum fecit mirabilia in
terrâ Ægypti, in campo Taneos.

Interrupit mare, & perduxit eos, &
statuit aquas quasi in utre.

Et deduxit eos in nube diei, & totâ
nocte in illuminatione ignis.

Interrupit petram in eremo, & adacqua-
vit eos velut in abyfso multa.

Et eduxit aquam de petra, & deduxit
tanquam flumina aquas.

Et apposuerunt adhuc peccare ei: in iram
excitaverunt excelsum in inaquoso.

Et tentaverunt Deum in cordibus suis,
ut peterent escas animabus suis.

Et malè locuti sunt de Deo : dixerunt :
Numquid poterit Deus parare mensam in
deserto.

Quoniam percussit petram , & fluxerunt
aquæ , & torrentes inundaerunt.

Numquid & panem poterit dare , aut
parare mensam populo suo.

Ideò audivit Dominus , & distulit : &
ignis accensus est in Jacob , & ira ascendit
in Israel.

Quia non crediderunt in Deo , nec spe-
raverunt in salutari ejus.

Et mandavit nubibus desuper , & ja-
nuas cœli aperuit.

Et pluit illis manna ad manducandum,
& panem cœli dedit eis.

Panem Angelorum manducavit homo:
cibaria misit eis in abundantia.

TRanstulit (Dominus) Austrum de
cœlo ; & induxit in virtute suâ Afri-
cum.

Et pluit super eos sicut pulverem carnes,
& sicut arenam maris volatilia pennata.

Et occiderunt in medio castrorum eo-
rum , circà tabernacula eorum.

Et manducaverunt , & saturati sunt nimis , & desiderium eorum attulit eis : non sunt fraudati à desiderio suo.

Adhuc escæ eorum erant in ore ipsorum , & ira Dei ascendit super eos.

Et occidit pingues eorum , & electos Israel impedivit.

In omnibus his peccaverunt adhuc ; & non crediderunt in mirabilibus ejus.

Et defecerunt in vanitate dies eorum , & anni eorum cum festinatione.

Cùm occideret eos , quærebant eum ; & revertebantur , & diluculo veniebant ad eum.

Et rememorati sunt quia Deus adjutor est eorum , & Deus excelsus Redemptor eorum est.

Et dilexerunt eum in ore suo , & linguâ suâ mentiti sunt ei.

Cor autem eorum non erat rectum cum eo , nec fideles habiti sunt in testamento ejus.

Ipse autem est misericors , & propitius fiet peccatis eorum , & non disperdet eos.

A Bundavit (Dominus) ut averteret iram suam , & non accendit omnem iram suam.

Et recordatus est quia caro sunt , spiritus vadens , & non rediens.

Quoties exacerbaverunt eum in deserto? in iram concitaverunt eum in iniquo.

Et conversi sunt , & tentaverunt Deum ; & sanctum Israel exacerbaverunt.

Non sunt recordati manus ejus , die qua redemit eos de manu tribulantis.

Sicut posuit in Ægypto signa sua , & prodigia sua in campo Taneos.

Et convertit in sanguinem flumina eorum , & imbres eorum , ne biberent.

Misit in eos cœnomyiam , & comedit eos ; & ranam , & disperdidit eos.

Et dedit ærugini fructus eorum , & labores eorum locustæ.

Et occidit in grandine vineas eorum , & moros eorum in pruina.

Et tradidit grandini jumenta eorum , & possessionem eorum igni.

Misit in eos iram indignationis suæ ; in-

dignationem, & iram, & tribulationem,
immiffiones per Angelos malos.

Viam fecit femitæ iræ fuæ, non peper-
cit à morte animabus eorum, & jumenta
eorum in morte conclusit.

Et percuffit omne primogentum in terra
Ægypti, primitias omnis laboris eorum
in tabernaculis Cham.

Abstulit (Dominus) sicut oves po-
pulum suum, & perduxit eos tan-
quam gregem in deserto.

Et deduxit eos in spe, & non timuerunt:
& inimicos eorum operuit mare.

Et induxit eos in montem sanctificatio-
nis suæ, montem quem acquisivit dextera
ejus.

Et ejecit à facie eorum gentes; & forte
divisit eis terram in funiculo distributionis.

Et habitare fecit in tabernaculis eorum,
tribus Israel.

Et tentaverunt, & exacerbaverunt Deum
excelsum; & testimonia ejus non custo-
dierunt.

Et averterunt se, & non servaverunt

130
pactum : quemadmodum patres eorum ,
conversi sunt in arcum pravum .

In iram concitaverunt eum in collibus
suis , & in sculptilibus suis ad æmulatio-
nem eum provocaverunt .

Audivit Deus , & sprexit , & ad nihi-
lum redegit valde Israel .

Et repulit tabernaculum Silo , taberna-
culum suum , ubi habitavit in hominibus .

Et tradidit in captivitatem virtutem
eorum , & pulchritudinem eorum in ma-
nus inimici .

Et conclusit in gladio populum suum ,
& hæreditatem suam sprexit .

Juvenes eorum comedit ignis , & vir-
gines eorum non sunt lamentatæ .

Sacerdotes eorum in gladio ceciderunt ,
& viduæ eorum non plorabantur .

EXcitatus est tanquam dormiens Do-
minus , tanquam potens crapulatus
à vino .

Et percussit inimicos suos in posteriora :
opprobrium sempiternum dedit illis .

Et repulit tabernaculum Joseph , & tri-
bum Ephraim non elegit .

Sed elegit tribum Juda, montem Sion
quem dilexit.

Et ædificavit sicut unicornium sanctifi-
cium suum, in terrâ quam fundavit in
secula.

Et elegit David servum suum, & sustulit
eum de gregibus ovium.

De post fœtantes accepit eum, pascere
Jacob servum suum, & Israel hæreditatem
suam.

Et pavit eos in innocentia cordis sui, &
in intellectibus manuum suarum deduxit
eos.

Pseaume 78.

DEus, venerunt gentes in hæreditatem
tuam: polluerunt templum sanctum
tuum: posuerunt Jerusalem in pomorum
custediam.

Posuerunt morticina fervorum tuorum
escas volatilibus cœli: carnes sanctorum
tuorum bestiis terræ.

Effuderunt sanguinem eorum tanquam
aquam in circuitu Jerusalem, & non erat
qui sepeliret.

Facti sumus opprobrium vicinis nos-

tris, subsannatio & illusio his qui in
circuito nostro sunt.

Usquequo, Domine, irasceris in finem?
accendetur velut ignis zelus tuus?

Effunde iram tuam in gentes quæ te
non noverunt, & in regna quæ nomen
tuum invocaverunt;

Quia comederunt Jacob, & locum ejus
desolaverunt.

Ne memineris iniquitatum nostrarum
antiquarum: titò anticipent nos miseri-
cordiæ tuæ, quia pauperes facti sumus
nimis.

Adjuva nos, Deus, salutaris noster; &
propter gloriam nominis tui, Domine,
libera nos.

Et propitius esto peccatis nostris,
propter nomen tuum:

Ne fortè dicant in gentibus: Ubi est
Deus eorum?

Et innotescat in nationibus coram
oculis nostris; ultio sanguinis servorum
tuorum qui effusus est.

Introeat in conspectu tuo, gemitus
compeditorum.

Secundùm magnitudinem brachii tui,
posside filios mortificatorum ;

Et redde vicinis nostris septuplum in
finu eorum : improperium ipsorum, quod
exprobraverunt tibi , Domine.

Nos autem populus tuus , & oves pas-
cuæ tuæ , confitebimur tibi in seculum.

In generationem & generationem ,
annuntiabimus laudem tuam.

Pseaume 79.

Qui regis Israel , intende ; qui deducis
velut ovem Joseph..

Qui sedes super Cherubim, manifestare
coram Ephraim , Benjamin & Manasse.

Excita potentiam tuam , & veni , ut
salvos facias nos.

Deus , converte nos , & ostende faciem
tuam , & salvi erimus.

Domine Deus virtutum , quousque
irasceris super orationem servi tui ?

Cibabis nos pane lacrymarum, & potum
dabis nobis in lacrymis in mensurâ.

Posuisti nos in contradictionem vicinis
nostris ; inimici nostri subsannaverunt nos.

Deus virtutum, converte nos, & ostende faciem tuam; & salvi erimus.

(D)omine) vineam de Ægypto transfulisti: ejecisti gentes, & plantasti eam.

Dux itineris fuisti in conspectu ejus: plantasti radices ejus, & implevit terram.

Operuit montes umbra ejus, & arbuta ejus cedros Dei.

Extendit palmites suos usque ad mare, & usque ad flumen propagines ejus.

Ut quid destruxisti maceriam ejus; & vindemiant eam omnes qui prætergrediuntur viam?

Exterminavit eam aper de silvâ, & singularis ferus depastus est eam.

Deus virtutum, convertere: respice de cœlo, & vide, & visita vineam istam.

Et perface eam quam plantavit dextera tua, & super filium hominis quem confirmasti tibi.

Incensa igni, & suffossa: ab increpatione vultûs tui peribunt.

Fiat manus tua super virum dexteræ

tuæ , & super filium hominis quem confirmasti tibi.

Et non discedimus à te: vivificabis nos, & nomen tuum invocabimus.

Domine Deus virtutum , converte nos, & ostende faciem tuam ; & salvi erimus.

Pseaume. 80.

EXultate Deo adjutori nostro : jubilate Deo Jacob.

Sumite psalmum , & date tympanum , psalterium jucundum cum citharâ.

Buccinate in neomeniâ tubâ , in insigni die solemnitatis vestræ.

Quia præceptum in Israel est , & iudicium Deo Jacob.

Testimonium in Joseph posuit illud , cum exiret de terrâ Ægypti : linguam quam non noverat , audivit.

Divertit ab oneribus dorsum ejus : manus ejus in cophino servierunt.

In tribulatione invocasti me , & liberavi te : exaudivi te in abscondito tempestatis : probavi te apud aquam contradictionis.

Audi, populus meus, & contestabor te: Israel, si audieris me, non erit in te Deus recens, neque adorabis Deum alienum.

Ego enim sum Dominus Deus tuus, qui eduxi te de terrâ Ægypti: dilata os tuum, & implebo illud.

Et non audivit populus meus vocem meam; & Israel non intendit mihi.

Et dimisi eos secundum desideria cordis eorum: ibunt in adinventionibus suis.

Si populus meus audisset me; Israel si in viis meis ambulasset.

Pro nihilo forsitan inimicos eorum humiliassem, & super tribulantes eos misissem manum meam.

Inimici Domini mentiti sunt ei; & erit tempus eorum in secula.

Et cibavit eos ex adipe frumenti; & de petrâ melle saturavit eos.

Pseume 81.

DEUS stetit in synagoga deorum: in medio autem deos dijudicat.

Usquequo judicatis iniquitatem, & facies peccatorum fumitis.

Judicate egeno & pupillo : humilem & pauperem justificate.

Eripite pauperem ; & egenum de manu peccatoris liberate.

Nescierunt, neque intellexerunt, in tenebris ambulant : movebuntur omnia fundamenta terræ.

Ego dixi : Dii estis , & filii Excelsi omnes.

Vos autem sicut homines moriemini ; & sicut unus de principibus cadetis.

Surge , Deus , judica terram ; quoniam tu hæreditabis in omnibus gentibus.

Pseaume 82.

DEus, quis similis erit tibi ? ne taceas, neque compe scaris , Deus.

Quoniam ecce inimici tui sonuerunt ; & qui oderunt te , extulerunt caput.

Super populum tuum malignaverunt consilium , & cogitaverunt adversus sanctos tuos.

Dixerunt : Venite , & disperdamus eos de gente ; & non memoretur nomen Israel ultra.

Quoniam cogitaverunt unanimiter : simul
adversum te testamentum disposuerunt ta-
bernacula Idumæorum & Ismahelitæ.

Moab, & Agareni, Gebal, & Ammon,
& Amalec ; alienigenæ cum habitantibus
Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis ; facti sunt
in adjutorium filiis Lot.

Fac illis sicut Madian ; & Sisaræ , sicut
Jabin in torrente Cisson.

Disperierunt in Endor ; facti sunt ut
stercus terræ.

Pone Principes eorum , sicut Oreb &
Zeb , & Zebee , & Salmana.

Omnes principes eorum , qui dixerunt :
Hæreditate possideamus sanctuarium Dei.

DEus meus ; pone illos ut rotam , &
sicut stipulam ante faciem venti.

Sicut ignis qui comburit silvam , & sicut
flamma comburens montes.

Ita persequeris illos in tempestate tuâ ,
& in irâ tuâ turbabis eos.

Imple facies eorum ignominia , & quæ-
rent nomen tuum , Domine.

Erubescant & conturbentur, in seculum
seculi; & confundantur, & pereant.

Et cognoscant quia nomen tibi, Domi-
nus; tu solus Altissimus in omni terrâ.

Pseaume 83.

QUàm dilecta tabernacula tua, Domine
virtutum! concupiscit & deficit ani-
ma mea in atria Domini.

Cor meum & caro mea, exultaverunt
in Deum vivum.

Etenim passer invenit sibi domum; &
turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altaria tua, Domine, virtutum, Rex
meus & Deus meus.

Beati qui habitant in domo tuâ, Domine!
in secula seculorum laudabunt te.

Beatus vir cuius est auxilium abs te:
ascensiones in corde suo disposuit, in valle
lacrymarum, in loco quem posuit.

Etenim benedictionem dabit legislator:
ibunt de virtute in virtutem: videbitur
Deus deorum in Sion.

Domine Deus virtutum, exaudi ora-
tionem meam: auribus percipe, Deus Ja-
cob.

Protector noster, aspice, Deus, & respice in faciem Christi tui.

Quia melior est dies una in atriis tuis, super millia.

Elegi abjectus esse in domo Dei mei, magis quam habitare in tabernaculis peccatorum.

Quia misericordiam & veritatem diligit Deus; gratiam & gloriam dabit Dominus.

Non privabit bonis eos qui ambulant in innocentia: Domine virtutum, beatus homo qui sperat in te.

Psealme 84.

Benedixisti, Domine, terram tuam: avertisti captivitatem Jacob.

Remisisti iniquitatem plebis tuæ: operuisti omnia peccata eorum.

Mitigasti omnem iram tuam: avertisti ab irâ indignationis tuæ.

Converte nos, Deus, salutaris noster, & averte iram tuam à nobis.

Numquid in æternum irasceris nobis? aut extends iram tuam à generatione in generationem.

Deus, tu conversus vivificabis nos; & plebs tua lætabitur in te.

Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam, & salutare tuum da nobis.

Audiam quid loquatur in me Dominus Deus; quoniam loquetur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos, & in eos qui convertuntur ad cor.

Veruntamen prope timentes eum salutare ipsius, ut inhabitet gloria in terrâ nostrâ.

Misericordia & veritas obiaverunt sibi: justitia & pax osculatæ sunt.

Veritas de terra orta est, & justitia de cœlo prospexit.

Etenim Dominus dabit benignitatem; & terra nostra dabit fructum suum.

Justitia ante eum ambulabit, & ponet in via gressus suos.

Pseume. 85.

INclina, Domine, aurem tuam, & exaudi me; quoniam inops & pauper sum ego.

Custodi animam meam , quoniam sanctus sum : saluum fac servum tuum , Deus meus , sperantem in te.

Miserere mei , Domine , quoniam ad te clamavi totâ die : lætifica animam servi tui , quoniam ad te , Domine , animam meam levavi.

Quoniam tu , Domine , suavis & mitis ; & multæ misericordiæ omnibus invocantibus te.

Auribus percipe , Domine , orationem meam ; & intende voci deprecationis meæ.

In die tribulationis meæ clamavi ad te , quia exaudisti me.

Non est similis tui in diis , Domine ; & non est secundùm opera tua.

Omnès gentes , quascumque fecisti , venient & adorabunt coram te , Domine , & glorificabunt nomen tuum.

Quoniam magnus es tu , & faciens mirabilia : tu es Deus solus.

DEduc me , Domine , in viâ tuâ , & ingrediar in veritate tua : lætetur cor meum , ut timeat nomen tuum.

Confitebor tibi, Domine Deus meus,
in toto corde meo, & glorificabo nomen
tuum in æternum.

Quia misericordia tua magna est super
me, & eruisti animam meam ex inferno
inferiori.

Deus, iniqui insurrexerunt super me, &
synagoga potentium quæsierunt animam
meam; & non proposuerunt te in conf-
pectu suo.

Et tu, Domine, Deus miserator & mi-
sericors, patiens, & multæ misericordiæ,
& verax.

Respice in me, & miserere mei: da im-
perium tuum puero tuo, & saluum fac
filium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vi-
deant qui oderunt me, & confundantur;
quoniam tu, Domine, adiuuisti me, &
consolatus es me.

Pseaume 86.

Fundamenta ejus in montibus sanctis:
diligit Dominus portas Sion super
omnia tabernacula Jacob.

Gloriosa dicta sunt de te, civitas Dei.
Memor ero Rahab & Babylonis, scientium me.

Ecce alienigenæ & Tyrus, & populus Æthiopum; hi fuerunt illic.

Numquid Sion dicet: homo, & homo natus est in eâ; & ipse fundavit eam Altissimus.

Dominus narrabit in scripturis populorum & principium, horum qui fuerunt in eâ.

Sicut lætantium omnium, habitatio est in te.

Pseaume 87.

Domine Deus salutis meæ, in die clamaui & nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea: inclina aurem tuam ad precem meam.

Quia repleta est malis anima mea, & vita mea inferno appropinquavit.

Æstimatus sum cum descendentibus in lacum: factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulcris, quorum non es memor amplius, & ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori , in tenebrosiſis , & in umbrâ mortis.

Super me confirmatus eſt furor tuus , & omnes fluctus tuos induxiſti ſuper me.

Longè feciſti notos meos à me , poſuerunt me abominationem ſibi.

Traditus ſum , & non egrediebar ; oculi mei languerunt præ inopia.

Clamavi ad te , Domine , totâ die : expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia ? aut medici ſuſcitabunt , & confitebuntur tibi ?

Numquid narrabit aliquis in ſepulcro miſericordiam tuam , & veritatem tuam in perditione .

Numquid cognofcentur in tenebris mirabilia tua , & juſtitia tua in terra oblivionis ?

Et ego ad te , Domine , clamavi ; & manè oratio mea præveniet te.

Ut quid , Domine , repellis orationem meam : avertis faciem tuam à me ?

Pauper ſum ego , & in laboribus à juventute meâ ; exaltatus autem , humiliatus ſum & conturbatus.

In me transferunt iræ tuæ ; & terrores
tui conturbaverunt me.

Circumdederunt me sicut aqua tota die ;
circumdederunt me simul.

Elongasti à me amicum & proximum ,
& notos meos à miseria.

Pseaume 88.

Misericordias Domini , in æternum
cantabo.

In generationem & generationem an-
nuntiabo veritatem tuam in ore meo.

Quoniam dixisti : in æternum misericor-
dia ædificabitur in cœlis ; præparabitur
veritas tua in eis.

Disposui testamentum electis meis ; ju-
ravi David servo meo.

Usque in æternum præparabo semen
tuum ; & ædificabo in generationem &
generationem sedem tuam.

Confitebuntur cœli mirabilia tua , Do-
mine ; etenim veritatem tuam in ecclesia
sanctorum.

Quoniam quis in nubibus æquabitur
Domino ? similis erit Deo in filiis Dei ?

Deus, qui glorificatur in concilio sanctorum; magnus & terribilis super omnes qui in circuitu ejus sunt.

Domine Deus virtutum, quis similis tibi? potens es, Domine, & veritas tua in circuitu tuo.

Tu dominaris potestati maris, motum autem fluctuum ejus tu mitigas.

Tu humiliasti, sicut vulneratum, superbum: in brachio virtutis tuæ dispersisti inimicos tuos.

Tui sunt cœli, & tua est terra: orbem terræ & plenitudinem ejus tu fundasti;

Aquilonem & mare tu creasti: Thabor & Hermon in nomine tuo exultabunt.

Tuum brachium cum potentia: firmetur manus tua, & exaltetur dextera tua.

Justitia & judicium præparatio sedis tuæ: misericordia & veritas præcedent faciē tuam.

BEatus populus qui scit jubilationem: Domine, in lumine vultus tui ambulabunt.

Et in nomine tuo exultabunt totâ die, & in justitia tua exaltabuntur.

Quoniam gloria virtutis eorum tu es, & in beneplacito tuo exaltabitur cornu nostrum.

Quia Domini est assumptio nostra, & sancti Israel regis nostri.

Tunc locutus es in visione sanctis tuis, & dixisti: posui adiutorium in potente, & exaltavi electum de plebe mea.

Inveni David servum meum: oleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliabitur ei, & brachium meum confortabit eum.

Nihil proficiet inimicus in eo; & filius iniquitatis non apponet nocere ei.

Et concidam à facie ipsius inimicos ejus, & odientes eum in fugam convertam.

Et veritas mea & misericordia mea cum ipso, & in nomine meo exaltabitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus, & in fluminibus dexteram ejus.

Ipsè invocabit me: Pater meus es tu, Deus meus, & susceptor salutis meæ.

Et ego primogenitum ponam illum, excelsum præ regibus terræ.

In æternum servabo illi misericordiam
meam, & testamentum meum fidele ipsi.

Et ponam in seculum seculi semen ejus,
& thronum ejus sicut dies cœli.

Si autem dereliquerint filii ejus legem
meam, & in judiciis meis non ambulave-
rint.

Si justitias meas profanaverint, & man-
data mea non custodierint.

Visitabo in virga iniquitates eorum, &
in verberibus peccata eorum.

Misericordiam autem meam non disper-
gam ab eo, neque nocebo in veritate meâ.

Neque profanabo testamentum meum;
& quæ procedunt de labiis meis non fa-
ciam irrita.

Semel juravi in sancto meo, si David
mentiar.

Semen ejus in æternum manebit; & thro-
nus ejus sicut sol in conspectu meo.

Et sicut luna perfecta in æternum, &
testis in cœlo fidelis.

Tu verò repulisti & despexisti, distu-
listi Christum tuum.

Evertisti testamentum servi tui : profanasti in terrâ sanctuarium ejus.

Destruxisti omnes sepes ejus : posuisti firmamentum ejus formidinem.

Diripuerunt eum omnes transeuntes viam : factus est opprobrium vicinis suis.

Exaltaſti dexteram deprimentium eum : lætificasti omnes inimicos ejus.

Avertisti adjutorium gladii ejus, & non es auxiliatus ei in bello.

Destruxisti eum ab emundatione, & sedem ejus in terram collifisti.

Minoraſti dies temporis ejus : perfudisti eum confusione.

Usquequò, Domine, avertis in finem? exardescet sicut ignis ira tua.

Memorare quæ mea substantia : numquid enim vanè constituisti omnes filios hominum.

Quis est homo qui vivet, & non videbit mortem? Eruet animam suam de manu inferi.

Ubi sunt misericordiæ tuæ antiquæ, Domine, sicut jurasti David in veritate tuâ.

Memor esto, Domine, opprobrii servorum tuorum, quod continui in sinu meo, multarum gentium.

Quod exprobraverunt inimici tui, Domine, quod exprobraverunt commutationem Christi tui.

Benedictus Dominus in æternum : fiat, fiat.

Pseaume 89.

Domine, refugium factus es nobis, à generatione in generationem.

Priusquam montes fierent, aut formaretur terra & orbis; à seculo & usque in seculum tu es Deus.

Ne avertas hominem in humilitatem; & dixisti: Convertimini filii hominum.

Quoniam mille anni ante oculos tuos, tanquam dies hesternæ quæ præteriit, & custodia in nocte.

Quæ pro nihilo habentur, eorum anni erunt.

Manè sicut herba transeat, manè floreat & transeat: vesperè decidat, induret & areseat.

Quia defecimus in irâ tuâ, & in furore tuo turbati sumus.

Posuisti iniquitates nostras in conspectu tuo, seculum nostrum in illuminatione vultus tui.

Quoniam omnes dies nostri defecerunt, & in irâ tuâ defecimus, anni nostri sicut aranea meditabuntur.

Dies annorum nostrorum in ipsis septuaginta anni: si autem in potentatibus, octoginta anni.

Et ampliùs eorum, labor & dolor.

Quoniam supervenit mansuetudo, & corripiemur.

Quis novit potestatem iræ tuæ, & præ timore tuo iram tuam dinumerare.

Dexteram tuam sic notam fac, & eruditos corde in sapientiâ.

Convertere, Domine, usquequò? & deprecabilis esto super servos tuos.

Repleti sumus manè misericordiâ tua; & exultavimus & delectati sumus omnibus diebus nostris.

Lætati sumus pro diebus quibus nos humiliasti, annis quibus vidimus mala.

Respice in servos tuos, & in opera tua; & dirige filios eorum. Et

Et sit splendor Domini Dei nostri super nos , & opera manuum nostrarum dirige super nos , & opus manuum nostrarum dirige.

Pseaume 90.

Qui habitat in adjutorio Altissimi , in protectione Dei cœli commorabitur.

Dicet Domino : susceptor meus es tu , & refugium meum : Deus meus , sperabo in eum.

Quoniam ipse liberavit me de laqueo venantium , & à verbo aspero.

Scapulis suis obumbrabit tibi , & sub pennis ejus sperabis.

Scuto circumdabit te veritas ejus : non timebis à timore nocturno.

A sagittâ volante in die , à negotio perambulante in tenebris , ad incursu & dæmonio meridiano.

Cadent à latere tuo mille , & decem millia à dextris tuis : ad te autem non appropinquabit.

Verumtamen oculis tuis considerabis , & retributionem peccatorum videbis.

Quoniam tu es , Domine , spes mea ,

L

altissimum posuisti refugium tuum.

Non accedet ad te malum, & flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo.

Quoniam Angelis suis mandavit de te, ut custodiant te in omnibus viis tuis.

In manibus portabunt te, ne fortè offendas ad lapidem pedem tuum.

Super aspidem & basiliscum ambulabis, & conculcabis leonem & draconem.

Quoniam in me speravit, liberabo eum, protegam eum, quoniam cognovit nomen meum.

Clamabit ad me, & ego exaudiam eum.

Cum ipso sum in tribulatione: eripiam eum, & glorificabo eum.

Longitudine dierum replebo eum, & ostendam illi salutare meum.

Pseaume 91.

Bonum est confiteri Domino, & psallere nomini tuo, altissime;

Ad annuntiandum manè misericordiam tuam, & veritatem tuam per noctem.

In decachordo psalterio, cum cantico in cithara.

Quia delectasti me, Domine, in factura tua; & in operibus manuum tuarum exultabo.

Quàm magnificata sunt opera tua, Domine! nimis profundæ factæ sunt cogitationes tuæ.

Vir insipiens non cognoscet, & stultus non intelliget hæc.

Cùm exorti fuerint peccatores sicut fœnum, & apparuerint omnes qui operantur iniquitatem, ut intereant in seculum seculi.

Tu autem altissimus, in æternum, Domine.

Quoniam ecce inimici tui, Domine; quoniam ecce inimici tui peribunt, & dispergentur omnes qui operantur iniquitatem.

Et exaltabitur sicut unicornis cornu meum, & senectus mea in misericordia uberi.

Et despexit oculus meus inimicos meos, & insurgentibus in me malignantibus audiet auris mea.

Justus ut palma florebit, sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Plantati in domo Domini, in atriis domus Dei nostri florebut.

Adhuc multiplicabuntur in senectute uberi, & bene patientes erunt.

Ut annuntient quoniam rectus Dominus Deus noster, & non est iniquitas in eo.

Pseaume. 92.

Dominus regnavit, decorem indutus est: indutus est Dominus fortitudinem, & præcinxit se.

Etenim firmavit orbem terræ, qui non commovebitur.

Parata sedes tua ex tunc: à seculo tu es.

Elevaverunt flumina, Domine: elevaverunt flumina vocem suam.

Elevaverunt flumina fluctus suos, à vocibus aquarum multarum.

Mirabiles elationes maris: mirabilis in altis Dominus.

Testimonia tua credibilia facta sunt nimis: domum tuam decet sanctitudo, Domine, in longitudinem dierum.

Pseaume 93.

Deus, ultionum Dominus, Deus ultionum liberè egit.

Exaltare, qui iudicas terram : redde retributionem superbis.

Usquequò peccatores, Domine : usquequò peccatores gloriabuntur.

Effabuntur & loquentur iniquitatem, loquentur omnes qui operantur iniustitiam ?

Populum tuum, Domine, humiliaverunt, & hæreditatem tuam vexaverunt.

Viduam & advenam interfecerunt, & pupillos occiderunt.

Et dixerunt : Non videbit Dominus, Nec intelliget Deus Jacob.

Intelligite insipientes in populo ; & stulti, aliquandò sapite.

Qui plantavit aurem, non audiet ? aut qui finxit oculum, non considerat ?

Qui corripit gentes, non arguet ? qui docet hominem scientiam ?

Dominus scit cogitationes hominum, quoniam vanæ sunt.

BEatus homo quem tu erudieris, Domine, & de lege tua docueris eum.

Ut mitiges eum à diebus malis, donec fodiatur peccatori fovea.

Quia non repellet Dominus plebem suam, & hæreditatem suam non derelinquet?

Quoadusque justitia convertatur in judicium, & qui juxta illum omnes qui recto sunt corde.

Qui consurget mihi adversùs malignantes? aut quis stabit mecum adversùs operantes iniquitatem?

Nisi quia Dominus adjuvit me, paulò minus habitasset in inferno anima mea.

Si dicebam: Motus est pes meus; misericordia tua, Domine, adjuvabat me.

Secundùm multitudinẽ dolorum meorum in corde meo, consolationes tuæ lætificaverunt animam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitatis, qui fingis laborem in præcepto.

Captabunt in animam justii, & sanguinem innocentem condemnabunt.

Et factus est mihi Dominus in refugium, & Deus meus in adjutorium spei meæ.

Et reddet illis iniquitatem ipsorum; & in malitia eorum disperdet illos Dominus Deus noster.

VENITE, exultemus Domino, jubilemus Deo salutari nostro: præoccupemus faciem ejus in confessione, & in psalmis jubilemus ei.

Quoniam Deus magnus Dominus, & Rex magnus super omnes deos.

Quoniam non repellet Dominus plebem suam; quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, & altitudines montium ipse conspiciat.

Quoniam ipsius est mare, & ipse fecit illud, & aridas fructificaverunt manus ejus: venite: adoremus & procidamus ante Deum: ploremus coram Domino qui fecit nos, quia ipse est Dominus Deus noster; nos autem populus ejus, & oves pascuæ ejus.

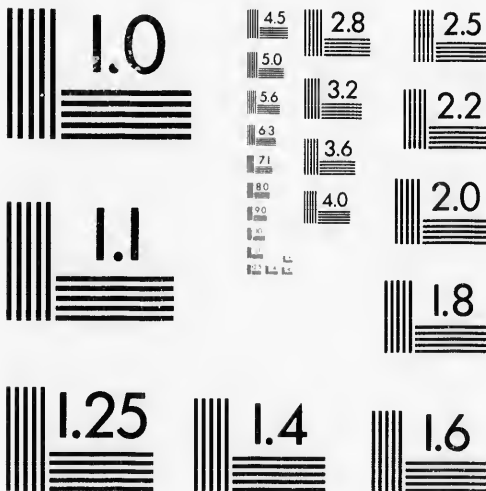
Hodiè, si vocem ejus audieritis, nolite obdurare corda vestra, sicut in exacerbatione, secundùm diem tentationis in deserto, ubi tentaverunt me patres vestri, probaverunt & viderunt opera mea.

Quadraginta annis proximus fui generationi huic, & dixi: semper hi errant

MICROCOPY RESOLUTION TEST CHART

(ANSI and ISO TEST CHART No. 2)

APPLIED IMAGE Inc

1653 East Main Street
Rochester, New York 14609 USA
(716) 482 - 0300 - Phone
(716) 288 - 5989 - Fax

corde ; ipsi verò non cognoverunt vias meas : quibus juravi in irâ meâ , si introibunt in requiem meam.

Pseaume 95.

CAntate Domino canticum novum ,
cantate Domino omnis terra.

Cantate Domino , & benedicite nomini ejus ; annuntiate de die in diem salutare ejus.

Annuntiate inter gentes gloriam ejus , in omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dominus , & laudabilis nimis ; terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnes dii gentium dæmonia ; Dominus autem cœlos fecit.

Confessio & pulchritudo in conspectu ejus ; sanctimonia & magnificentia in sanctificatione ejus.

Afferte Domino , patriæ gentium , afferte Domino gloriam & honorem : afferte domino gloriam nomini ejus.

Tollite hostias , & introite in atria ejus : adorete dominum in atrio sancto ejus.

Commoveatur à facie ejus universa terra ;

dicite in gentibus quia dominus regnavit.

Etenim correxit orbem terræ, qui non commovebitur: iudicabit populos in æquitate.

Lætentur cœli & exultet terra: commoveatur mare & plenitudo ejus: gaudebunt campi, & omnia quæ in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna silvarum à facie Domini, quia venit, quoniam venit iudicare terram.

Iudicabit orbem terræ in æquitate, & populos in veritate sua.

Pseaume 96.

Dominus regnavit, exultet terra: lætentur insulæ multæ.

Nubes & caligo in circuitu ejus: justitia & iudicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet, & inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi terræ: vidit & commota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt à facie Domini: à facie Domini omnis terra.

Annuntiaverunt cœli justitiam ejus: &

viderunt omnes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes qui adorant sculp-
tilia : & qui gloriantur in simulacris suis.

Adorate eum , omnes Angeli ejus.

Audivit & lætata est Sion : & exulta-
verunt filiæ Judæ propter judicia tua, Do-
mine.

Quoniam tu Dominus altissimus super
omnem terram : nimis exaltatus es super
omnes deos.

Qui diligitis Dominum , odite malum :
custodit Dominus animas sanctorum suo-
rum, de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est justo, & rectis corde lætitia.

Lætamini, justii in Domino , & confi-
temini memoriæ sanctificationis ejus.

Pseume 97.

CAntate Domino canticum novum ;
quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera ejus , & brachium
sanctum ejus.

Notum fecit Dominus sanutare suum ,
in conspectu gentium revelavit justitiam
suam.

Recordatus est misericordiæ suæ, & veritatis suæ domui Israel.

Viderunt omnes termini terræ, salutare Dei nostri.

Jubilare Deo omnis terra : cantate, & exultate, & psallite.

Psallite Domino in cithara, in cithara & voce psalmi.

In tubis ductilibus, & voce tubæ cornæ : jubilate in conspectu Regis Domini.

Moveatur mare & plenitudo ejus : orbis terrarum, & qui habitant in eo.

Flumina plaudent manu : simul montes exultabunt à conspectu Domini : quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrarum in justitia, & populos in æquitate.

Pseaume 98.

Dominus regnavit, irascantur populi ; qui sedet super Cherubim, moveatur terra.

Dominus in Sion magnus, & excelsus super omnes populos.

Confiteantur nomini tuo magno, quo-

niam terribile & sanctum est ; & honor
Regis judicium diligit.

Tu parasti directiones : judicium & justitiam in Jacob tu fecisti.

Exaltate Dominum Deum nostrum , & adorete scabellum pedum ejus ; quoniam sanctum est.

Moyse & Aaron in sacerdotibus ejus , & Samuel inter eos qui invocant nomen ejus.

Invocabant Dominum , & ipse exaudiebat eos : in columna nubis loquebatur ad eos.

Custodiebant testimonia ejus , & preceptum quod dedit illis.

Domine Deus noster , tu exaudiebas eos : Deus , tu propitius fuisti eis , & ulciscens in omnes adinventiones eorum.

Exaltate Dominum Deum nostrum , & adorete in monte sancto ejus ; quoniam sanctus Dominus Deus noster.

Pseaume 99.

Jubilate Deo omnis terra : servite Domino in lætitiâ.

Introite in conspectu ejus, in exultatione.

Scitote quoniam Dominus ipse est Deus: ipse fecit nos & non ipsi nos.

Populus ejus, & oves pascuæ ejus introite portas ejus in confessione atria ejus in hymnis: confitemini illi.

Laudate nomen ejus, quoniam suavis est Dominus.

In æternum misericordia ejus, & usque in generationem & generationem veritas ejus.

Pseaume 100.

Misericordiam & judicium, cantabo tibi, Domine.

Psallam & intelligam in viâ immaculata, quando venies ad me.

Perambulabam in innocentia cordis mei, in medio domûs meæ.

Non proponebam ante oculos meos rem injustam: facientes prævaricationes odivi.

Non adhæsit mihi cor pravum: declinantem à me malignam non cognoscebam.

Detrahentem secretò proximo suo, hunc persequebar.

Superbo oculo & insatiabili corde, cum hoc non edebam.

Oculi mei ad fideles terræ, ut sedeant mecum: ambulans in viâ immaculatâ, hic mihi ministrabat.

Non habitabit in medio domûs meæ, qui facit superbiam: qui loquitur iniqua, non direxit in conspectu oculorum meorum.

In matutino interficiebam omnes peccatores terræ, ut disperderem de civitate Domini omnes operantes iniquitatem.

Pseaume 101.

Domine, exaudi orationem meam; & clamor meus ad te veniat.

Non avertas faciem tuam à me: in quacumque die tribulor, inclina ad me aurem tuam.

In quacumque die invocavero te, velociter exaudi me.

Quia defecerunt sicut fumus dies mei, & ossa mea sicut cremium aruerunt.

Percussus sum ut fœnum, & aruit cor meum; quia oblitus sum comedere panem meum.

A voce gemitûs mei, adhæsit os meum
carni meæ.

Similis factus sum pellicano solitudinis:
factus sum sicut nicticorax in domicilio.

Vigilavi, & factus sum sicut passer
solitarius in tecto.

Totâ die exprobrabant mihi inimici
mei: & qui laudabant me, adversum me
jurabant.

Quia cinerem tanquam panem man-
ducabam, & potum meum cum fletu
miscebam.

A facie iræ & indignationis tuæ; quia
elevans allifisti me.

Dies mei sicut umbra declinaverunt, &
ego sicut fœnum arui.

Tu autem, Domine, in æternum per-
manes; & memoriale tuum in generatio-
nem & generationem.

TU exurgens misereberis Sion, quia
tempus miserendi ejus, quia venit
tempus.

Quoniam placuerunt servis tuis lapides
ejus, & terræ ejus miserebuntur.

Et timebunt gentes nomen tuum,
Domine, & omnes reges terræ gloriam
tuam.

Quia ædificavit Dominus Sion, &
videbitur in gloriâ suâ.

Respexit in orationem humillum, &
non spreuit precem eorum.

Scribanrur hæc in generatione altera:
& populus qui creabitur, laudabit Domi-
num.

Quia prospexit de excelsis sancto suo:
Dominus de cœlo in terram aspexit.

Ut audiret gemitus compeditorum, ut
solveret filios interemptorum.

Ut annuntient in Sion nomen Domini,
& laudem ejus in Jerusalem.

In conveniendo populos in unum, &
reges, ut serviant Domino.

Respondit ei in via virtutis suæ: pau-
citatem dierum meorum nuntia mihi.

Ne revoces me in dimidio dierum
meorum: in generationem & generatio-
nem anni tui.

Initio

Initio tu, Domine, terram fundasti: &
opera manuum tuarum sunt cœli.

Ipsi peribunt; tu autem permanes:

Et omnes sicut vestimentum veterascent; & sicut opertorium mutabis eos, & mutabuntur.

Tu autem idem ipse es, & anni tui non deficient.

Filii servorum tuorum habitabunt; & semen eorum in seculum dirigitur.

Pseaume 102.

Benedic, anima mea, Domino, & omnia quæ intra me sunt, nomini sancto ejus.

Benedic, anima mea, Domino; & noli oblivisci omnes retributiones ejus.

Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis; qui sanat omnes infirmitates tuas.

Qui redimit de interitu vitam tuam; qui coronat te in misericordiâ & miserationibus.

Qui replet in bonis desiderium tuum: renovabitur ut aquilæ juvenus tua.

Faciens misericordias Dominus, & iudicium omnibus injuriam patientibus.

M

Notas fecit vias suas Moyfi, filiis Israel voluntates suas.

Miserator & misericors Dominus : longanimis & multum misericors.

Non in perpetuum irascetur : neque in æternum comminabitur.

Non secundum peccata nostra fecit nobis, neque secundum iniquitates nostras retribuit nobis.

Quoniam secundum altitudinem cœli à terrâ, corroboravit misericordiam suam super timentes se.

Quantum distat ortus ab occidente, longè fecit à nobis iniquitates nostras.

Quomodò miseretur pater filiorum, misertus est Dominus timentibus se.

Quoniam ipse cognovit figmentum nostrum : recordatus est quoniam pulvis sumus.

Homo, sicut fœnum dies ejus : tanquam flos agri sic efflorescit.

Quoniam spiritus pertransibit in illo, & non subsistet, & non cognoscet amplius locum suum.

Misericordia autem Domini ab æterno,
& usque in æternum super timentes eum.

Et justitia illius in filios filiorum, his
qui servant testamentum ejus.

Et memores sunt mandatorum ipsius :
ad faciendum ea.

Dominus in cœlo paravit sedem suam ;
& regnum ipsius omnibus dominabitur.

Benedicite Domino , omnes Angeli ejus,
potentes virtute , facientes verbum illius ,
ad audiendam vocem sermonum ejus.

Benedicite Domino , omnes virtutes ejus :
ministri ejus , qui facitis voluntatem ejus.

Benedicite Domino , omnia opera ejus :
in omni loco dominationis ejus , benedic,
anima mea , Domino.

Pseaume 103.

Benedic , anima mea , Domino : Do-
mine , Deus meus , magnificatus es
vehementer.

Confessionem & decorem induisti : amic-
tus lumine sicut vestimento.

Extendens cœlum sicut pellem , qui te-
gis aquis superiora ejus.

Qui ponis nubem ascensum tuum; qui ambulas super pennas ventorum.

Qui facis Angelos tuos spiritus, & ministros tuos ignem urentem.

Qui fundasti terram super stabilitatem suam: non inclinabitur in seculum seculi.

Abyssus, sicut vestimentum, amictus ejus: super montes stabunt aquæ.

Ab increpatione tuâ fugient; à voce tonitruui tui formidabunt.

Ascendunt montes, & descendunt campi, in locum quem fundasti eis.

Terminum posuisti, quem non transgredientur: neque convertentur operire terram.

Qui emittis fontes in convallibus: inter medium montium pertransibunt aquæ.

Potabunt omnes bestię agri: expectabunt onagri in siti suâ.

Super ea volucres cœli habitabunt: de medio petrarum dabunt voces.

Rigans montes de superioribus suis: de fructu operum tuorum satiabitur terra.

Producens fœnum jumentis, & herbam servituti hominum.

Ut educas panem de terrâ, & vinum
lætificet cor hominis.

Ut exhilaret faciem in oleo, & panis cor
hominis confirmet.

Saturabuntur ligna campi, & cedri Li-
bani quas plantavit.

Illic passeret nidificabunt : herodii do-
mus dux est eorum.

Montes excelsi cervis ; & petra refu-
gium herinaciis.

Fecit lunam in tempora : sol cognovit
occasum suum.

Posuisti tenebras, & facta est nox ; in
ipsa pertransibunt omnes bestiae sylvæ :

Catuli leonum rugientes, ut rapiant, &
querant à Deo escam sibi.

Ortus est sol, & congregati sunt ; & in
cubilibus suis collocabuntur.

Exibit homo ad opus suum, & ad ope-
rationem suam usque ad vesperum.

QUàm magnificata sunt opera tua, Do-
mine ! omnia in sapientia fecisti ; im-
pleta est terra possessione tuâ.

Hoc mare magnum, & spatiosum ma-

nibus : illic reptilia, quorum non est numerus.

Animalia pusilla cum magnis, illic naues pertransibunt.

Draco iste quem formasti ad illudendum ei : omnia à te expectant, ut des illis escam in tempore.

Dante te illis, colligent ; aperiente te manum tuam, omnia implebuntur bonitate.

Avertente autem te faciem, turbabuntur : auferes spiritum eorum, & deficient, & in pulverem suum revertentur.

Emittes spiritum tuum, & creabuntur, & renovabis faciem terræ.

Sit gloria Domini in seculum : lætabitur Dominus in operibus suis.

Qui respicit terram, & facit eam tremere : qui tangit montes, & fumigant.

Cantabo Domino in vitâ meâ : psallam Deo meo quamdiu sum.

Jucundum sit ei eloquium meum : ego verò delectabor in Domino.

Deficiant peccatores à terrâ, & iniqui,

ita ut non sint : benedic , anima mea , Do-
mino.

Psæume 104.

Confitemini Domino , & invocate no-
men ejus : annuntiate inter gentes
opera ejus.

Cantate ei , & psallite ei : narrate omnia
mirabilia ejus.

Laudamini in nomine sancto ejus : læ-
tetur cor quærentium Dominum.

Quærite Dominum , & confirmamini ,
& quærite faciem ejus semper.

Mementote mirabilium ejus quæ fecit ,
prodigia ejus , & judicia oris ejus.

Semen Abraham servi ejus , filii Jacob
electi ejus.

Ipse Dominus Deus noster : in universâ
terrâ judicia ejus.

Memor fuit in seculum testamenti sui ;
verbi quod mandavit in mille generatio-
nes.

Quod disposuit ad Abraham ; & jura-
menti sui ad Isaac.

Et statuit illud Jacob in præceptum , &
Israel in testamentum æternum.

Dicens : tibi dabo terram Chanaan , funiculum hæreditatis vestræ.

Cùm essent numero brevi , paucissimi , & incolæ ejus.

Et pertransierunt de gente in gentem , & de regno ad populum alterum.

Non reliquit hominem nocere eis , & corripuit pro eis Reges.

Nolite tangere Christos meos , & in prophetis meis nolite malignari.

Vocavit (Dominus) famem super terram , & omne firmamentum panis contrivit.

Misit ante eos virum : in servum venundatus est Joseph.

Humiliaverunt in compedibus pedes ejus ; ferrum pertransiit animam ejus.

Donec veniret verbum ejus , eloquium Domini inflamavit eum.

Misit Rex , & solvit eum ; princeps populorum , & dimisit eum.

Constituit eum Dominum domûs suæ , & principem omnis possessionis suæ.

Ut erudiret principes ejus sicut semet-

ipsum, & senes ejus prudentiam doceret.

Et intravit Israel in Ægyptum; & Jacob accola fuit in terrâ Cham.

Et auxit populum suum vehementer, & firmavit eum super inimicos ejus.

Convertit cor eorum, ut odirent populum ejus, & dolum facerent in servos ejus.

Misit (Dominus) Moysen servum suum, Aaron quem elegit ipsum.

Posuit in eis verba signorum suorum, & prodigiorum in terra Cham.

Misit tenebras, & obscuravit; & non exacerbavit sermones suos.

Convertit aquas eorum in sanguinem, & occidit pisces eorum.

Edidit terra eorum ranas, & in penetrabilibus Regum ipsorum.

Dixit: & venit cœnomyia & cinifes in omnibus finibus eorum.

Posuit pluvias eorum grandinem, ignem comburentem in terra ipsorum.

Et percussit vineas eorum, & ficulneas eorum: & contrivit lignum finium eorum.

Dixit: & venit locusta & bruchus, cujus non erat numerus.

Et comedit omne fœnum in terra eorum,
& comedit omnem fructum terræ eorum.

Et percussit omne primogenitum in terra
eorum, primitias omnis laboris eorum.

Et eduxit eos cum argento & auro; &
non erat in tribubus eorum infirmus.

Lætata est Ægyptus in protectione eo-
rum, quia incubuit timor eorum super eos.

Expandit nubem in protectionem eorum,
& ignem ut luceret eis per noctem.

Petierunt, & venit coturnix, & pane
cœli saturavit eos.

Dirupit petram, & fluxerunt aquæ:
abierunt in sicco flumina.

Quoniam memor fuit vebi sancti sui,
quod habuit ad Abraham puerum suum.

Et eduxit populum suum in exultatione,
& electos suos in lætitia.

Et dedit illis regiones gentium: & labo-
res populorum possederunt.

Ut custodiant justificationes ejus, & le-
gem ejus requirant. *Pseaume 105.*

Confitemini Domino quoniam bonus,
quoniam in seculum misericordia ejus.

Quis loquetur potentias Domini, auditas faciet omnes laudes ejus.

Beati qui custodiunt iudicium, & faciunt justitiam in omni tempore.

Memento nostri, Domine, in beneplacito populi tui: visita nos in salutari tuo.

Ad videndum in bonitate electorum tuorum; ad lætandum in lætitia gentis tuæ; & ut lauderis cum hæreditate tuâ.

PEccavimus cum patribus nostris: injustè egimus; iniquitatem fecimus.

Patres nostri in Ægypto non intellexerunt mirabilia tuâ: non fuerunt memores multitudinis misericordiæ tuæ.

Et irritaverunt ascendentes in mare, mare rubrum.

Et salvavit eos propter nomen suum, ut notam faceret potentiam suam.

Et increpuit mare rubrum, & exsiccatum est: & deduxit eos in abyñis, sicut in deserto.

Et salvavit eos de manu odientium, & redemit eos de manu inimici.

Et operuit aqua tribulantes eos; unus ex eis non remansit.

Et crediderunt verbis ejus, & laudaverunt laudem ejus.

Cito fecerunt, obliti sunt operum ejus, non sustinuerunt consilium ejus.

Et concupierunt concupiscentiam in deserto, & tentaverunt Deum in inaquoso.

Et dedit eis petitionem ipsorum, & misit saturitatem in animas eorum.

Et irritaverunt Moysen in castris, Aaron sanctum Domini.

Aperta est terra, & deglutivit Dathan, & operuit super congregationem Abyron.

Et exarsit ignis in synagoga eorum, flamma combussit peccatores.

Et fecerunt vitulum in Horeb, & adoraverunt sculptile.

Et mataverunt gloriam suam in similitudinem vituli comedentis fœnum.

Obliti sunt Deum qui salvavit eos, qui fecit magnalia in Ægypto, mirabilia in terra Cham, terribilia in mari rubro.

Et dixit ut disperderet eos, si non Moyses electus ejus stetisset in confectione, in conspectu ejus.

Ut averteret iram ejus , ne disperderet eos ; & pro nihilo habuerunt terram desiderabilem.

Non crediderunt verbo ejus , & murmuraverunt in tabernaculis suis : non exaudierunt vocem Domini.

Et elevavit manum suam super eos , ut profterneret eos in deserto.

Et ut dejiceret semen eorum in nationibus , & dispergeret eos in regionibus.

Et initiati sunt Beelphegor , & comederunt sacrificia mortuorum.

Et irritaverunt eum in adinventionibus suis ; & multiplicata est in eis ruina.

Et stetit Phinees , & placavit ; & cessavit quassatio.

Et reputatum est ei in justitiam , in generationem & generationem usque in sempiternum.

Et irritaverunt eum ad aquas contradictionis ; & vexatus est Moyse propter eos.

Quia exacerbaverunt spiritum ejus ; & distinxit in labiis suis.

Non disperdiderunt gentes, quas dixit Dominus illis.

Et commixti sunt inter gentes, & dicerunt opera eorum.

Et fervierunt sculptilibus eorum, & factum est illis in scandalum.

Et immolaverunt filios suos, & filias suas dæmoniis.

Et effuderunt sanguinem innocentem, sanguinem filiorum suorum, & filiarum suarum, quas sacrificaverunt sculptilibus Chanaan.

Et infecta est terra in sanguinibus, & contaminata est in operibus eorum; & fornicati sunt in adinventionibus suis.

Et iratus est furore Dominus in populum suum, & abominatus est hæreditatem suam.

Et tradidit eos in manus gentium; & dominati sunt eorum qui oderunt eos.

Et tribulaverunt eos inimici eorum, & humiliati sunt sub manibus eorum.

Sæpè liberavit eos, ipsi autem exacerbaverunt eum in contilio suo, & humiliati sunt in iniquitatibus suis.

Et vidit cum tribularentur ; & audivit orationem eorum.

Et memor fuit testamenti sui ; & pœnituit eum secundùm multitudinem misericordiæ suæ.

Et dedit eos in misericordia , in conspectu omnium qui ceperant eos.

Salvos nos fac , Domine Deus noster , & congrega nos de nationibus.

Ut confiteamur nomini sancto tuo , & gloriemur in laude tuâ.

Benedictus Dominus Deus Israel à seculo , & usque in seculum ; & dicet omnis populus : Fiat , fiat.

Pseaume 106.

Confitemini Domino quoniam bonus , quoniam in seculum misericordia ejus.

Dicant qui redempti sunt à domino , quos redemit de manu inimici.

Et de regionibus congregavit eos , à solis ortu & occasu , ab aquilone & mari.

Erraverunt in solitudine , in inaquoso : viam civitatis habitaculi non invenerunt.

Esurientes & sitientes , anima eorum in ipsis defecit.

Et clamaverunt ad dominum cum tribularentur; & de necessitatibus eorum eripuit eos.

Et deduxit eos in viam rectam, ut irent in civitatem habitationis.

Confiteantur domino misericordiae ejus, & mirabilia ejus filiis hominum.

Quia satiavit animam inanem, & animam esurientem satiavit bonis.

Sedentes in tenebris, & umbrâ mortis, victos in mendicitate & ferro.

Quia exacerbaverunt eloquia dei, & consilium Altissimi irritaverunt.

Et humiliatum est in laboribus cor eorum: infirmati sunt, nec fuit qui adjuvaret.

Et clamaverunt ad dominum cum tribularentur; & de necessitatibus eorum liberavit eos.

Et eduxit eos de tenebris, & umbrâ mortis; & vincula eorum dirupit.

Confiteantur domino misericordiae ejus, & mirabilia ejus filiis hominum.

Quia contrivit portas aëreas, & vectes ferreos confregit.

Suscepit

Suscepit eos de via iniquitatis eorum :
propter injustitias enim suas humiliati sunt.

Omniem escam abominata est anima eorum : & appropinquaverunt usque ad portas mortis.

Et clamaverunt ad Dominum cum tribularentur : & de necessitatibus eorum liberavit eos.

Misit verbum suum , & sanavit eos ; & eripuit eos de interitionibus eorum.

Confiteantur Domino misericordiae ejus , & mirabilia ejus filiis hominum.

Et sacrificent sacrificium laudis , & annuntient opera ejus in exultatione.

Qui descendunt mare in navibus , facientes operationem in aquis multis .

Ipsi viderunt opera Domini , & mirabilia ejus in profundo.

Dixit : & stetit spiritus procellae ; & exaltati sunt fluctus ejus.

Ascendunt usque ad caelos , & descendunt usque ad abyssos : anima eorum in malis tabescebat.

Turbati sunt , & moti sunt sicut ebrius ;

N

& omnis sapientia eorum devorata est.

Et clamaverunt ad Dominum cum tribularentur : & de necessitatibus eorum eduxit eos.

Et statuit procellam ejus in auram , & filuerunt fluctus ejus.

Et lætati sunt quia filuerunt : & deduxit eos in portum voluntatis eorum.

Confiteantur Domino misericordiam ejus, & mirabilia ejus filiis hominum.

Et exaltem eum in ecclesia plebis , & in cathedra seniorum laudent eum.

Posuit flumina in desertum, & exitus aquarum in sitim.

Terram fructiferam in falsuginem , à malitia inhabitantium in eam.

Posuit desertum in stagna aquarum , & terram sine aqua in exitus aquarum.

Et collocavit illic esurientes : & constituerunt civitatem habitationis.

Et seminaverunt agros, & plantaverunt vineas ; & fecerunt fructum nativitatis.

Et benedixit eis , & multiplicati sunt nimis ; & jumenta eorum non minoravit.

Et pauci facti sunt, & vexati sunt à tribulatione malorum, & dolore.

Effusa est contemptio super principes; & errare fecit eos in invio, & non in viâ.

Et adjuvit pauperem de inopia, & posuit sicut oves familias.

Videbunt recti, & lætabuntur; & omnis iniquitas oppilabit os suum.

Quis sapiens, & custodiet hæc? & intelliget misericordias Domini.

Psæume 107.

Paratum cor meum, Deus, paratum cor meum: cantabo, & psallam in gloriâ meâ.

Exurge, gloria mea; exurge, psalterium & cithara; exurgam diluculo.

Confitebor tibi in populis, Domine, & psallam tibi in nationibus.

Quia magna est super cœlos misericordia tua, & usque ad nubes veritas tua.

Exaltare super cœlos, Deus; & super omnem terram gloria tua.

Ut liberentur dilecti tui: saluum fac dextera tua, & exaudi me.

Deus locutus est in sancto suo : exultabo, & dividam Sichimam, & convallem tabernaculorum dimetiar.

Meus est Galaad, & meus est Manasses : & Ephraim susceptio capitis mei.

Juda Rex meus : Moab lebes spei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum : mihi alienigenæ amici facti sunt.

Quis deducet me in civitatem munitam? quis deducet me usque in Idumæam.

Nonne tu, Deus, qui repulisti nos? & non exhibis, Deus, in virtutibus nostris.

Da nobis auxilium de tribulatione : quia vana salus hominis.

In Deo faciemus virtutem : & ipse ad nihilum deducet inimicos nostros.

Pseaume 108.

Deus, laudem meam ne tacueris ; quia os peccatoris, & os dolosi super me apertum est.

Locuti sunt adversum me lingua dolosa, & sermonibus odii circumdederunt me & expugnaverunt me gratis.

Pro eo ut me diligerent, detrahebant mihi : ego autem orabam.

Et posuerunt aduersùm me mala pro bonis, & odium pro dilectione meâ.

Constitue (Domine) super eum peccatorem; & diabolus stet à dextris ejus.

Cùm judicatur, exeat condemnatus, & oratio ejus fiat in peccatum.

Fiant dies ejus pauci; & episcopatum ejus accipiat alter.

Fiant filii ejus orphani, & uxor ejus vidua.

Nutantes transferantur filii ejus, & mendicent, & ejiciantur de habitationibus suis.

Scrutetur foenerator omnem substantiam ejus; & diripiant alieni labores ejus.

Non sit illi adjutor, nec sit qui misereatur pupillis ejus.

Fiant nati ejus in interitum: in generatione unâ deleatur nomen ejus.

In memoriam redeat iniquitas patrum ejus in conspectu Domini; & peccatum matris ejus non deleatur.

Fiant contra Dominum semper: & dispareat de terrâ memoria eorum.

Pro eo quòd non est recordatus facere misericordiam, & persecutus est hominem inopem & mendicum, & compunctum corde, mortificare.

Et dilexit maledictionem, & veniet ei; & noluit benedictionem, & elongabitur ab eo.

Et induit maledictionem sicut vestimentum; & intravit sicut aqua in interiora ejus, & sicut oleum in ossibus ejus.

Fiat ei sicut vestimentum quo operitur, & sicut zona quâ semper præcingitur.

Hoc opus eorum qui detrahunt mihi apud Dominum, & qui loquuntur mala adversùs animam meam.

Et tu, Domine, Domine; fac mecum propter nomen tuum; quia suavis est misericordia tua.

Libera me, quia egenus & pauper ego sum & cor meum conturbatum est intra me.

Sicut umbra, cùm declinat, ablatus sum; & excussus sum sicut locustæ.

Genua mea infirmata sunt à jejunio, &

caro mea immutata est propter oleum.

Et ego factus sum opprobrium illis :
viderunt me, & moverunt capita sua.

Adjuva me, Domine, Deus meus : sal-
vum me fac secundum misericordiam
tuam.

Et sciant quia manus tua hæc ; & tu,
Domine, fecisti eam.

Maledicent illi, & tu benedices : qui
insurgunt in me, confundantur, servus
autem tuus lætabitur.

Induantur, qui detrahunt mihi, pudore:
& operiantur sicut diploide confusione sua.

Confitebor Domino nimis in ore meo,
& in medio multorum laudabo eum.

Quia astitit à dextris pauperis, ut salvam
faceret à persequentibus animam meam.

LE DIMANCHE A VESPRES.

Pseaume 109.

Dixit Dominus Domino meo : Sede à
dextris meis.

Donec ponam inimicos tuos, scabellum
pedum tuorum.

Virgam virtutis tuæ emittet Dominus
ex Sion : dominare in medio inimicorum
tuorum.

Tecum principium in die virtutis tuæ
in splendoribus sanctorum ; ex utero ante
luciferum genui te.

Juravit Dominus, & non pœnitebit
eum ; tu es Sacerdos in æternum secun-
dum ordinem Melchisedech.

Dominus à dextris tuis, confregit in die
iræ suæ Reges.

Judicabit in nationibus, implebit rui-
nas : conquassabit capita in terrâ multorum.

De torrente in viâ bibet : propterea ex-
altabit caput.

Pseaume 110.

COnfitebor tibi, Domine, in toto corde
meo, in concilio justorum & congre-
gatione.

Magna opera Domini, exquisita in om-
nes voluntates ejus.

Confessio & magnificentia opus ejus : &
justitia ejus manet in seculum seculi.

Memoriam fecit mirabilium suorum

misericors & miserator Dominus : escam
dedit timentibus se.

Memor erit in seculum testamenti sui :
virtutem operum suorum annuntiabit po-
pulo suo.

Ut det illis hæreditatem gentium ; opera
manuum ejus , veritas & judicium.

Fidelia omnia mandata ejus, confirmata
in seculum seculi , facta in veritate & æqui-
tate.

Redemptionem misit populo suo man-
davit in æternum testamentum suum.

Sanctum & terribile nomen ejus : ini-
tium sapientiæ timor Domini.

Intellectus bonus omnibus facientibus
eum : laudatio ejus manet in seculum seculi.

Pseaume III.

BEatus vir qui timet Dominum , in
mandatis ejus volet nimis.

Potens in terrâ erit semen ejus : genera-
tio rectorum benedicetur.

Gloria & divitiæ in domo ejus : & jus-
titia ejus manet in seculum seculi.

Exortum est in tenebris lumen rectis :
misericors & miserator & justus.

Jucundus homo qui miseretur, & commodat, disponet sermones suos in iudicio: quia in æternum non commovebitur.

In memoria æterna erit justus: ab auditione mala non timebit.

Paratum cor ejus sperare in Domino, confirmatum est cor ejus: non commovebitur donec despiciat inimicos suos.

Disperfit, dedit pauperibus; justitia ejus manet in seculum seculi: cornu ejus exaltabitur in gloria.

Peccator videbit & irascetur; dentibus suis fremet & tabescet: desiderium peccatorum peribit.

Psæume 112.

Laudate pueri Dominum; laudate nomen Domini.

Sit nomen Domini benedictum, ex hoc nunc & usque in seculum.

A solis ortu usque ad occasum, laudabile nomen Domini.

Excelsus super omnes gentes Dominus, & super cælos gloria ejus.

Quis sicut Dominus Deus noster, qui

in altis habitat, & humilia respicit in cœlo
& in terra.

Suscitans à terra inopem, & de stercore
erigens pauperem.

Ut collocet eum cum principibus, cum
principibus populi sui.

Qui habitare facit sterilem in domo,
matrem filiorum lætantem.

Pſeume. 115.

IN exitu Israel de Ægypto, domûs Ja-
cob de populo barbaro.

Facta est Judæa sanctificatio ejus, Israel
potestas ejus.

Mare vidit & fugit: Jordanis conversus
est retrorsùm.

Montes exultaverunt ut arietes, & col-
les sicut agni ovium.

Quid est tibi mare quòd fugisti: & tu
Jordanis, quia conversus es retrorsùm.

Montes exultastis sicut arietes: & colles
sicut agni ovium.

A facie Domini meta est terra, à facie
Dei Jacob.

Qui convertit petram in stagna aqua-

rum, & rupem in fontes aquarum.

Non nobis Domine non nobis, sed
nomini tuo da gloriam.

Super misericordia tua & veritate tua;
nequandò dicant gentes, ubi est Deus eo-
rum.

Deus autem noster in cœlo: omnia quæ-
cumque voluit, fecit.

Simulacra gentium argentum & aurum:
opera manuum hominum.

Os habent, & non loquentur: oculos
habent, & non videbunt.

Aures habent, & non audient: nares
habent, & non odorabunt.

Manus habent, & non palpabunt: pedes
habent, & non ambulabant, non clama-
bunt in gutture suo.

Similes illis fiant qui faciunt ea, & om-
nes qui confidunt in eis.

Domus Israel speravit in Domino: ad-
jutor eorum, & protector eorum est.

Domus Aaron speravit in Domino: ad-
jutor eorum, & protector eorum est.

Qui timent Dominum speraverunt in

Domino : adjutor eorum & protector eorum est.

Dominus memor fuit nostri, & benedixit nobis.

Benedixit domui Israel; benedixit domui Aaron.

Benedixit omnibus qui timent Dominum, pusillis cum majoribus.

Adjiciat Dominus super vos, super vos, & super filios vestros.

Benedicti vos à Domino, qui fecit cœlum & terram.

Cœlum cœli Domino : terram autem dedit filiis hominum.

Non mortui laudabunt te, Domine : neque omnes qui descendunt in infernum.

Sed nos qui vivimus, benedicimus Domino, ex hoc nunc, & usque in seculum.

Voyez à la fin des 150 Pseaumes.

Pseaume 114.

Dillexi, quoniam exaudiet Dominus vocem orationis meæ.

Quia inclinavit aurem suam mihi, & in diebus meis invocabo.

Circumdederunt me dolores mortis , & pericula inferni invenerunt me.

Tribulationem & dolorem inveni ; & nomen Domini invocavi.

O Domine , libera animam meam ; misericors Dominus , & justus , & Deus noster miseretur.

Custodiens parvulos Dominus : humiliatus sum , & liberavit me.

Convertere , anima mea , in requiem tuam ; quia Dominus beneficit tibi.

Quia eripuit animam meam de morte , oculos meos à lacrymis , pedes meos à lapsu.

Placebo Domino , in regione vivorum.

Psæume 115.

CRedidi , propter quòd locutus sum ; ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo : omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino , pro omnibus quæ retribuit mihi.

Calicem salutaris accipiam , & nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam coram omni populo ejus: pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum ejus.

O Domine, quia ego servus tuus: ego servus tuus, & filius ancillæ tuæ.

Dirupisti vincula mea: tibi sacrificabo hostiam laudis, & nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi ejus, in atriis domûs domini in medio tuû, Jerusalem.

Pseaume 116.

LAudate Dominum omnes gentes: laudate eum omnes populi.

Quoniam confirmata est super nos misericordia ejus, & veritas domini manet in æternum. *Pseaume 117.*

Confitemini domino quoniam bonus: quoniam in seculum misericordia ejus.

Dicat nunc Israel quoniam bonus, quoniam in seculum misericordia ejus.

Dicat nunc domus Aaron, quoniam in seculum misericordia ejus.

dicant nunc qui timent dominum,

quoniam in seculum misericordia ejus.

De tribulatione invocavi dominum, & exaudivit me in latitudine dominus.

Dominus mihi adjutor, non timebo quid faciat mihi homo.

Dominus mihi adjutor, & ego despiciam inimicos meos.

Bonum est confidere in domino, quam confidere in homine.

Bonum est sperare in domino, quam sperare in principibus.

Omnes gentes circuierunt me; & in nomine domini quia ultus sum in eos.

Circumdantes circumdederunt me; & in nomine domini quia ultus sum in eos.

Circumdederunt me sicut apes, & exarserunt sicut ignis in spinis, & in nomine domini quia ultus sum in eos.

Impulsus, everfus sum ut caderem; & dominus suscepit me.

Fortitudo mea, & laus mea, dominus, & factus est mihi in salutem.

Vox exultationis & salutis, in tabernaculis justorum.

Dextera

Dextera domini fecit virtutem, dextera domini exaltavit me: dextera domini fecit virtutem.

Non moriar, sed vivam, & narrabo opera domini.

Castigans castigavit me dominus, & morti non tradidit me.

Aperite mihi portas justitiæ: ingressus in eas, confitebor domino.

Hæc porta domini; justi intrabunt in eam.

Confitebor tibi, quoniam exaudisti me, & factus es mihi in salutem.

Lapidem quem reprobaverunt ædificantes, hic factus est in caput anguli.

A domino factum est istud, & est mirabile in oculis nostris.

Hæc est dies quam fecit dominus: exultemus & lætemur in eâ.

O domine, salvum me fac; ô domine, benè prosperare: benedictus qui venit in nomine domini.

Benediximus vobis de domo domini: deus dominus, & illuxit nobis.

○

Constituete diem solemnem in condensis,
usque ad cornu altaris.

Deus meus es tu, & confitebor tibi:

Deus meus es tu, & exaltabo te.

Confitebor tibi, quoniam exaudisti me,
& factus es mihi in salutem.

Confitemini Domino quoniam bonus,
quoniam in seculum misericordia ejus.

Pseume 118.

BEati immaculati in viâ, qui ambu-
lant in lege Domini.

Beati qui scrutantur testimonia ejus, in
toto corde exquirunt eum.

Non enim qui operantur iniquitatem,
in viis ejus ambulaverunt.

Tu mandasti, mandata tua custodiri ni-
mis.

Utinam dirigantur viæ meæ, ad custo-
diendas justificationes tuas.

Tunc non confundar, cum perspexero
in omnibus mandatis tuis.

Confitebor tibi in directione cordis: in
eo quod didici judicia justitiæ tuæ.

Justificationes tuas custodiam; non me
derelinquas usquequaque.

In quo corrigit adolescentior viam suam?
in custodiendo sermones tuos.

In toto corde meo exquisivi te : ne repellas me à mandatis tuis.

In corde meo abscondi eloquia tua ; ut non peccem tibi.

Benedictus es , Domine : doce me justificationes tuas.

In labiis meis , pronuntiavi omnia judicia oris tui.

In viâ testimoniorum tuorum delectatus sum ; sicut in omnibus divitiis.

In mandatis tuis exercebor , & considerabo vias tuas.

In justificationibus tuis meditabor : non obliviscar sermones tuos.

Retribue servo tuo , vivifica me , & custodiam sermones tuos.

Revela oculos meos , & considerabo mirabilia de lege tuâ.

Incola ego sum in terrâ ; non abscondas à me mandata tua.

Concupivit anima mea desiderare justificationes tuas , in omni tempore.

Increpasti superbos : maledicti qui declinant à mandatis tuis.

Aufer à me opprobrium & contemptum, quia testimonia tua exquisivi.

Etenim federunt principes, & adversum me loquebantur ; servus autem tuus exercebatur in justificationibus tuis.

Nam & testimonia tua meditatio mea est, & consilium meum justificationes tuæ.

Adhæsit pavimento anima mea : vivifica me secundum verbum tuum.

Vias meas enuntiavi, & exaudisti me : doce me justificationes tuas.

Viam justificationum tuarum instrue me ; & exercebor in mirabilibus tuis.

Dormitavit anima mea præ tædio : confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitatis amove à me ; & de lege tuâ miserere mei.

Viam veritatis elegi : judicia tua non sum oblitus.

Adhæsi testimoniis tuis, Domine : noli me confundere.

Viam mandatorum tuorum cucurri, cum dilatasti cor meum.

Legem pone mihi, Domine, viam justificationum tuarum; & exquiram eam semper.

Da mihi intellectum, & scrutabor legem tuam; & custodiam illam in toto corde meo.

Deduc me in semitam mandatorum tuorum, quia ipsam volui.

Inclina cor meum in testimonia tua, & non in avaritiam.

Averte oculos meos ne videant vanitatem: in viâ tuâ vivifica me.

Statue servo tuo eloquium tuum, in timore tuo.

Amputa opprobrium meum quod suspicatus sum, quia judicia tua jucunda.

Ecce concupivi mandata tua: in æquitate tuâ vivifica me.

Et veniat super me misericordia tua, Domine, salutare tuum secundum eloquium tuum.

Et respondebo exprobrantibus mihi verbum, quia speravi in sermonibus tuis.

Et ne auferas de ore meo verbum veritatis usquequaque, quia in iudiciis tuis supersperavi.

Et custodiam legem tuam semper, in
seculum, & in seculum seculi.

Et ambulabam in latitudine, quia man-
data tua exquisivi.

Et loquebar de testimoniis tuis in conf-
pectu regnum, & non confundebar.

Et meditabor in mandatis tuis; quæ dilexi.

Et levavi manus meas ad mandata tua
quæ dilexi; & exercebar in justificationi-
bus tuis.

Memor esto verbi tui servo tuo; in
quo mihi spem dedisti.

Hæc me consolata est in humilitate meâ,
quia eloquium tuum vivificavit me.

Superbi iniquè agebant usquequaque :
à lege autem tuâ non declinavi.

Memor fui iudiciorum tuorum à seculo,
Domine; & consolatus sum.

Defectio tenuit me, pro peccatoribus
derelinquentibus legem tuam.

Cantabiles mihi erant justificationes tuæ,
in loco peregrinationis meæ.

Memor fui nocte nominis tui, Domine,
& custodivi legem tuam.

Hæc facta est mihi , quia justificationes tuas exquisivi.

Portio mea , Domine : dixi custodire legem tuam.

Deprecatus sum faciem tuam in toto corde meo : miserere mei , secundum eloquium tuum.

Cogitavi vias meas , & converti pedes meos in testimonia tua.

Paratus sum , & non sum turbatus , ut custodiam mandata tua.

Funes peccatorum circumplexi sunt me ; & legem tuam non sum oblitus.

Mediâ nocte surgebam ad confitendum tibi , super judicia justificationis tuæ.

Particeps ego sum omnium vimentium te , & custodientium mandata tua.

Misericordiâ tuâ , Domine , plena est terra : justificationes tuas doce me.

Bonitatem fecisti cum servo tuo , Domine , secundum verbum tuum.

Bonitatem , & disciplinam , & scientiam doce me ; quia mandatis tuis credidi.

Priusquàm humiliarer , ego deliqui :

propterea eloquium tuum custodivi.

Bonus es tu ; & in bonitate tuâ doce me
justificationes tuas.

Multiplicata est super me iniquitas su-
perborum : ego autem in toto corde meo
scrutabor mandata tua.

Coagulatum est sicut lac cor eorum; ego
verò legem tuam meditatus sum.

Bonum mihi quia humiliasti me : ut dis-
cam justificationes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, super millia
auri & argenti.

Manus tuæ fecerunt me, & plasmave-
runt me : da mihi intellectum, & discam
mandata tua.

Qui timent te, videbunt me, & læta-
buntur ; quia in verba tua supersperavi.

Cognovi, Domine, quia æquitas judicia
tua, & in veritate tuâ humiliasti me.

Fiat misericordia tua ut consoletur me,
secundum eloquium tuum servo tuo.

Veniant mihi miserationes tuæ, & vi-
vam, quia lex tua meditatio mea est.

Confundantur superbi, quia injustè ini-

quitatem fecerunt in me ; ego autem exercebor in mandatis tuis.

Convertantur mihi timentes te , & qui noverunt testimonia tua.

⁂ Fiat cor meum immaculatum in justificationibus tuis , ut non confundar.

DEfecit in salutare tuum anima mea , & in verbum tuum supersperavi.

Defecerunt oculi mei in eloquium tuum , dicentes : quandò consolaberis me.

Quia factus sum sicut uter in pruinâ , justificationes tuas non sum oblitus.

Quot sunt dies servi tui ? quando facies de persequentibus me iudicium.

Narraverunt mihi iniqui fabulationes ; sed non ut lex tua.

Omnia mandata tua veritas : iniquè persecuti sunt me , adjuva me.

Paulò minùs consummaverunt me in terrâ , ego autem non dereliqui mandata tua.

Secundùm misericordiam tuam vivifica me , & custodiam testimonia oris tui.

In æternum , Domine , verbum tuum permanet in cœlo.

In generationem & generationem veritas tua : fundasti terram , & permanet.

Ordinatione tuâ perseverat dies ; quoniam omnia serviunt tibi.

Nisi quòd lex tua meditatio mea est, tunc fortè perissem in humilitate meâ.

In æternum non obliviscar justificationes tuas ; quia in ipsis vivificasti me.

Tuus sum ego , salvum me fac ; quoniam justificationes tuas exquisivi.

Me expectaverunt peccatores ut perderent me : testimonia tua intellexi.

Omnis consummationis vidi finem : latum mandatum tuum nimis.

Quomodo dilexi legem tuam, Domine : totâ die meditatio mea est.

Super inimicos meos prudentem me fecisti mandato tuo ; quia in æternum mihi est.

Super omnes docentes me intellexi, quia testimonia tua meditatio mea est.

Super senes intellexi , quia mandata tua quæsi.

Ab omni viâ malâ prohibui pedes meos ; ut custodiam verba tua.

A judiciis tuis non declinavi ; quia tu legem posuisti mihi.

Quàm dulcia faucibus meis eloquia tua ! super mel ori meo.

A mandatis tuis intellexi : propterea odivi omnem viam iniquitatis.

Lucerna pedibus meis verbum tuum , & lumen semitis meis.

Juravi & statui , custodire judicia justitiæ tuæ.

Humiliatus sum usquequaque , Domine : vivifica me secundum verbum tuum.

Voluntaria oris mei beneplacita fac , Domine , & judicia tua doce me.

Anima mea in manibus meis semper , & legem tuam non sum oblitus.

Posuerunt peccatores laqueum mihi ; & de mandatis tuis non erravi.

Hæreditate acquisivi testimonia tua in æternum ; quia exultatio cordis mei sunt.

Inclinavi cor meum ad faciendas justificationes tuas in æternum , propter retributionem.

INiquos odio habui, & legem tuam dilexi.

Adjutor & susceptor meus es tu; & in verbum tuum supersperavi.

Declinate à me maligni; & scrutabor mandata Dei mei.

Suscipe me secundùm eloquium tuum, & vivam; & non confundas me ab expectatione meâ.

Adiuvâ me, & salvus ero; & meditabor in justificationibus tuis semper.

Sprevisti omnes discedentes à judiciis tuis, quia injusta cogitatio eorum.

Prævaricantes reputavi omnes peccatores terræ: ideò dilexi testimonia tua.

Confige timore tuo carnes meas: à judiciis enim tuis timui.

Feci iudicium & iustitiam: non tradas me calumniantibus me.

Suscipe servum tuum in bonum: non calumnientur me superbi.

Oculi mei defecerunt in salutare tuum, & in eloquium iustitiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secundùm misericor-

diam tuam, & justificationes tuas doce me.

Servus tuus sum ego, da mihi intellectum ut sciam testimonia tua.

Tempus faciendi, Domine: dissipaverunt legem tuam.

Ideò dilexi mandata tua: super aurum & topazion.

Propterea ad omnia mandata tua dirigebam: omnem viam iniquam odio habui.

Mirabilia testimonia tua; ideò scrutata est ea anima mea.

Declaratio sermonum tuorum illuminat, & intellectum dat parvulis.

Os meum aperui, & attraxi spiritum; quia mandata tua desiderabam.

Aspice in me, & miserere mei, secundum iudicium diligentem nomen tuum.

Gressus meos dirige secundum eloquium tuum, & non dominetur mei omnis iniquitas.

Redime me à calumniis hominum, ut custodiam mandata tua.

Faciem tuam illumina super servum tuum, & doce me justificationes tuas.

Exitus aquarum deduxerunt oculi mei ;
quia non custodierunt legem tuam.

Justus es, Domine, & rectum iudicium
tuum.

Mandasti iustitiam testimonia tua, &
veritatem tuam nimis.

Tabescere me fecit zelus meus ; quia
obliti sunt verba tua inimici mei.

Ignitum eloquium tuum vehementer ;
& servus tuus dilexit illud.

Adolescentulus sum ego, & contemptus :
iustificationes tuas non sum oblitus.

Iustitia tua, iustitia in æternum ; & lex
tua veritas.

Tribulatio & angustia invenerunt me :
mandata tua meditatio mea est.

Æquitas testimonia tua in æternum :
intellectum da mihi & vivam.

Clamavi in toto corde meo, exaudi
me, Domine : iustificationes tuas
requiram.

Clamavi ad te, saluum me fac, ut cus-
todiam mandata tua.

Præveni in maturitate, & clamavi ;
quia in verba tua supersperavi.

Prævenerunt oculi mei ad te diluculo ;
ut meditarer eloquia tua.

Vocem meam audi secundum miseri-
cordiam tuam, Domine ; & secundum
iudicium tuum vivifica me.

Appropinquaverunt persequentes me
iniquitati : à lege autem tuâ longè facti
sunt.

Propè es tu, Domine ; & omnes viæ
tuæ veritas.

Initio cognovi de testimoniis tuis ; quia
in æternum fundasti ea.

Vide humilitatem meam, & eripe me ;
quia legem tuam non sum oblitus.

Judica iudicium meum, & redime me :
propter eloquium tuum vivifica me.

Longè à peccatoribus salus ; quia jus-
tificationes tuas non exquisierunt.

Misericordiæ tuæ multæ, Domine :
secundum iudicium tuum vivifica me.

Multi qui persequuntur me, & tribu-
lant me : à testimoniis tuis non declinavi.

Vidi prævaricantes & tabescebam ; quia
eloquia tua non custodierunt.

Vide quoniam mandata tua dilexi,
Domine : in misericordiâ tuâ vivifica me.

Principium verborum tuorum veritas :
in æternum omnia judicia justitiæ tuæ.

PRincipes persecuti sunt me gratis , &
à verbis tuis formidavit cor meum.

Lætabor ego super eloquia tua , sicut
qui invenit spolia multa.

Iniquitatem odio habui & abominatus
sum : legem autem tuam delexi.

Septies in die laudem dixi tibi super
judicia justitiæ tuæ.

Pax multa diligentibus legem tuam ;
& non est illis scandalum.

Expectabam salutare tuum , Domine ,
& mandata tua dilexi.

Custodivit anima mea testimonia tua ,
& dilexit ea vehementer.

Servavi mandata tua , & testimonia tua ;
quia omnes viæ meæ in conspectu tuo.

Appropinquet deprecatio mea in conspectu tuo , Domine : juxta eloquium tuum
da mihi intellectum.

Intret postulatio mea in conspectu tuo :
secundum.

secundùm eloquium tuum eripe me.

Eructabunt labia mea hymnum ; cùm docueris me justificationes tuas.

Pronuntiabit lingua mea eloquium tuum ; quia omnia mandata sua , æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me ; quoniam mandata tua elegi.

Concupivi salutare tuum , Domine ; & lex tua meditatio mea est.

Vivet anima mea , & laudabit te ; & judicia tua adjuvabunt me.

Erravi sicut ovis quæ periit : quære servum tuum , quia mandata tua non sum oblitus.

Pseaume. 119.

AD Dominum cùm tribularer , clamavi , & exaudivit me.

Domine , libera animam meam à labiis iniquis , & à linguâ dolosâ.

Quid detur tibi , aut quid apponatur tibi , ad linguam dolosam.

Sagittæ potentis acutæ , cum carbonibus desolatoriis.

Heu mihi , quia incolatus meus prolongatus est ! habitavi cum habitantibus

Cedar : multùm incola fuit anima mea.

Cum his qui oderunt pacem , eram
 pacificus : cùm loquebar illis , impugna-
 bant me gratis.

Pſeume 120.

L Evavi oculos meos in montes , unde
 veniet auxilium mihi.

Auxilium meum à Domino ; qui fecit
 cœlum & terram.

Non det in commotionem pedem tuum,
 neque dormitet qui custodit te.

Ecce non dormitabit neque dormiet,
 qui custodit Israel.

Dominus custodit te , Dominus protec-
 tio tua super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te , neque luna
 per noctem.

Dominus custodit te ab omni malo :
 custodiat animam tuam Dominus.

Dominus custodiat introitum tuum &
 exitum tuum , ex hoc nunc , & usque in
 seculum. *Pſeume 121.*

L Etatus sum in his quæ dicta sunt
 mihi in domum Domini ibimus.

Stantes erant pedes nostri, in atriis
tuis Jerusalem.

Jerusalem quæ ædificatur ut civitas,
cujus participatio ejus in idipsum.

Illuc enim ascenderunt tribus, tribus
Domini, testimonium Israel, ad confiten-
dum nomini Domini.

Quia illic sederunt sedes in iudicio,
sedes super domum David.

Rogate quæ ad pacem sunt Jerusalem;
& abundantia diligentibus te.

Fiat pax in virtute tuâ, & abundantia
in turribus tuis.

Propter fratres meos, & proximos
meos, loquebar pacem de te.

Propter domum Domini Dei nostri,
quæsiui bona tibi.

Psæume 122.

AD te levavi oculos meos, qui habitas
in cœlis.

Ecce sicut oculi servorum in manibus
dominorum suorum.

Sicut oculi ancillæ in manibus dominæ
suæ; ita oculi nostri ad Dominum Deum

nostrum , donec misereatur nostrî.

Miserere nostrî , Domine , miserere nostrî ; quia multum repleti sumus despectione.

Quia multum repleta est anima nostra : opprobrium abundantibus , & despectio superbis. *Pseaume 123.*

Nisi quia Dominus erat in nobis, dicat nunc Israel, nisi quia Dominus erat in nobis.

Cum exurgerent homines in nos , fortè vivos deglutissent nos.

Cum irasceretur furor eorum in nos , forsitan aqua absorbuisset nos.

Torrentem pertransiuit anima nostra , forsitan pertransisset anima nostra aquam intolerabilem.

Benedictus Dominus, qui non dedit nos in captionem dentibus eorum.

Anima nostra sicut passer erepta est , de laqueo venantium.

Laqueus contritus est , & nos liberati sumus.

Adjutorium nostrum in nomine Domini , qui fecit cœlum & terram.

Qui confidunt in Domino, sicut mons Sion: non commovebitur in æternum, qui habitat in Jerusalem.

Montes in circuitu ejus, & Dominus in circuitu populi sui, ex hoc nunc, & usque in seculum

Quia non relinquet Dominus virgam peccatorum super sortem justorum; ut non extendant justi ad iniquitatem manus suas.

Benefac, Domine, bonis, & rectis corde.

Declinantes autem in obligationes adducet Dominus cum operantibus iniquitatem: pax super Israel.

Pseaume 125.

IN convertendo Dominus captivitatem Sion, facti sumus sicut consolati.

Tunc repletum est gaudio os nostrum, & lingua nostra exultatione.

Tunc dicent inter gentes: Magnificavit Dominus facere cum eis.

Magnificavit Dominus facere nobiscum: facti sumus lætantes.

Converte, Domine, captivitatem nostram, sicut torrens in austro.

Qui seminant in lacrymis in exultatione metent.

Euntes ibant & flebant, mittentes semina sua.

Venientes autem venient cum exultatione, portantes manipulos suos.

Pseaume 126.

Nisi Dominus ædificaverit domum, in vanum laboraverunt qui ædificant eam.

Nisi Dominus custodierit civitatem; frustra vigilat qui custodit eam.

Vanum est vobis ante lucem surgere: surgite postquam sederitis, qui manducatis panem doloris: cum dederit dilectis suis somnum.

Ecce hereditas Domini, filii: merces fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu potentis, ita filii excussorum.

Beatus vir qui implevit desiderium suum ex ipsis: non confundetur, cum loquetur inimicis suis in portâ.

BEati omnes qui timent Dominum,
qui ambulant in viis ejus.

Labores manuum tuarum quia manducabis : beatus es, & bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abundans in lateribus domûs tuæ.

Filii tui sicut novellæ olivarum in circuitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicetur homo, qui timet Dominum.

Benedicat tibi Dominus ex Sion, & videas bona Jerusalem omnibus diebus vitæ tuæ.

Et videas filios filiorum tuorum, pacem super Israel.

Pseaume 128.

SÆpè expugnaverunt me à juventute meâ, dicat nunc Israel.

Sæpè expugnaverunt me à juventute meâ : etenim non potuerunt mihi.

Supra dorsum meum fabricaverunt peccatores : prolongaverunt iniquitatem suam.

Dominus justus concidit cervices peccatorum.

Confundantur, & convertantur retrorsum, omnes qui oderunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectorum, quod priusquam evellatur, exaruit.

De quo non implevit manum suam qui metit; & sinum suum qui manipulos colligit.

Et non dixerunt qui præteribant: benedictio Domini super vos: benediximus vobis in nomine Domini.

Pseaume 129.

DE profundis clamavi ad te, Domine: Domine exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitates observaveris, domine; domine, quis sustinebit.

Quia apud te propitiatio est, & propter legem tuam sustinui te, domine.

Sustinuit anima mea in verbo eius: speravit anima mea in domino.

A custodiâ matutinâ usque ad noctem speret Israel in Domino.

Quia apud Dominum misericordia, & copiosa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israel ex omnibus iniquitatibus ejus.

Pſeume 130.

Domine, non est exaltatum cor meum
neque elati sunt oculi mei.

Neque ambulavi in magnis; neque in
mirabilibus super me.

Si non humiliter sentiebam, sed exal-
tavi animam meam.

Sicut ablactatus est super matre suâ, ita
retributio in animâ meâ.

Speret Israel in Domino, ex hoc nunc
& usque in seculum.

Pſeume 131.

Memento, Domine, David, & omnis
mansuetudinis ejus.

Sicut juravit Domino, votum vovit
Deo Jacob.

Si introïero in tabernaculum domûs
meæ, si ascendero in lectum strati mei.

Si dederò somnum oculis meis, & pal-
pebris meis dormitationem.

Et requiem temporibus meis, donec
inveniam locum Domino, tabernaculum
Deo Jacob.

Ecce audivimus eam in Ephrata : invenimus eam in campis sylvæ.

Introibimus in tabernaculum ejus : adorabimus in loco ubi steterunt pedes ejus.

Surge, Domine, in requiem tuam ; tu & arca sanctificationis tuæ.

Sacerdotes tui induantur justitiam ; & sancti tui exultent.

Propter David servum tuum, non avertas faciem Christi tui.

Juravit Dominus David veritatem, & non frustrabitur eum : de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodierint filii tui testamentum meum, & testimonia mea hæc quæ docebo eos.

Et filii eorum usque in seculum, sedebunt super sedem tuam.

Quoniam elegit Dominus Sion : elegit eam in habitationem sibi.

Hæc requies mea in seculum seculi ; hîc habitabo quoniam elegi eam.

Viduam ejus benedicens benedicam : pauperes ejus saturabo panibus.

Sacerdotes ejus induam salutari: & sancti ejus exultatione exultabunt.

Illuc producam cornu David: paravi lucernam Christo meo.

Inimicos ejus induam confusione; super ipsum autem effloreat sanctificatio mea.

Pseaume 132.

ECce quàm bonum, & quàm jucundum, habitare fratres in unum.

Sicut unguentum in capite, quod descendit in barbam, barbam Aaron.

Quod descendit in oram vestimenti ejus: sicut ros Hermon, qui descendit in montem Sion.

Quoniam illuc mandavit Dominus benedictionem, & vitam usque in seculum.

Pseaume 133.

ECce nunc benedicite Dominum, omnes servi Domini.

Quis stas in domo Domini, in atriis domus Dei nostri.

In noctibus extollite manus vestras in sancta, & benedicite Dominum.

Benedicat te Dominus ex Sion, qui fecit coelum & terram.

I Audate nomen Domini; laudate
ſervi Dominum.

Qui ſtatis in domo Domini, in atrijs
domûs Dei noſtri.

Laudate Dominum, quia bonus Domi-
nus: pſallite nomini ejus, quoniam ſuave.

Quoniam Jacob elegit ſibi Dominus,
Iſrael in poſſeſſionem ſibi.

Quia ego cognovi quòd magnus eſt Do-
minus, & Deus noſter præ omnibus Diis.

Omnia quæcumque voluit, Dominus
fecit, in cœlio, in terrâ, in mari, & in
omnibus abyſſis.

Educens nubes ab extremo terræ, ful-
gura in pluviam fecit.

Qui producit ventos de theſauris ſuis,
qui percuffit primogenita Ægypti ab ho-
mine uſque ad pecus.

Et miſit ſigna & prodigia in medio tui,
Ægypte, in Pharaonem, & in omnes
ſervos ejus.

Qui percuffit gentes multas, & occidit
Reges fortes.

Sehon Regem Amorrhæorum, & Og,

Regem Basan, & omnia regna Chanaam.

Et dedit terram eorum hæreditatem :
hæreditatem Israel populo suo.

Domine, nomen tuum in æternum :
Domine, memoriale tuum in generatio-
nem & generationem.

Quia iudicabit Dominus populum suum,
& in servis suis deprecabitur.

Simulacra gentium argentum & aurum,
opera manuum hominum.

Os habent, & non loquentur : oculos
habent, & non videbunt.

Aures habent, & non audient ; neque
enim est spiritus in ore ipsorum.

Similes illis fiant qui faciunt ea, &
omnes qui confidunt in eis.

Domus Israel, benedicite Domino :
domus Aaron, benedicite Domino.

Domus Levi, benedicite Domino : qui
timetis Dominum, benedicite Domino.

Benedictus Dominus ex Sion, qui ha-
bitat in Jerusalem.

Confitemini Domino, quoniam bonus,
Psæume 135.

quoniam in æternum misericordia ejus.

Confitemini Deo deorum quoniam in æternum misericordia ejus.

Confitemini Domino dominorum, quoniam in æternum misericordia ejus.

Qui fecit mirabilia magna solus, quoniam in æternum misericordia ejus.

Qui fecit cœlos in intellectu, quoniam in æternum misericordia ejus.

Qui firmavit terram super aquas, quoniam in æternum misericordia ejus.

Qui fecit luminaria magna, quoniam in æternum misericordia ejus.

Solem in potestatem diei, quoniam in æternum misericordia ejus.

Lunam & stellas in potestatem noctis, quoniam in æternum misericordia ejus.

(**C**onfitemini Domino, quoniam bonus, quoniam in æternum misericordia ejus.)

Qui percussit Ægyptum cum primogenitis eorum, quoniam in æternum misericordia ejus.

Qui eduxit Israel de medio eorum, quo-

niam in æternum misericordia ejus.

In manu potenti, & brachio excelso,
quoniam in æternum misericordia ejus.

Qui divisit mare rubrum in divisiones;
quoniam in æternum misericordia ejus.

Et eduxit Israel per medium ejus,
quoniam in æternum misericordia ejus.

Et excussit Pharaonem & virtutem ejus
in mari rubro, quoniam in æternum misericordia ejus.

Qui traduxit populum suum per desertum,
quoniam in æternum misericordia ejus.

Qui percussit Reges magnos, quoniam
in æternum misericordia ejus.

Et occidit Reges fortes, quoniam in
æternum misericordia ejus.

Sehon, Reges Amorrhæorum, quoniam
in æternum misericordia ejus.

Et og, Regem Basan, quoniam in æternum
misericordia ejus.

Et dedit terram eorum hæreditatem,
quoniam in æternum misericordia ejus.

Hæreditatem Israel servo suo, quoniam
in æternum misericordia ejus.

Quia in humilitate nostra memor fuit nostri, quoniam in æternum misericordia ejus.

Et redemit nos ab inimicis nostris, quoniam in æternum misericordia ejus.

Qui dat escam omni carni, quoniam in æternum misericordia ejus.

Confitemini Deo cœli, quoniam in æternum misericordia ejus.

Confitemini Domino dominorum; quoniam in æternum misericordia ejus.

Psæume 136.

Super flumina Babylonis, illic sedimus, & flevimus cum recordaremur Sion.

In salicibus in medio ejus, suspendimus organa nostra.

Quia illic interrogaverunt nos, qui captivos duxerunt nos, verba cantionum.

Et qui abduxerunt nos, hymnum cantate nobis de canticis Sion.

Quomodo cantabimus canticum Domini, in terrâ alienâ.

Si oblitus fuero tui, Jerusalem, oblivioni detur dextera mea.

Adhæreat

Adhæreat lingua mea faucibus
non meminero tui.

Si non proposuero Ierusalem,
incipio lætitiæ meæ.

Memor esto, Domine, filiorum Edom,
in die Ierusalem.

Qui dicunt: Exinanite, exinanite, us-
que ad fundamentum in eâ.

Filia Babylonis misera: beatus qui re-
tribuet tibi retributionem tuam quam re-
tribuisti nobis.

Beatus qui tenebit, & allidet parvulos
tuos ad petram.

Psæume 137.

Confitebor tibi, Domine, in toto corde
meo; quoniam audisti verba oris mei.

In conspectu Angelorum psallam tibi:
adorabo ad templum sanctum tuum.

Et confitebor nomini tuo super miseri-
cordiâ tuâ & veritate tuâ; quoniam mag-
nificasti super omne nomen sanctum tuum.

In quacumque die invocavero te, exaudi
me: multiplicabis in animâ meâ virtutem.

Confiteantur tibi, Domine, omnes Re-

Q

quia audierunt omnia verba.

stent in viis Domini, quoniam
est gloria Domini.

Quoniam excelsus Dominus, & humi-
lia respicit, & alta à longè cognoscit.

Si ambulavero in medio tribulationis,
vivificabis me: super iram inimicorum
meorum extendisti manum tuam, & sal-
vum me fecit dextera tua.

Domine, retribuet pro me: Domine,
misericordia tua in seculum; opera ma-
nuum tuarum ne despicias.

Pseaume 138.

Domine, probasti me, & cognovisti
me: tu cognovisti sessionem meam,
& resurrectionem meam.

Intellexisti cogitationes meas de longè:
semitam meam, & funiculum meum in-
vestigasti.

Et omnes vias meas prævidisti, quia
non est sermo in linguâ meâ.

Ecce, Domine, tu cognovisti omnia
novissima & antiqua: tu formasti me, &

posuisti super me manum tuam.

Mirabilis facta est scientia tua ex me, confortata est, & non potero ad eam.

Quò ibo à spiritu tuo? & quò à facie tuâ fugiam.

Si ascendero in cœlum, tu illic es: si descendero in infernum, ades.

Si sumpsero pennas meas diluculo, & habitavero in extremis maris.

Etenim illuc manus tua deducet me, & tenebit me dextera tua.

Et dixi: forsitan tenebræ conculcabunt me; & nox illuminatio mea in deliciis meis.

Quia tenebræ non obscurabuntur à te, & nox sicut dies illuminabitur: sicut tenebræ ejus, ita & lumen ejus.

Quia tu possedisti renes meos: suscepisti me de utero matris meæ.

CONfitebor tibi (Domine) quia terribiliter magnificatus es, mirabilia opera tua, & anima mea cognoscit nimis.

Non est occultatum os meum à te, quod fecisti in occulto; & substantia mea in inferioribus terræ,

Imperfectum meum viderunt oculi tui ;
& in libro tuo omnes scribentur : dies for-
mabuntur , & nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificati sunt amici
tui , Deus : nimis confortatus est princi-
patus eorum.

Dinumerabo eos , & super arenam mul-
tiplicabuntur : exurrexi , & adhuc sum te-
cum.

Si occideris , Deus peccatores ; viri san-
guinum , declinate à me.

Quia dicitis in cogitatione : Accipient
in vanitate civitates tuas.

Nonne qui oderunt te , Domine , ode-
ram , & super inimicos tuos tabescebam.

Perfecto odio oderam illos ; & inimici
facti sunt mihi.

Proba me , Deus , & scito cor meum :
interroga me , & cognosce semitas meas.

Et vide si via iniquitatis in me est , &
deduc me in viâ æternâ.

Pseaume 139.

ERipe me , Domine , ab homine malo :
à viro iniquo eripe me.

Qui cogitaverunt iniquitates in corde :
totâ die constituebant prælia.

Acuerunt linguas suas sicut serpentis :
venenum aspidum sub labiis eorum.

Custodi me , Domine , de manu pecca-
toris ; & ab hominibus iniquis eripe me.

Qui cogitaverunt supplantare gressus
meos ; absconderunt superbi laqueum mihi.

Et funes extenderunt in laqueum : juxta
iter scandalum posuerunt mihi.

Dixi Domino : Deus meus es tu ; exau-
di , Domine , vocem deprecationis meæ.

Domine , Domine , virtus salutis meæ,
obumbrasti super caput meum in
die belli.

Ne tradas me , Domine , à desiderio meo
peccatori ; cogitaverunt contra me ; ne de-
relinquas me , ne fortè exaltentur.

Caput circuitus eorum ; labor labiorum
ipsorum operiet eos.

Cadent super eos carbones : in ignem
dejicies eos ; in miseriis non subsistent.

Vir linguosus non dirigetur in terrâ :
virum injustum mala capient in interitu.

Cognovi quia faciet Dominus iudicium
inopis, & vindictam pauperum.

Verumtamen iusti confitebuntur nomini
tuo; & habitabunt recti cum vultu tuo.

Pseaume 140.

Domine, clamavi ad te, exaudi me:
Intende voci meæ, cum clamavero
ad te.

Dirigatur oratio mea sicut incensum in
conspectu tuo: elevatio manuum mearum,
sacrificium vespertinum.

Pone, Domine, custodiam ori meo, &
ostium circumstantiæ labiis meis.

Non declines cor meum in verba mali-
tiæ: ad excusandas excusationes in pec-
catis.

Cum hominibus operantibus iniquita-
tem: & non communicabo cum electis eo-
rum.

Corripiet me iustus in misericordia, &
increpabit me: oleum autem peccatoris
non impinguet caput meum.

Quoniam adhuc & oratio mea, in bene-
placitis eorum.

Absorpti sunt juncti petrae iudices eorum : audient verba mea , quoniam poterunt.

Sicut crassitudo terrae erupta est super terram , dissipata sunt ossa nostra secus infernum.

Quia ad te , Domine , Domine , oculi mei : in te speravi , non auferas animam meam.

Custodi me à laqueo quem statuerunt mihi , & à scandalis operantium iniquitatem.

Cadent in retiaculo ejus peccatores : singulariter sum ego , donec transeam.

Pseaume 141.

VOce meâ ad Dominum clamavi : voce meâ ad Dominum deprecatus sum.

Effundo in conspectu ejus orationem meam , & tribulationem meam ante ipsum pronuntio.

In deficiendo ex me spiritum meum ; & tu cognovisti semitas meas.

In viâ hac quâ ambulabam , absconderunt laqueum mihi.

Considerabam ad dexteram, & videbam; & non erat qui cognosceret me.

Periit fuga à me; & non est qui requirat animam meam.

Clamavi ad te, Domine; dixi: Tu es spes mea, portio mea in terrâ viventium.

Intende ad deprecationem meam; quia humiliatus sum nimis.

Libera me à persecquentibus me; quia conforati sunt super me.

Educ de custodiâ animam meam, ad confitendum nomini tuo: me expectant iusti, donec retribuas mihi.

Pseaume 142.

Domine, exaudi orationem meam; auribus percipe obsecrationem meam in veritate tuâ; exaudi me in tuâ justitiâ.

Et non intres in iudicium cum seruo tuo; quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis vivens.

Quia persecutus est inimicus animam meam: humiliavit in terrâ vitam meam.

Collocavit me in obscuris sicut mortuos seculi; & anxius est super me spiritus

meus : in me turbatum est cor meum.

Memor fui dierum antiquorum : meditatatus sum in omnibus operibus tuis , in factis manuum tuarum meditabar.

Expandi manus meas ad te : anima mea sicut terra sine aquâ tibi.

Velociter exaudi me , Domine ; defecit spiritus meus.

Non avertas faciem tuam à me ; & similis ero descendentibus in lacum.

Auditam fac mihi manè misericordiam tuam ; quia in te speravi.

Notam fac mihi viam , in quâ ambulem : quia ad te levavi animam meam.

ERipe me de inimicis meis , Domine , ad te confugi : doce me facere voluntatem tuam , quia Deus meus es tu.

Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam : propter nomen tuum , Domine , vivificabis me in æquitate tuâ.

Educes de tribulatione animam meam ; & in misericordia tua disperdes inimicos meos.

Et perdes omnes qui tribulant animam

meam ; quoniam ego servus tuus sum.

Pſeume 143.

Benedictus Dominus Deus meus , qui docet manus meas ad prælium , & digitos meos ad bellum.

Misericordia mea , & refugium meum ; susceptor meus , & liberator meus.

Protektor meus , & in ipſo ſperavi : qui ſubdit populum meum ſub me.

Domine , quid eſt homo , quia innotuiſti ei ? aut filius hominis , quia reputas eum ?

Homo vanitati ſimilis factus eſt : dies ejus ſicut umbra prætereunt.

Domine , inclina cœlos tuos , & deſcende : tange montes , & fumigabunt.

Fulgura coruſcationem , & diſſipabis eos : emitte ſagittas tuas , & conturbabis eos.

Emitte manum tuam de alto : eripe me , & libera me de aquis multis , de manu filiorum alienorum.

Quorum os locutum eſt vanitatem ; & dextera eorum , dextera iniquitatis.

DEus , canticum novum cantabo tibi :
in psalterio decachordo psallam tibi.

Qui das salutem regibus ; qui redemisti
David servum tuum ; de gladio maligno
eripe me.

Et erue me de manu filiorum alienorum,
quorum os locutum est vanitatem ; & dex-
tera eorum , dextera iniquitatis.

Quorum filii sicut novellæ plantationes,
in juventute suâ.

Filiæ eorum compositæ , circumornatæ,
ut similitudo templi.

Promptuaria eorum plena , eructantia
ex hoc in illud.

Oves eorum foetosæ , abundantes in
egressibus suis ; boves eorum crassæ.

Non est ruina maceriæ , neque transi-
tus , neque clamor in plateis eorum.

Beatum dixerunt populum cui hæc sunt :
beatus populus , cujus Dominus , Deus
ejus.

Psæume 144.

EXaltabo te , Deus meus Rex , & be-
nedicam nomini tuo in seculum , &
in seculum seculi.

Per singulos dies benedicam tibi : & laudabo nomen tuum in seculum, & in seculum seculi.

Magnus Dominus, & laudabilis nimis, & magnitudinis ejus non est finis.

Generatio & generatio laudabit opera tua, & potentiam tuam pronuntiabunt.

Magnificencia gloriæ sanctitatis tuæ loquentur, & mirabilia tua narrabunt.

Et virtutem terribilium tuorum dicent, & magnitudinem tuam narrabunt.

Memoriam abundantiae suavitatis tuæ eruclabunt, & justitiâ tuâ exultabunt.

Miserator, & misericors Dominus, patiens & multum misericors.

Suavis Dominus universis, & miserationes ejus super omnia opera ejus.

Confiteantur tibi, Domine, omnia opera tua; & sancti tui benedicant tibi.

Gloriam regni tui dicent, & potentiam tuam loquentur;

Ut notam faciant filiis hominum potentiam tuam, & gloriam magnificentiae regni tui.

Regnum tuum , regnum eternum seculorum ; & dominatio tua in omni generatione & generationem.

Fidelis Dominus in omnibus verbis suis , & sanctus in omnibus operibus suis.

Allevat Dominus omnes qui corruunt , & erigit omnes elisos.

Oculi omnium in te sperant , Domine , & tu das escam illorum in tempore opportuno.

Aperis tu manum tuam , & imples omne animal benedictione.

Justus Dominus in omnibus viis suis , & sanctus in omnibus operibus suis.

Propè est Dominus omnibus invocantibus eum , omnibus invocantibus eum in veritate.

Voluntatem timentium se faciet , & deprecationem eorum exaudiet , & salvos faciet eos.

Custodit Dominus omnes diligentes se , & omnes peccatores disperdet.

Laudationem Domini loquetur os meum : & benedicat omnis caro nomini sancto ejus in seculum , & in seculum seculi.

Lauda, anima mea Dominum : laudabo Dominum in vitâ meâ, pſallam Deo meo quamdiù fuero.

Nolite confidere in principibus : in filiis hominum, in quibus non est ſalus.

Exibit ſpiritus ejus, & revertetur in terram ſuam : in illâ die peribunt omnes cogitationes eorum.

Beatus cujus Deus Jacob adjutor ejus, ſpes ejus in Domino Deo ipſius, qui fecit cœlum & terram, mare, & omnia quæ in eis ſunt.

Qui cuſtodit veritatem in ſeculum, facit judicium injuriis patientibus, dat eſcam eſurientibus.

Dominus ſolvit compeditos : Dominus illuminat cœcos.

Dominus erigit eliſos : Dominus diligit juſtos.

Dominus cuſtodit advenas, pupillum & viduam ſuſcipiet, & vias peccatorum diſperdet.

Regnabit Dominus in ſecula ? Deus tuus, Sion, in generationem & generationem.

Pſeume 146.

Laudate Dominum, quoniam bonus est
psalmus : Deo nostro fit jucunda de-
coraque laudatio.

Ædificans Jerusalem Dominus : dis-
persiones Israelis congregabit.

Qui sanat contritos corde, & alligat
contritiones eorum.

Qui numerat multitudinem stellarum,
& omnibus eis nomina vocat.

Magnus Dominus noster, & magna
virtus ejus, & sapientiæ ejus non est
numerus.

Suscipiens mansuetos Dominus : hu-
milians autem peccatores usque ad terram.

Præcinite Domino in confessione :
psallite Deo nostro in citharâ.

Qui operit cœlum nubibus, & parat
terræ pluviam.

Qui producit in montibus fœnum, &
herbam servituti hominum.

Qui dat jumentis escam ipsorum, &
pullis corvorum invocantibus eum.

Non in fortitudine equi voluntatem

habebit; nec in tibiis viri beneplacitum erit ei.

Beneplacitum est Domino super timentes eum, & in eis qui sperant super misericordiâ ejus.

Pseaume 147.

Lauda, Jerusalem, Dominum: lauda Deum tuum, Sion.

Quoniam confortavit seras portarum tuarum, benedixit filiis tuis in te.

Qui posuit fines tuos pacem, & adipe frumenti satiat te.

Qui emittit eloquium suum terræ, velociter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam, nebulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystallum suam sicut buccellas: ante faciẽm frigoris ejus quis sustinebit?

Emittet verbum suum, & liquefaciet ea: stabit spiritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annuntiat verbum suum Jacob, justitias & judicia sua Israel.

Non fecit taliter omni nationi, & judicia sua non manifestavit eis.

Pseaume.

Laudate Dominum de cœlis : laudate eum in excelsis.

Laudate eum, omnes Angeli ejus : laudate eum, omnes virtutes ejus.

Laudate eum, sol & luna : laudate eum, omnes stellæ & lumen.

Laudate eum, cœli cœlorum : & aquæ omnes quæ super cœlos sunt, laudent nomen Domini.

Quia ipse dixit, & facta sunt : ipse mandavit, & creata sunt.

Statuit ea in æternum, & in seculum seculi : præceptum posuit & non præteribit.

Laudate Dominum de terrâ ; dracones, & omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glacies, spiritus procellarum, quæ faciunt verbum ejus,

Montes, & omnes colles ; ligna fructifera, & omnes cedri.

Bestiæ, & universa pecora ; serpentes & volucres pennatæ.

Reges terræ, & omnes populi ; principes & omnes iudices terræ.

Juvenes & virgines, senes cum junio-

ribus, laudent nomen Domini, quia exaltatum est nomen ejus solius.

Confessio ejus super cœlum & terram, & exaltavit cornu populi sui.

Hymnus omnibus sanctis ejus, filiis Israel, populo appropinquanti sibi.

Pseaume 149.

CAntate Domino canticum novum: laus ejus in ecclesiâ sanctorum.

Lætetur Israel in eo qui fecit eum; & filii Sion exultent in Rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: in tympano & psalterio psallant ei.

Quia beneplacitum est Domino in populo suo, & exultabit mansuetos in salutem.

Exultabunt sancti in gloriâ: lætabuntur in cubilibus suis.

Exaltationes Dei in gutture eorum, & gladii ancipites in manibus eorum.

Ad faciendam vindictam in nationibus, increpationes in populis.

Ad alligandos Reges eorum in compedibus, & nobiles eorum in manicis ferreis.

Ut faciant in eis iudicium conscriptum:
gloria hæc est omnibus sanctis ejus.

Pseaume 150.

Laudate Dominum in sanctis ejus :
laudate eum in firmamento virtutis
ejus.

Laudate eum in virtutibus ejus : laudate
eum secundùm multitudinem magnitudi-
nis ejus.

Laudate eum in sono tubæ : laudate
eum in psalterio & citharâ.

Laudate eum in tympano & choro :
laudate eum in chordis & organo.

Laudate eum in cymbalis bene sonan-
tibus : laudate eum in cymbalis jubilatio-
nis : omnis spiritus laudet Dominum.

Les Vêpres du Dimanche.

Dixit Dominus, page 199.

Confitebor tibi, p. 200.

Beatus vir, p. 201. Laudate pueri, p. 202.

In exitu, 203.

Hymne à Rome. S. Ambroise.

Lucis creator optime,
 Lucem dierum proferens,
 Primordiis lucis novæ,
 Mundi parans originem.

Qui mane junctum vesperi
 Diem vocari præcipis:
 Tetrum cahos illabitur,
 Audi preces cum fletibus.

Ne mens gravata crimine,
 Vitæ fit exul munere,
 Dum nil perenne cogitat,
 Seseque culpis illigat.

Cœlorum pulset intimum;
 Vitale tollat præmium:
 Vitemus omne noxium:
 Purgemus omne pessimum.

Præsta, Pater piissime,
 Patrique compar Unice,
 Cum Spiritu Paracleto,
 Regnans per omne seculum. Amen.

Magnificat, anima mea Dominum.
 Et exultavit spiritus meus, in Deo sa-
 lutari meo.

Quia respexit humilitatem ancillæ suæ :
 ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes
 generationes.

Quia fecit mihi magna qui potens est ;
 & sanctum nomen ejus.

Et misericordia ejus à progenie in pro-
 genes , timentibus eum.

Fecit potentiam in brachio suo : disper-
 sit superbos mente cordis sui.

Deposuit potentes de sede , & exaltavit
 humiles.

Esfurientes implevit bonis , & divites di-
 misit inanes.

Suscepit Israel puerum suum , recorda-
 tus misericordiæ suæ.

Sicut locutus est ad patres nostros Abra-
 ham , & semini ejus in secula.

A C O M P L I E S.

CONverte nos, Deus, salutaris noster ;
 Et averte iram tuam à nobis.

Deus, in adjutorium, &c.

Pseaume 4. Cum invocarem, page 4.

Pseaume 30. In te, page 47.

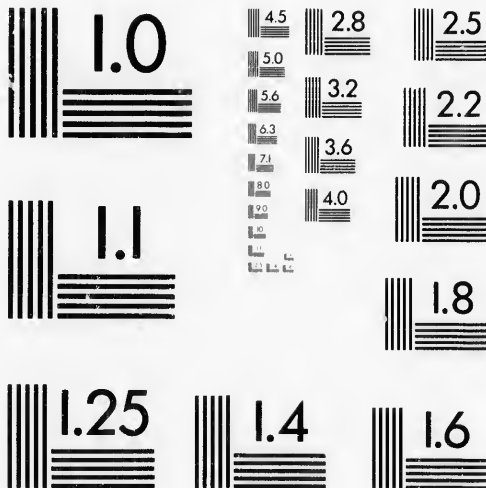
Pseaume 90. Qui habitat, page 161.

Pf. 133. Ecce, p. 235.

MICROCOPY RESOLUTION TEST CHART

(ANSI and ISO TEST CHART No. 2)

APPLIED IMAGE Inc

1653 East Main Street
Rochester, New York 14609 USA
(716) 482 - 0300 - Phone
(716) 288 - 5989 - Fax

Antienne. Scuto circumdabit te veritas
ejus : non timebis à timore nocturno.

Hymne.

TE lucis ante terminum,
Rerum creator, poscimus,
Ut pro tuâ clementiâ,
Sis præful ad custodiam.
Procul recedant somnia.
Et Noctium phantasmata,
Hostemque nostrum comprime,
Ne polluantur corpora.
Præsta, Pater omnipotens,
Per Jesum Christum Dominum,
Qui tecum in perpetuum
Regnat cum Sancto Spiritu. Amen.

Dans l'Office de la Vierge. Hymne.

Virgo Dei genitrix, quem totus non
capit orbis :
In tua se clausit viscera factus homo.
Hinc merito dicent te secula cuncta bea-
tam.
Hinc populi matrem te dominamque co-
lunt.
Suscipe quos pia plebs tibi pendere certat
honores.

Annue, sollicita quam prece poscit opem.
 Gloria magna Patri, compar fit gloria nato.
 Amborum tibi par, Spiritus alme decus.
 Amen.

Chapitre I. *Tess.* 5

OMnes vos filii lucis estis, & filii diei:
 non sumus noctis, neque tenebra-
 rum: igitur non dormiamus sicut & cæ-
 teri, sed vigilemus & sobrii simus.

Chapitre. *Jerem.* 4. à Rome.

TU autem in nobis es, Domine, &
 nomen tuum invocatum est super
 nos: ne derelinquas nos.

r. Deo gratias.

r. In manus tuas, Domine, com-
 mendo spiritum meum. In manus tuas, &c.

v. Redemisti me, Domine, Deus veri-
 tatis, Commendo. Gloria. In manus.

v. Custodi me, Domine, ut pupillam
 oculi:

r. Sub umbrâ alarum tuarum protege me.

Cantique de Siméon. *Luc.* 2.

Nunc dimittis servum tuum, Domine,
 secundum verbum tuum in pace.

Quia viderunt oculi mei, salutare tuum.

Quod parasti, ante faciem omnium populorum.

Lumen ad revelationem gentium; & gloriam plebis tuæ Israel. Gloria Patri.

Ant. Salva nos, Domine, vigilantes, custodi nos dormientes, ut vigilemus cum Christo, & requiescamus in pace.

Ant. Domine, dabis pacem nobis; omnia enim opera nostra operatus es nobis.

Oremus.

Visita, quæsumus, Domine, habitationem istam; & omnes insidias inimici ab eâ longè repelle: Angeli tui sancti habitant in eâ, qui nos in pace custodiant, & benedictio tua fit super nos semper. Per Dominum nostrum, &c.

Antienne à la Sainte Vierge.

Inviolata, integra, & casta es, Maria, quæ es effecta frigida cœli porta;
O Mater alma Christi charissima,
 Suscipe pia laudum præconia,
 Nostra ut pura pectora sint & corpora.
 Te nunc flagitant devota corda & ora.

Tua per precata dulcifona
 Nobis concedas veniam per secula ,
 O benigna , ô Regina , ô Maria !
 Quæ sola inviolata permansisti.

Le Lundi à Vêpres.

Dilexi , quoniam , page 205.

Levavi oculos , page 226.

Nisi quia , page 228.

In convertendo , page 229.

Super flumina , page 240.

Le Mardi à Vêpres.

Ad Dominum , p. 225. Lætatus , p. 226.
 Ecce quam bonum , page 235. Domine cla-
 mavi , page 246. Voce meâ , page 247.

Le Mercredi à Vêpres.

Ad te levavi , p. 227. Qui confidunt ,
 p. 229. Nisi Dominus , p. 230. De pro-
 fundis , p. 232. Domine , non est , p. 233.

Le Jeudi à Vêpres.

Credidi propter , pag. 206. Confitebor
 tibi , 241. Exaltabo te , p. 251. Misera-
 tor , p. 252. Justus Dominus , p. 253.

Le Vendredi à Vêpres.

Sæpè expugnaverunt , p. 231. Domine

probasti, p. 242. Confitebor tibi, p. 243.
Eripe me, p. 244. Domine, Domine, p. 245.

Le Samedi à Vêpres.

† Beati omnes, p. 231. Memento, Do-
mine, p. 233. Juravit Dominus, p. 234.
Benedictus, p. 250. Deus canticum, p. 251.

CANTIQUE S

POUR LES LAUDES.

Cantiques des trois Jeunes hommes.

Dan. 3.

Pour le Dimanche.

Benedicite, omnia opera Domini, Do-
mino : laudate & superexaltate eum
in secula.

Benedicite, Angeli Domini, Domino :
benedicite, cœli, Domino.

Benedicite, aquæ omnes quæ super cœ-
los sunt, Domino : benedicite, omnes
virtutes Domini, Domino.

Benedicite, sol & luna, Domino : be-
nedicite, stellæ cœli, Domino.

Benedicite, omnis imber & ros, Domino:
 benedicite, omnes spiritus Dei, Domino.

Benedicite, ignis & æstus, Domino:
 benedicite, frigus & æstus, Domino.

Benedicite, rores & pruina, Domino:
 benedicite, gelu & frigus, Domino.

Benedicite, glaciæ & nives, Domino:
 benedicite, noctes & dies, Domino.

Benedicite, lux & tenebræ, Domino:
 benedicite, fulgura & nubes, Domino.

Benedicat terra Dominum; laudet &
 superexaltet eum in secula.

Benedicite, montes & colles, Domino:
 benedicite, uniuersa germinantia in terrâ,
 Domino.

Benedicite, fontes, Domino: benedicite,
 maria & flumina, Domino.

Benedicite, cete & omnia quæ mouen-
 tur in aquis, Domino: benedicite, omnes
 volucres cœli, Domino.

Benedicite, omnes bestiæ & pecora,
 Domino: benedicite, filii hominum, Do-
 mino.

Benedicat Israel Dominum: laudet &
 superexaltet eum in secula.

Benedicite, sacerdotes Domini, Domino : benedicite, servi Domini, Domino.

Benedicite, spiritus & animæ iustorum, Domino : benedicite, sancti & humiles corde, Domino.

Benedicite, Anania, Azaria, Misael, Domino : laudate & superexaltate eum in secula.

Benedicamus Patrem & Filium, cum sancto spiritu : laudemus & superexaltemus eum in secula.

Benedictus es, Domine, in firmamento cœli ; & laudabilis, & gloriosus, & superexaltatus in secula.

Cantique de Moÿse, pour le Lundi.

CAntemus Domino, gloriosè enim magnificatus est, equum & ascensorem deiecit in mare.

Fortitudo mea & laus mea Dominus, & factus est mihi in salutem.

Iste Deus meus, & glorificabo eum : Deus patris mei, & exaltabo eum.

Dominus quasi vir pugnator : omnipotens nomen ejus.

Currus Pharaonis & exercitum ejus
projecit in mare : electi principes ejus sub-
mersi sunt in mari rubro.

Abyssi operuerunt eos ; descenderunt in
profundum quasi lapis.

Dextera tua , Domine , magnificata est
in fortitudine : dextera tua , Domine , per-
cussit inimicum.

Et in multitudine gloriæ tuæ deposuisti
adversarios tuos : misisti iram tuam quæ
devoravit eos sicut stipulam.

Et in spiritu furoris tui congregatæ sunt
aquæ : stetit unda fluens , congregatæ sunt
abyssi in medio mari.

Dixit inimicus , persequar & compre-
hendam ; dividam spolia , implebitur ani-
ma mea.

Evaginabo gladium meum ; interficiet
eos manus mea.

Flavit spiritus tuus & operuit eos mare :
submersi sunt quasi plumbum in aquis ve-
hementibus.

Quis similis tui in fortibus , Domine ?
quis similis tui , magnificus in sanctitate ,

terribilis , atque laudabilis , & faciens mirabilia ?

Extendisti manum tuam , & devoravit eos terra.

Dux fuisti in misericordiâ tuâ populo quem redemisti , & potasti eum in fortitudine tua ad habitaculum sanctum tuum.

Ascenderunt populi , & irati sunt : dolores obtinuerunt habitatores Philisthiim.

Tunc conturbati sunt principes Edom ; robustos Moab obtinuit tremor ; obriguerunt omnes habitatores Chanaan.

Iruat super eos formido & pavor : in magnitudine brachii tui fiant immobiles quasi lapis.

Donec pertranseat populus tuus , Domine : donec pertranseat populus tuus iste quem possedisti..

Introduces eos , & plantabis in monte hæreditatis tuæ , firmissimo habitaculo tuo quod operatus es , Domine.

Sanctuarium tuum , Domine , quod firmaverunt manus tuæ.

Dominus regnabit, in æternum & ultrâ.

Ingressus est enim eques Pharao cum
curribus & equitibus ejus in mare; & re-
duxit super eos dominus aquas maris.

Filii autem Israel ambulaverunt per sic-
cum, in medio ejus.

Cantique d'Ezechias, pour le Mardi.

EGO dixi: in dimidio dierum meorum
vadam ad portas inferi; quæsi re-
siduum annorum meorum.

Dixi: non videbo dominum deum in
terra viventium: non aspiciam hominem
ultrà, & habitatorem quietis.

Generatio mea ablata est, & convoluta
est à me, quasi tabernaculum pastorum.

Præcisa est velut à texente, vita mea;
dum adhuc ordire, succidit me: de mane
usque ad vesperam finies me.

Sperabam usque ad mane; quasi leo sic
contrivit omnia ossa mea: de mane usque
ad vesperam finies me.

Sicut pullus hirundinis sic clamabo:
meditabor ut columba.

Attenuati sunt oculi mei suspicientes in

excelsum : domine , vim patior , responde pro me.

Quid dicam , aut quid respondebit mihi , cùm ipse fecerit ?

Recogitabo tibi omnes annos meos , in amaritudine animæ meæ.

domine , si sic vivitur , & in talibus vita spiritûs mei ; corripies me , & vivificabis me.

Ecce in pace amaritudo mea amarissima ; tu autem eruisti animam meam ut non periret.

Projecisti post tergum tuum , omnia peccata mea.

Quia non infernus confitebitur tibi , neque mors laudabit te : non expectabunt , qui descendunt in lacum , veritatem tuam.

Vivens , vivens ipse confitebitur tibi , sicut & ego hodiè : pater filiis notam faciet veritatem tuam.

domine : salvum me fac , & psalmos nostros cantabimus cunctis diebus vitæ nostræ in domo domini.

Cantique

Cantique d'Isaie . pour le Mercredi.

Confitebor tibi Domine , quoniam iratus es mihi : conversus est furor tuus , & consolatus es me.

Ecce Deus salvator meus : fiducialiter agam , & non timebo.

Quia fortitudo mea , & laus mea Dominus , & factus est mihi in salutem.

Haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris , & dicetis in die illâ : confitemini Domino , & invocate nomen ejus.

Notas facite in populis ad inventiones ejus : mementote quoniam excelsum est nomen ejus.

Cantate domino , quoniam magnificè fecit : annuntiate hoc in universâ terrâ.

Exulta & lauda , habitatio Sion : quia magnus in medio tui sanctus Israel.

Cantique d'Anne , pour le Jeudi.

Exultavit cor meum in domino , & exaltatum est cornu meum in deo meo.

dilatatum est os meum super inimicos meos : quia lætata sum in salutari tuo.

S

Non est sanctus, ut est dominus; neque enim est alius extra te; & non est fortis sicut deus noster.

Nolite multiplicare loqui sublimia, gloriantes: recedant vetera de ore vestro.

Quia deus scientiarum dominus est, & ipsi præparantur cogitationes.

Arcus fortium superatus est; & infirmi accincti sunt robore.

Repleti prius pro panibus se locaverunt; & famelici saturati sunt.

donec sterilis peperit plurimos; & quæ multos habebat filios, infirmata est.

dominus mortificat, & vivificat: & deducit ad inferos, reducit.

dominus pauperem facit & ditat: humiliat & subleuat.

Suscitat de pulvere egenum, & de stercore elevat pauperem.

Ut sedeat cum principibus, & solium gloriæ teneat.

domini enim sunt cardines terræ, & posuit super eos orbem.

Pedes sanctorum suorum servabit, &

impii in tenebris conticescent ; quia non
in fortitudine sua roborabitur vir.

dominum formidabunt adversarii ejus ;
& super ipsos in cœlis tonabit.

dominus judicabit fines terræ , & dabit
imperium Regi suo , & sublimabit cornu
Christi sui.

Cantique d' Habacuc , pour le Vendredi.

Domine , audivi auditionem tuam , &
timui.

domine , opus tuum : in medio anno-
rum vivifica illud.

In medio annorum notum facies : cùm
iratus fueris , misericordiæ recordaberis.

deus ab Austro veniet , & sanctus de
monte Pharan.

Operuit cœlos gloria ejus , & laudis
ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit , cornua in
manibus ejus : ibi abscondita est fortitudo
ejus.

Ante faciem ejus ibit mors , & egredie-
tur diabolus ante pedes ejus.

Stetit & mensus est terram : aspexit , &

dissolvit gentes ; & contriti sunt montes
seculi.

Incurvati sunt colles mundi , ab itineri-
bus æternitatis ejus.

Pro iniquitate vidi tentoria œthiopiæ :
turbabuntur pelles terræ Madian.

Numquid in fluminibus iratus es , Do-
mine ? aut in fluminibus furor tuus ? vel
in mari indignatio tua ?

Qui ascendes super equos tuos , & qua-
drigæ tuæ salvatio.

Suscitans suscitabis arcum tuum : jura-
menta tribubus quæ locutus es.

Fluvios scindes terræ ; viderunt te , &
doluerunt montes ; gurges aquarum tran-
siit.

Dedit abyssus vocem suam : altitudo
manus suas levavit.

Sol & luna steterunt in habitaculo suo ;
in luce sagittarum tuarum ibunt, in splen-
dore fulgurantis hastæ tuæ.

In fremitu conculcabis terram : & in
furore obstupescies gentes.

Egressus es in salutem populi tui , in
salutem cum Christo tuo.

Præcussisti caput de domo impii; denudasti fundamentum ejus usque ad colum.

Maledixisti sceptris ejus, capiti bellatorum ejus, venientibus ut turbo ad dispergendum me.

Exultatio eorum, sicut ejus qui devorat pauperem in abscondito.

Viam fecisti in mari equis tuis, in luto aquarum multarum.

Exultatio eorum, sicut ejus qui devorat pauperem in abscondito.

Viam fecisti in mari equis tuis, in luto aquarum multarum.

Audivi, & conturbatus est venter meus: à voce contremuerunt labia mea.

Ingrediatur putredo in ossibus meis, & subter me scateat.

Ut requiescam in die tribulationis, ut ascendam ad populum accinctum nostrum.

Ficus enim non florebit; & non erit germen in vineis.

Mentientur opus olivæ; & arva non afferent cibum.

Abscindetur de ovili pecus : & non erit armentum in præsepibus.

Ego autem in Domino gaudebo , & exultabo in Deo Jesu meo.

Deus Dominus fortitudo mea ; & ponet pedes meos quasi cervorum.

Et super excelsa mea deducet me victor in psalmis canentem.

Cantique de Moÿse , pour le Samedi.

Audite , cœli , quæ loquor , audiat terra verba oris mei.

Concresecat ut pluvia doctrina mea : fluat ut ros eloquium meum.

Quasi imber super herbam , & quasi stillæ super gramina.

Quia nomen Domini invocabo : date magnificentiam Deo nostro.

Dei perfecta sunt opera , & omnes viæ ejus judicia : Deus fidelis ; & absque ullâ iniquitate justus & rectus.

Peccâverunt ei , & non filii ejus in foribus : generatio prava atque perversa.

Hæccine reddis Domino , popule stulte & insipiens ?

Numquid non ipse est pater tuus, qui possedit te, & fecit, & creavit te?

Memento dierum antiquorum: cogita generationes singulas.

Interroga patrem tuum, & annuntiabit tibi: majores tuos, & dicent tibi.

Quando dividebat altissimus gentes, quando separabat filios Adam.

Constituit terminos populorum, juxta numerum filiorum Israel.

Pars autem Domini populus ejus: Jacob funiculus hereditatis ejus.

Invenit eum in terra desertâ, in loco horroris, & vastæ solitudinis.

Circumduxit eum, & docuit, & custodivit quasi pupillam oculi sui.

Sicut aquila provocans ad volandum pullos suos, & super eos volitans;

Expandit alas suas, & assumpsit eum: atque portavit in humeris suis.

Dominus solus dux ejus fuit: & non erat cum eo Deus alienus.

Constituit eum super excelsam terram, ut comederet fructus agrorum.

Ut sugeret mel de petrâ , oleumque de saxo durissimo ;

Butyrum de armento , & lac de ovibus, cum adipe agnorum & arietum filiorum Basan.

Et hircos cum medullâ tritici ; & sanguinem uvæ biberet meracissimum.

Incrassatus est dilectus , & recalcitravit ; incrassatus , impinguatus , dilatatus.

Dereliquit Deum factorem suum , & recessit à Deo salutari suo.

Provocaverunt eum in diis alienis ; & in abominationibus ad iracundiam concitaverunt.

Immolaverunt dæmoniis , & non Deo ; diis quos ignorabant.

Novi recentesque venerunt , quos non coluerunt patres eorum.

Deum qui te genuit , dereliquisti : & oblitus es Domini creatoris tui.

Vidit Dominus , & ad iracundiam concitatus est , quia provocaverunt eum filii sui & filiæ.

Et ait : abscondam faciem meam ab eis ; & considerabo novissima eorum.

Generatio enim perversa est, & infideles filii.

Ipsi me provocaverunt in eo qui non erat Deus, & irritaverunt in vanitatibus suis.

Et ego provocabo eos in eo qui non est populus, & in gente stultâ irritabo illos.

Ignis succensus est in furore meo, & ardebit usque ad inferni novissima.

Devorabitque terram cum germine suo, & montium fundamenta comburet.

Congregabo super eos mala; & sagittas meas complebo in eis.

Consumentur fame, & devorabunt eos aves morfu amarissimo.

Dentes bestiarum immittam in eos, cum furore trahentium super terram atque serpentium.

Foris vastabit eos gladius, & intus pavor, juventem simul ac virginem, lactentem cum homine sene.

Dixi: ubinam sunt? cessare faciam ex hominibus memoriam eorum.

Sed propter iram inimicorum distuli,

ne fortè superbirent hostes eorum.

Et dicerent; manus nostra excelsa, & non Dominus, fecit hæc omnia.

Gens absque consilio est, & sine prudentiâ: utinam saperent, & intelligerent, ac novissima providerent!

Quomodo persequatur unus mille, & duo fugent decem millia?

Nonne ideò quia Deus suus vendidit eos; & Dominus conclusit illos?

Non enim est Deus noster ut dii eorum; & inimici nostri sunt iudices.

De vineâ Sodomorum, vinea eorum, & de suburbanis Gomorræ.

Uva eorum, uva fellis; & botri amarissimi.

Fel draconum vinum eorum, & venenum aspidum insanabile.

Nonne hæc condita sunt apud me; & signata in thesauris meis?

Mea est ultio: & ego retribuam in tempore, ut labatur pes eorum.

Juxta est dies perditionis; & adesse festinant tempora.

Judicabit Dominus populum suum, &
in servis suis miserebitur.

Videbit quòd infirmata sit manus, &
clausi quoque defecerunt, residuique con-
sumpti sunt.

Et dicet : ubi sunt dii eorum, in quibus
habebant fiduciam.

De quorum victimis comedebant adi-
pes, & bibebant vinum libaminum ?

Surgant & opitulentur vobis, & in ne-
cessitate vos protegant.

Videte quòd ego sim solus, & non sit
alius Deus præter me.

Ego occidam, & ego vivere faciam ;
percutiam, & ego sanabo : & non est qui
de manu meâ possit eruere.

Levabo ad cœlum manum meam, &
dicam : Vivo ego in æternum.

Si acuero ut fulgur gladium meum, &
arripuerit judicium manus mea.

Reddam ultionem hostibus meis, & his
qui oderunt me, retribuam.

Inebriabo sagittas meas sanguine, &
gladius meus devorabit carnes.

De cruore occisorum, & de captivitate,
nudati inimicorum capitis.

Laudate, gentes, populum ejus; quia
sanguinem fervorum suorum ulciscetur.

Et vindictum retribuet in hostes eorum,
& propitius erit terræ populi sui.

*Cantique de Jonas, Chap. 2. Pour le Samedi
Saint à Laudes.*

Clamavi de tribulatione meâ ad Do-
minum, & exaudivit me.
De ventre inferi clamavi, & exaudisti
vocem meam.

Et projecisti me in profundum in corde
maris, & flumen circumdedit me.

Omnes gurgites tui, & fluctus tui, su-
per me transierunt.

Et ego dixi: Abiectus sum à conspectu
oculorum tuorum; verumtamen rursus
videbo templum sanctum tuum.

Circumdederunt me aquæ, usque ad
animam.

Adyffus vallavit me; pelagus operuit
caput meum.

Ad extrema montium descendi: terræ

vestes concluderunt me in æternum.

Et sublevabis de corruptione vitam meam; Domine, Deus meus.

Cùm angustiaretur in me anima mea, Domini recordatus sum; ut veniat ad te oratio mea ad templum sanctum tuum.

Qui custodiunt vanitates frustra, misericordiam suam derelinquunt.

Ego autem in voce laudis immolabo tibi: quæcumque vovi, reddam pro salute Domino.

Cantique de Tobie, Chap. 14. Pour le jour de la Dédicace.

Jerusalem civitas Dei, luce splendidâ fulgebis, & omnes fines terræ adorabunt te.

Nationes ex longinquo ad te venient: & munera deferentes adorabunt in te Dominum, & terram tuam in sanctificationem habebunt.

Nomen enim magnum, invocabunt in te.

Maledicti erunt qui contempserint te, & condemnati erunt omnes qui blasphemaverint te, benedictique erunt qui ædificaverint te.

Tu autem lætaberis in filiis tuis ; quoniam omnes benedicentur & congregabuntur ad Dominum.

Beati omnes qui diligunt te , & qui gaudent super pace tuâ.

Anima mea , benedic Dominum ; quoniam liberavit Jerusalem civitatem suam à cunctis tribulationibus ejus Dominus Deus noster.

Beatus ero si fuerint reliquæ seminis mei, ad videndam claritatem Jerusalem.

Portæ Jerusalem ex Sapphiro & smaragdo ædificabuntur ; & ex lapide pretioso omnis circuitus murorum ejus.

Ex lapide candido & mundo omnes plateæ ejus sternentur : & per vicos ejus Alleluia cantabitur.

Benedictus Dominus qui exaltavit eam ; & sit regnum ejus in secula seculorum super eam. Amen.

Cantique de Zacharie , Luc I. Pour les Laudes de tous les jours.

Benedictus Dominus Deus Israel, quia visitavit , & fecit redemptionem plebis suæ.

Et erexit cornu salutis nobis, in domo
David pueri sui.

Sicut locutus est per os sanctorum, qui
à seculo sunt, Prophetarum ejus.

Salutem ex inimicis nostris, & de manu
omnium qui oderunt nos.

Ad faciendam misericordiam cum patri-
bus nostris, & memorari testamenti sui
sancti.

Jusjurandum quod juravit ad Abraham
patrem nostrum, daturum se nobis.

Ut sine timore, de manu inimicorum
nostrorum liberati, serviamus illi.

In sanctitate & justitiâ coram ipso, om-
nibus diebus nostris.

Et tu, puer, Propheta Altissimi vo-
caberis; præbis enim ante faciem Do-
mini parare vias ejus.

Ad dandam scientiam salutis plebi ejus,
in remissionem peccatorum eorum.

Per viscera misericordiæ Dei nostri, in
quibus visitavit nos oriens ex alto.

Illuminare his qui in tenebris & in umbrâ
mortis sedent, ad dirigendos pedes nostros
in viam pacis.

LES PSEAUMES
DE LA PENITENCE.

Domine, ne in furore, *page 7.* Beati
quorum, *p. 50.* Domine, ne in
furore, *p. 64.* Miserere, *p. 87.* Domine
exaudi, *p. 174.* Deprofundis, *p. 232.*
Domine, exaudi, *p. 248.*

LES LITANIES DES SAINTS.

KYrie, eleison. Christe eleison.
Kyrie, eleison.

Christe audi nos. Christe, exaudi nos.
Pater de cœlis Deus, miserere nobis.
Fili Redemptor mundi Deus, mis.
Spiritus sancte Deus, mis.
Sancta Trinitas unus Deus, mis.
Sancta Maria, ora pro nobis.
Sancta Dei Genitrix, ora.
Sancta Virgo Virginum, ora.
Sancte Michael, ora.
Sancte Gabriel, ora.
Sancte Raphael, ora.
Omnes sancti Angeli & Archangeli, orate
pro nobis.

Omnes

Omnes sancti beatorum Spirituum ordi-
 nes , orate pro nobis.
 Sancte Joannes Baptista , ora pro nobis.
 Omnes sancti Patriarchæ & Prophetæ ,
 orate pro nobis.

Sancte Petre ,
 Sancte Paule ,
 Sancte Andrea ,
 Sancte Jacobe ,
 Sancte Joannes ,
 Sancte Thoma ,
 Sancte Jacobe ,
 Sancte Philippe ,
 Sancte Bartholomæe ,
 Sancte Matthæe ,
 Sancte Simon ,
 Sancte Thadæe ,
 Sancte Matthia ,
 Sancte Barnaba ,
 Sancte Luca ,
 Sancte Marce ,
 Omnes sancti Apostoli & Evangelistæ , ora.
 Omnes sancti Discipuli Domini , orate.
 Omnes sancti Innocentes , orate.

Ora pro nobis.

T

E.
 . Beati
 ne in
 omine
 . 232.
 N T S.
 .
 nos.
 nobis.
 mis.
 mis.
 mis.
 nobis.
 ora.
 ora.
 ora.
 ora.
 ora.
 , orate
 Omnes

Sancte Stephane,	ora.
Sancte Clemens,	ora.
Sancte Laurenti,	ora.
Sancte Vincenti,	orate.
Sancte Dionysi cum Sociis tuis,	orate.
Sancti Cosma & Damiane,	orate.
Sancti Gervasi & Protasi,	orate.
Sancte Sebastiane,	ora.
Omnes sancti Martyres,	orate.
Sancte Sylvester,	
Sancte Gregori,	
Sancte Ambrosi,	
Sancte Augustine,	
Sancte Hyeronime,	
Sancte Hilari,	
Sancte Martine,	
Sancte Remigi,	
Sancte Nicolae,	
Sancte Marcelle,	
Sancte Germane,	
Sancte Landerice,	
Sancte Eligi,	
Omnes sancti Pontifices & Confessores,	orate pro nobis.
Omnes sancti Doctores,	orate.

Ora pro nobis.

ora.
ora.
ora.
orate.
orate.
orate.
orate.
ora.
orate.

Ora pro nobis.

Sancte Antoni,
Sancte Benedicte,
Sancte Bernarde,
Sancte Dominice,
Sancte Francisce,
Sancte Ludovice,
Sancte Roche,
Omnes sancti Sacerdotes & Levitæ, orate.
Omnes sancti Monachi & Eremitæ, orate.
Sancta Anna,
Sancta Maria Magdalena,
Sancta Agatha,
Sancta Lucia,
Sancta Agnes,
Sancta Cœcilia,
Sancta Catharina,
Sancta Anastasia,
Sancta Genovefa,
Sancta Clotildis,
Sancta Bathildis,
Omnes sanctæ Virgines & Viduæ, orate.
Propitius esto, parce nobis, domine.
Propitius esto, exaudinos, domine.
Ab omni malo, libera nos, domine.

Ora pro nobis.

Ora pro nobis.

effiores,
nobis.
orate,

Ab omni peccato ,	libera.
Ab irâ tuâ ,	libera.
A subitanâ & improvisâ morte ,	libera.
Ab infidiis diaboli ,	libera.
Ab immundis cogitationibus ,	libera.
Ab irâ & odio, & omni malâ voluntate,lib.	
A fulgure & tempestate ,	libera.
A morte perpetuâ ,	libera.
Per myſterium sanctæ Incarnationis tuæ ,	
libera nos, domine.	
Per adventum tuum, ,	libera.
Per nativitatem tuam ,	libera.
Per Baptiſmum & ſanctum jejuni- um ,	libera.
Per Cruceim & Paſſionem tuam.	libera.
Per Mortem & Sepulturam tuam ,	libera.
Per admirabilem Aſcenſionem tuam,liber.	
Per adventum Spiritûs Sancti Paracliti,lib.	
In die judicii ,	libera.
Peccatores ,	Te rogamus , audi nos.
Ut ad veram pœnitentiam nos perducere digneris ,	te rog.
Ut remiſſionem peccatorum noſtrorum no- bis dones ,	te rog.

- Ut compunctionem cordis, fontemque lacrymarum nobis dones, te rog.
- Ut fidem, spem & charitatem nobis dones, te rog.
- Ut Ecclesiam tuam sanctam regere & conservare digneris, te rog.
- Ut dominum Apostolicum & omnes gradus Ecclesiæ in sanctâ religione conservare digneris, te rog.
- Ut Antistitem nostrum, & omnes congregationes illi commissas in tuo sancto obsequio conservare digneris, te rog.
- Ut Regem nostrum custodire digneris, te rog.
- Ut inimicos sanctæ Ecclesiæ humiliare digneris, te rog.
- Ut Regibus & principibus Christianis pacem & veram concordiam donare digneris, te rog.
- Ut cuncto populo Christiano pacem & unitatem largiri digneris, te rog.
- Ut nosmetipsos in tuo sancto servitio confortare & conservare digneris, te rog.
- Ut mentes nostras ad cœlestia desideria erigas, te rog.

Ut omnibus benefactoribus nostris sempiterna bona retribuas, te rog.

Ut animas nostras, fratrum, propinquorum, & benefactorum nostrorum ab æterna damnatione eripias, te rog.

Ut fructus terræ dare & conservare digneris, te rog.

Ut omnibus fidelibus defunctis requiem æternam donare digneris, te rog.

Ut nos exaudire digneris, te rog.

Fili Dei, te rogamus audi nos.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, parce nobis, Domine.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, exaudi nos, Domine.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miserere nobis.

Kyrie, eleison. Christe, eleison. Kyrie, eleison. Pater noster, &c.

R. Sed libera nos à malo.

V. Domine, non secundum peccata nostra facias nobis.

R. Neque secundum iniquitates nostras retribuas nobis.

v. Esto nobis, Domine, turris fortitudinis. R. A facie inimici.

v. Oremus pro Pastore nostro N.

R. Dominus conservet eum, & vivificet eum.

v. Pro Rege nostro N.

R. Domine, salvum fac Regem, & exaudi nos in die quâ invocaverimus te.

v. Pro benefactoribus nostris.

R. Retribuere dignare, Domine, omnibus nobis bona facientibus propter nomen sanctum tuum, vitam æternam.

v. Pro cunctis fidelibus defunctis.

R. Requiem æternam dona eis, Domine, & lux perpetua luceat eis.

v. Pro infirmis, afflictis, captivis & peregrinis.

R. Libera eos, Deus, ex omnibus tribulationibus suis.

v. Pro fratribus nostris absentibus.

R. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperantes in te.

v. Memor esto congregationis tuæ.

R. Quam possedisti ab initio.

v. Domine, exaudi orationem meam.

r. Et clamor meus ad te veniat.

Pſeume Deus, in adiutorium. *page* 117.

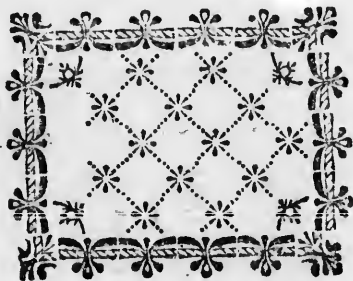
v. Domine exaudi orationem meam.

r. Et clamor meus ad te veniat.

Oremus.

DEus, cui proprium est misereri semper & parcere: suscipe deprecationem nostram, ut nos, & omnes famulos tuos quos delictorum catena constringit, miseratio tuæ pietatis clementer absolvat.

Fidelium, Deus, omnium conditor & redemptor, animabus famulorum famularumque tuarum remissionem cunctorum tribue peccatorum, ut indulgentiam quam semper optaverunt, piis supplicationibus consequantur.

LES REPONS DE LA MESSE.

le Pretre. **I**Ntroibo ad altare Dei.

le Clerc. **I** Ad Deum qui lætificat juventutem meam.

le Pr. Judica me, Deus; & discerne causam meam de gente non sancta, ab homine iniquo & doloso erue me.

le Cl. Quia tu es Deus fortitudo mea, quare me repulisti, & quare tristis incedo dum affligit me inimicus.

le Pr. Emitte lucem tuam, & veritatem tuam, ipsa me deduxerunt & adduxerunt in montem sanctum tuum & in tabernacula tua.

le Cl. Et introibo ad altare Dei, ad Deum qui lætificat juventutem meam.

le Pr. Confitebor tibi in cithara Deus, Deus meus, quare tristis es anima mea, & quare conturbas me.

le Cl. Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi salutare vultus mei & Deus meus.

le Pr. Gloria Patri & Filio & Spiritui sancto.

le Cl. Sicut erat in principio & nunc, & semper, & in secula seculorum, Amen.

le Pr. Introibo ad altare Dei.

le Cl. Ad Deum qui lætificat juventutem meam.

le Pr. Adjutoriur. nostrum in nomine Domini,

le Cl. Qui fecit cœlum & terram.

le Pr. Confiteor Deo, &c.

le Cl. Misereatur tui omnipotens Deus , & dimissis peccatis tuis , perducatur te ad vitam æternam.
Amen.

le Cl. Confiteor , &c.

le Pr. Misereatur , &c.

le Cl. Amen.

le Pr. Indulgentiam , &c.

le Cl. Amen.

le Pr. Deus tu conversus vivificabis nos.

le Cl. Et plebs tua lætabitur in te.

le Pr. Ostende nobis , Domine , misericordiam tuam.

le Cl. Et salutare tuum da nobis.

le Pr. Domine exaudi orationem meam.

le Cl. Et clamor meus ad te veniat.

le Pr. Dominus vobiscum.

le Cl. Et cum spiritu tuo.

le Pr. Kyrie , eleison. } *trois fois.*

le Cl. Christe , eleison. }

le Pr. Dominus vobiscum.

le Cl. Et cum spiritu tuo.

A la fin de l'Épître. Deo gratias.

le Pr. Sequentia sancti Evangelii.

le Cl. Gloria tibi , Domine.

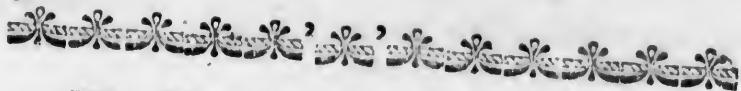
Après l'Évangile. Laus tibi , Christe.

le Pr. Orate fratres.

le Cl. Suscipiat Dominus hoc sacrificium de manibus tuis ad laudem & gloriam nominis sui , ad utilitatem quoque nostram , totiusque Ecclesiæ suæ sanctæ.

- le Pr.* Per omnia secula seculorum.
le Cl. Amen.
le Pr. Dominus vobiscum.
le Cl. Et cum spiritu tuo.
le Pr. Sursum corda.
le Cl. Habemus ad Dominum.
le Pr. Gratias agamus Domino Deo nostro.
le Cl. Dignum & justum est.
le Pr. Per omnia secula seculorum.
le Cl. Amen.
le Pr. Et ne nos inducas in tentationem.
le Cl. Sed libera nos à malo.
le Pr. Pax Domini sit semper vobiscum.
le Cl. Et cum spiritu tuo.
le Pr. Ite, Missa est, ou Benedicamus Domino.
le Cl. Deo gratias.

PRIERES

POUR RENOUVELLER LES PROMESSES DU BAPTEME.

MOn Dieu, je vous remercie de tout mon cœur de la grace inestimable que vous m'avez faite, en me faisant naître de parens Chrétiens & Catholiques, & me faisant renaître par le saint Baptême, par lequel d'esclave du Démon, je suis devenu votre enfant, celui de votre Eglise, & l'héritier de votre gloire.

Je sçais, mon Dieu, qu'en me faisant toutes les graces au saint Baptême, vous avez voulu que je-m'engageasse solennellement à votre service, & que, devant vos Anges & votre Eglise, je vous fisse serment de fidélité, en renonçant à Satan & au monde, vos ennemis & les miens.

Quoique je ne l'aye fait alors que par la bouche de mes Parrains, qui ont répondu pour moi ; comme, cependant j'ai ratifié leurs promesses autant de fois que je me suis confessé Chrétien, je reconnois que je suis indispensablement obligé de les garder avec beaucoup de soin.

Mais hélas, Seigneur ! en faisant réflexion sur ma vie passée, je suis obligé d'avouer à ma confusion, que j'ai violé ces saintes promesses autant de fois que je vous ai offensé ; puisqu'en vous offensant, je me suis tourné du côté de vos ennemis, pour les servir contre vous. Je mériterois que votre justice me traitât comme un parjure & un traître ; mais votre bonté infinie ne veut pas la mort du pécheur, mais plutôt qu'il se convertisse, & qu'il vive. Je reviens donc à vous, mon Dieu, & je me jette à vos pieds pour vous demander grace. Oubliez, Seigneur, mes infidélités passées, je les déteste de tout mon cœur, & vous promets de mourir plutôt que d'y retomber ; & pour m'y engager plus for-

tement, je veux renouveler aujourd'hui en votre présence ces sacrées promesses de mon Baptême.

Je vous prends donc à témoins, mon Dieu, avec la Sainte Vierge & toute la Cour Céleste, que de mon plein gré & de tout mon cœur, je renonce de nouveau à Satan & à toutes ses suggestions. J'abandonne son parti pour me soumettre à la loi de Jesus-Christ. Je renonce à ses pompes : c'est-à-dire, aux maximes & aux vanités du monde. Je renonce à ses œuvres, au mensonge dont il est le pere, à l'orgueil, à la haine, à l'envie & à toutes sortes de péchés. Je crois tout ce que croit & enseigne la sainte Eglise Catholique, Apostolique & Romaine, dans le sein de laquelle je veux vivre & mourir, & je vous promets de garder tous les Commandemens de votre loi.

Recevez, s'il vous plaît, ô mon Dieu, ces promesses que je vous fais, confirmez-moi dans la volonté où je suis de les garder inviolablement, & faites-moi la grace

de mourir plutôt que d'y manquer. Vierge
sainte, mon bon Ange, mes saints Pa-
trons, & tous les Saints, je vous prie de
m'obtenir cette grace, par les mérites de
Jesús-Christ mon Sauveur.

Priere pour son Pere & sa Mere.

EN vous priant pour mon pere & pour
ma mere, je m'acquitte, Seigneur,
d'un des devoirs que vous m'avez imposés.
C'est une partie de l'amour que vous m'a-
vez commandé de leur porter, & la pre-
miere des assistances que vous m'obligez
de leur rendre dans tous leurs besoins. O
Dieu misericordieux & terrible, qui bé-
nissez les Enfans à cause des Peres, & qui
punissez quelquefois les fautes des peres,
en répandant votre juste colere sur les en-
fans; permettez-moi de vous remercier
des graces que vous avez faites à mon
pere & à ma mere, & de vous demander
pardon de leurs péchés. Vous voulez que
je respecte en eux l'autorité que vous avez

sur moi , & que je leur fois redevable de la vie que vous m'avez donnée. Rendez-leur ce que je ne puis leur rendre. Récompensez-les des peines & des soins que je leur ai coûté. Conservez-les , donnez-leur une vie longue , heureuse , tranquille ; faites-leur avoir part à la bénédiction des Saints Patriarches , donnez l'accroissement aux fruits de leur Justice , faites-les abonder en toutes sortes de bonnes œuvres.

ENfans , obéissez à vos Peres & Meres dans les choses qui sont conformes à la loi de Dieu ; car cela est juste. Honorez votre Pere & votre Mere , dit Dieu ; & c'est le premier Commandement auquel il ait attaché une promesse de récompense pour ceux qui l'observeront , qui est , qu'ils seront heureux , & vivront longtemps sur la terre.

F I N.

vable de
Rendez-
Récom-
s que je
nez-leur
nquille ;
ction des
piffement
les abon-
vres.

& Meres
formes à
. Hono-
it Dieu ;
t auquel
ompense
qui est,
nt long-

50 1032 41 1252

